NATIONAL SOCIALISM

SELECTED WRITINGS

Machine Translated by Google

Социализми миллӣ

Навиштани интихобшуда

КОРИ МАМЛАКАТХОИ СОЦИАЛИСТА
НАШР
2020

Machine Translated by Google

МУНДАРИЧА

Сотсиализми миллӣ – арзёбии фалсафӣ ....2 Қувваи сафед – боби XV Сотсиализми миллӣ ... .8 Дар Хок Сино

Винсес...

Сотсиализми миллӣ – ҷаҳонбинии биологӣ 89

Сотсиализми миллӣ – ҳаракати чап 114

Machine Translated by Google

СОЦИАЛИЗМ МИЛЛИ

БАХОҲОИ ФАЛСАФӢ

КОЛИН ИОРДАНИЯ

Machine Translated by Google

Пас аз чандин дахсолахо баъд аз маглубияти чисмонии Германияи Миллии Социалистй дар натичаи муборизаи кахрамононаи вай ба мукобили шумораи зиёди одамон ва материалхое, ки иттифоки большевистй-демо-кратй ба мукобили вай сар карда буданд, пайдо шудани ин баходихй бозеозии национал-социализмро ифода мекунад, ки хусусияти замон аст.

Ин ки эътиқод пас аз даҳсолаҳои тӯлонӣ аз бузургтарин маъракаи таҳқиромез, ки дар ҷаҳон маълум аст, бояд зинда бимонад ва зоҳир шавад, далели идомаи эътибор ва ҷолибияти он ва шоистагии он барои оянда аст. Он аз оташи ҷанг ва тундбоди бадгӯӣ наҷот ёфт, зеро вақте ки ҷанг бадтаринашро анҷом дод ва бадгӯӣ тамоми доираи онро дар бар мегирад, сотсиализми миллӣ, дар ниҳоят, синоними иродаи олии зинда мондани инсон, инстинкт барои саломатӣ ва қувват ва хоҳиши ӯ ба зебоӣ дар зиндагӣ боқӣ мемонад; ва то даме, ки ин инстинкт ва майлу хохиш дар ин замин бокй мемонад, акидаи социализми миллй вайроннашаванда хохад монд.

Дар паси тамоми майда-чуйдахои амалй гардондани сиёсй ва хусусиятхои замону макон, сотсиализми миллй, ки дуруст дарк карда мешавад, чизе камтар аз як самти акл аст, ки такони бартаридоштаи он ба таври комил зиндагй кардан бо рохи инкишоф додани нерухои худ ва конеъ гардондани эхтиёчоти худ, дар шароити ракобати табий ва интихоби худ, бо хамкории муташаккил дар дохили чамъият муросо кардан аст.

Дар ин ҷо решаҳои он ба Юнони Афлотун ва тасаввуроти ӯ дар бораи ҳаёти табиӣ бармегардад, ки аз дарки пурраи табиати ҳақиқии инсон тавассути қудрати созандаи ҳукумат дар дохили ҷомеаи худ иборат аст.

Он ба мафҳуми римӣ дар бораи шаҳрвандии боҷавоб: мафҳум ки хаёти нек ва начиб аз хизмати софдилона ба давлат иборат аст.

Он ҳисси хун ва ҳисси ҷомеаи қабилаҳои скандинавии Аврупои аввалро эҳё мекунад: эҳсоси он, ки инсон аслан як узви халқ аст ва ҳамаи аъзоёни халқ бо вазифаҳо ва ӯҳдадориҳои мутақобила зич алоқаманданд.

Сотсиализми Миллӣ бо ин роҳ ба арзишҳои кӯҳна, солим ва органикии ҳаёт бармегардад, ки бар зидди тамоми сохтори тафаккури либерализм ва демократия, бо пайванди нақдиаш саркашӣ мекунад; шахспарастии аз ҳад зиёди он; назари он ба инсон ҳамчун як халқӣ,

Machine Translated by Google

воҳиди ивазшавандаи аҳолии ҷаҳон; асоснокии рӯҳонии он дар насронии поймолшуда, ки «гуманитаризм»-и беморро дар бар мегирад, ки ҳамеша ба зиёни бузургтар таҳаммул мекунад, то аз зарари хурдтар канорагирӣ кунад; ва даъвои қаллобонаи он, ки хоҳишҳои ба таври сунъӣ ба вуҷуд овардашуда ва рақамӣ муайяншудаи омма меъёрҳои ҳама муҳим мебошанд.

Таърих достони таназзул ва навсозии ичтимоист. Сотсиализми миллї илољи бозсозии асри бистум барои таназзули бузурги замони муосир дар зери тафаккур ва амалияи пароканда, пастзананда ва бењудакунанда аст, ки бо вайрон кардани тартиботи собити асримиёнагї аз љониби ќуввањои инкишофёбандаи капитализм ва инќилоби саноатї ба вуљуд омадааст; дар шароити либерализми аерхои XVIII—XIX ривоч ёфт; дар замони демократияи асрхои нуздахум ва бистум ба авҷи аъло расид; ва то охири хамин асри бистум ба тантанаи чахонии коммунизм оварда мерасонад, агар национал-социализм дар сари вакт дар майдони кофии кураи замин ба сари хокимият наояд.

Аз ин рӯ, сотсиализми миллӣ на як нақшаи сиёсии муваққатӣ аст. Ин тамоюли таърихии бозеозй аст: харакати бозеозии замони мо, харакати революционй аз чихати микьёс ва рухе, ки бо тартиботи хозира, амалияхои зарарноки он ва арзишхои бардуруги он созиш накунад, балки пурра иваз кардани онхоро мечуяд.

Ҳамин тавр, он дар саросари ҷаҳон аст ва он тамоми ҳаёт аст. Дар саросари ҷаҳон он аст, ки аз рӯи асли худ, ба таври умум муътабар ва ҳаётан муҳим аст, танҳо ба далели он, ки дар пайдоиш ва суннати худ ориёӣ аст ва аз сифатҳое, ки бояд дар мардуми ориёӣ бартарӣ бошад, пойбанд ва вобаста аст.

Он як ҷанбаи ҳаёт нест, балки тамоми ҳаётест, ки аз як паҳлӯ дида мешавад. Ин як муносибати ақл аст, ки нисбат ба ҳама чиз ва ҳама чиз ифода карда мешавад. Сотсиализми миллӣ ба ҳар зуҳуроти солимии бад, зиштӣ ва таназзули фарҳангӣ ва маънавӣ, на камтар аз соҳаҳои сиёсӣ ва иқтисодӣ, беамон муқобилат мекунад. Дар асл, он тарзи ҳаётро ташкил медиҳад. Одам худро ҳамчун як тамғаи тасдиқи зеҳнӣ наҳзати сотсиалист намедонад. Ӯ бо майл ба сотсиализми миллӣ таваллуд шудааст, зеҳни ӯ аз ҷиҳати эстетикӣ фаҳмиш ва амалӣ шудани намунаи солими ҳаётро мехоҳад ва на

Machine Translated by Google

факат фикр мекунад ва хис мекунад, балки хамчун национал-социалистй амал мекунад, агар вай дар хакикат ва комилан як бошад.

Дар маҷмӯъ аз рӯи миқёс ва тафаккури худ, сотсиализми миллӣ як фалсафа ва эътиқодро ташкил медиҳад. Он хубу бадро, дурусту ботилро ҳамчун чизе арзёбӣ мекунад, ки ба мардум фоида ё зиён мерасонад; ва ба ҷои заифии эҳсосии тафаккури демократӣ қабул мекунад, ки ҳадаф воситаҳоро сафед мекунад, ба шарте ки воситаҳо ба ҳадаф мухолиф набошанд. Он маънӣ ва ҳадафи андозагирии кайҳонии ҳаётро ҳамчун иҷроиши шахсӣ дар доираи муттасилӣ ва рушди халқ, байни сабзиш дар батни аз хуни халқ ва метаморфози қабр бо тақсимоти ҷисмонии он ба коинот муқаррар мекунад.

Меъёри асосӣ ва арзиши аслии сотсиализми миллӣ, ки ҳама чизи дигар аз он сарчашма мегирад, чунон ки Адольф Гитлер дар "Майн Кампф" равшан нишон медиҳад, мафҳуми он дар бораи халқ аст, ки ҳамчун муҳити муҳими инсон ва дарвоқеъ густариши шахсияти ӯ дида мешавад.

Аҳамияти халқ, пеш аз ҳама, ҷомеаи нажодӣ аст. Ин васеъшавии этникии оила мебошад. Инсон як воҳиди мустақил ва ҳадафи худ нест, чунон ки хирадмандони либерализм ва демократия мегӯянд. Ӯ ба халқи худ тааллуқ дорад. Зиндагии ӯ ҳамчун як ҷузъи ҳаёти умумӣ на танҳо ҳозира, балки гузашта ва ояндаро дарбар мегирад, зеро вақте ки одамон меоянду мераванд, мардум пайваста, ҷовидона зиндагӣ мекунанд ва аъзоёни он вазифаи худро дар назди он иҷро мекунанд. Њамин тавр, инсон њангоми шинохти хеш ба ќавми худ ба воситаи сершумори ниёгон ва авлоди худ умри худро дароз мекунад ва ба ин васила ба абадї мерасад.

Халқ дар шаклҳои хурдтар ва калонтар вуҷуд дорад, аз оила, то қабила, то қабила ё ҷомеаи минтақавӣ, аз он ҷо ба миллат ва берун аз он ба нажод. Дар замони муосир мафҳуми мардумӣ бо миллатҳои давлатҳои муосир хеле ҳамфикр шудааст. Эњсоси хешутаборї ва љамъиятї, ки ба таври дуруст аз ќабила ва подшоњї то давлати миллии муосир густариш ёфт, дар ин сатњ хеле мутамарказ шудааст. Љомеањои поинтару хурдтар, вале як ќатор муњим дар дохили давлати миллї вайрон ва аз зиндагї мањрум шуда, дар њоле ки густариши шуури мардумї аз сатњи давлати миллї ба тамоми нажод санљида шудааст. Бо вуҷуди ин, эҳсоси мардумӣ, ки солим тавоно бошад, бояд аз решаҳои худ ба воситаи маҳаллӣ ва музофотӣ ҷараён гирад.

Machine Translated by Google

ҷамоатҳо ба ҳудуди мусобиқа, зеро бехатарӣ ва шукуфоии пурраи қисмҳоро танҳо дар он пайдо кардан мумкин аст.

Сотсиализми Миллӣ имрӯз ва дар оянда бояд ин густариши муҳими ҳисси хешутаборӣ ва ҷомеаро берун аз ҳудуди давлати муосири миллӣ ва миллатчигии анъанавӣ таҷассум кунад, то ки давлати миллӣ дар сохтори халқӣ як воҳиди мобайнӣ гардад ва миллатчигӣ ва нажодпарастии он ба таври куллӣ ба миллатчигии тамоми нажод тобеъ гардад.

Дар баробари ин, ҷамоатҳои маҳаллӣ эҳёи эҳё ва эътироф ва эҳтироми зермиллатҳои музофотӣ ва зери ҳукмронии номатлуби бегонаро тақозо мекунанд, ки озодии этникии онҳо бо роҳи ҷудоӣ.

Эътимоди сотсиализми миллї ба халќ њамчун арзиши асосї ва маљмўи

љањонбинии он, образнок карда гуем, натиљаи он аст, ки дар њама масъалањо бо хун фикр мекунад.

Ин фавран ва ногузир таърифи граж-даниятро хамчун масъалаи нажод ба миён меорад: танхо онхое, ки намояндагони халканд, аъзои миллатанд ва танхо онхое, ки аъзои миллат мебошанд, гражданинхои давлат шуда метавонанд — барои ифодаи чорумин нуктаи бисту панч нуктаи НСДП Адольф Гитлер.

Он инчунин чунин эътиқодро ба вуҷуд меорад, ки на танҳо хусусияти нажодии мардумро нигоҳ доштан, балки бо чораҳои евгенӣ сифати халқро беҳтар кардан лозим аст. Чунин даъвои революционии национал-социализм аст, ки рохи пешрафти хакикй дар тарбияи одами бехтарин аст.

Азбаски ҳама шаҳрвандон аз як нажод ҳастанд, онҳо риштаи хешу табории транссендентиро доранд, ки онҳоро ҳамчун бародарони хунӣ аз ҳама фарқиятҳои гурӯҳӣ ва синфӣ ва фарқиятҳои шахсӣ муттаҳид мекунад. Вахдати миллй, яъне муттахидй ва хаёти коллективона ба чои чанги синфии чапу рост яке аз принципхои бузурги дуюмдарачаи социализми миллй мебошад. Ҳама касбу корҳо, ҳама намуди одамон ва тамоми соҳаҳои фаъолият бояд ба ҳаёти корпоративии ҷомеа ворид карда шаванд.

Хисси социалии якдилй бояд дар гамхории самимона ва амик дар бораи адолати ичтимоию идтисодй ифодаи амалй пайдо кунад ва дар навбати худ аз он ангеза ёбад. Шуури хешутаборй ва гамхорй дар бораи манфиати коллективии халк талаб мекунад, ки хар як шахрванд барои инкишоф додан ва ба кор бурдани истеъдод ва истеъдоди худ имкониятхои баробар дошта бошад.

Machine Translated by Google

мувофиқи хизматҳои худ боло рафтан; ки хар як гражданин бояд ба ивази хизматаш дар назди чамъият мукофоти одилона гирад ва хатто коргари оддитарин кафолати эхтиёчоти рузгорро гирад.

Ҳамин тариқ, мо ба унсури сотсиалистӣ дар сотсиализми миллӣ мерасем. Ин социализми марксистии моликияти давлатй ба воситахои истехсолот ва таксимкунй нест, ки он аз болои ик-тисодии теппаи мӯрчагон аст ва мисли индивидуализми даррандаи системаи капиталистӣ, ки зери ҳокимияти иқтисодӣ ё анархияи ҷангал аст, эътирозовар аст. Ба ҷои ин, он сотсиализми халқӣ ё танзими тиҷорати хусусӣ барои тақсимоти одилонаи меваҳои он дар шароити одилона аст. Беадолатиҳои иқтисодӣ ва бадиҳои иҷтимоии капитализм марксизмро бо шакли зарарноки назорати ҷамъиятии иқтисод ва алтернативаи ҳарду дар сотсиализми националӣ инкишоф доданд.

Идеали халкй, ки химояи нажод, ягонагии миллат ва бехбудии халкро дар назар дорад, принципи рохбарии национал-социализм ва элитаро дар хизмати ин максадхо ба вучуд меоварад. Консепсияи он дар бораи тартиботи табиӣ он аст, ки на танҳо муқаррар мекунад, ки одамон дар халқ барои зиндагӣ дар дохили халқ таваллуд мешаванд, балки инчунин дорои фарқиятҳои меросии қобилияти хидмат ба ҷомеа мебошанд.

Бинобар ин, барои некӯаҳволии ҳадди аксар, болотар бояд ба пасттарин роҳбарӣ кунад. Роҳбарони табиӣ бояд интихоб карда шаванд, ҳамчун элитаи иерархӣ таҳти роҳбарии олӣ таъсис дода шаванд ва барои иҷрои вазифаҳои худ ваколатдор карда шаванд.

Баръакси либерализм, сотсиализми миллӣ қудрати директивии давлатро на ҳамчун як чизи репрессивӣ, балки ҳамчун як қудрати бузурги судманди роҳнамоӣ ва ҳакамӣ, рӯҳбаландӣ ва муҳофизат медонад. Дар он дикта-ти: «Хама чиз барои халк ва халк барои хама». Он ҳар гуна воситаеро, ки дар кадом соҳа зарур аст, таҳрим мекунад, то кафолат диҳад, ки ҳама ва ҳама чиз дар ҷомеа бо ин мувофиқат кунад.

Вай вазифаи ҳукумати национали сотсиалистиро ҳамчун ифодаи иродаи халқ медонад, ки на ҳамчун ҳаваси муваққатии баъзе издиҳоми демократӣ, балки ҳамчун манфиати олии ҷомеа, ки аз нуқтаи назари таърихӣ ҳамчун давомнокии ҳадафҳо дида мешавад, на танҳо манфиатҳои умумии имрӯза, балки мероси гузашта ва ниёзҳои ояндаро низ фаро мегирад.

Machine Translated by Google

КУВВАИ САФЕД

БОБИ XV

СОЦИАЛИЗМ МИЛЛИ

Ҷорҷ Линкольн Роквелл

Machine Translated by Google

То кунун ин китоб бештар танқидӣ буд.

Акнун вацти пешниход кардани накшахои конструктивии сохт-мону буньёдкорй расидааст.

Ман як соли пажӯҳиш ва садҳо саҳифаи навиштанро ба он сарф кардам, то ба хонанда дарк кунад ва бифаҳмад, ки тамаддуни Ғарб дар тӯли чанд соли охир аз тамаддуни Румӣ - фаромӯшӣ - аст ва шахсан ӯ сарнавишти миллионҳо нафарро, ки аллакай ба дасти душманони марговари тамаддуни яҳудии Ғарб афтодаанд, азоб хоҳад кашид - ғуломӣ ё беэҳтимол, мо метавонем кушторро пайдо кунем. хирад, ки чӣ тавр бошад, гурехтани душманро бас карда, бо революцияи сафед ба у хучум кунад!

Чӣ тавр шумо дар бораи эҷоди инқилоб меравед?

Оё ҳамаи мо бояд риш гузошта, ба кӯчаҳо шитофтем ва доду фарёд кунем, дастонамонро ҷунбонда, бомба мепартоем ва ба таври дигар ҳамчун «инқилобиёни» стереотип амал кунем? НЕ! Албатта на. Тамоми революциям мо барои мо гузошта шудааст.

Гитлер як инқилоби нисбатан осоиштаро илҳом бахшид, созмон дод ва ба вуҷуд овард, ин инқилобе, ки назар ба инқилоби Амрико хеле камтар ҷон гирифт ва дар муқоиса бо ҳар як болшевикҳои яҳудӣ шумораи ночизтарин одамонро гирифт.

На танхо ин, балки революцияи гитлерй, чунон ки вай дар «Майн кампф» ваъда дода буд, 100 фоиз «конунй» — конунй буд — иродаи расман ифодаёфтаи аксарияти халки немис буд, ки онро хам ходими олии рохбарикунандаи Германия фон Гинденбург ва хам аз тарафи конгресси Германия» Рейхстаг ичозат дода буд. Гитлер барои бо зурй ба даст овардани хокимият имкониятхои зиёде дошт ва онро соли 1931 ба осонй анчом дода метавонист. Аммо Гитлер чунин мешуморид, ки революцияи зидди иродаи халк, революцияе, ки факат бо зурй хокимиятро ба даст меорад, дер тоб оварда наметавонад.

Гитлер, мисли ман, бовар дошт, ки пешво душмани тамаддун аст магар аз паси худ иродаи халки худро надошта бошад.

Пас, чй тавр ман метавонам ба «инкилоб» даъват кунам? Чӣ тавр ман метавонам нависам аз «куштан ва кушта шудан»? Магар худи мохияти тачовузи революция нест?

На ҳатман

Шояд як унсури зӯроварӣ вуҷуд дошта бошад, ҳа. Вақте ки шумо ба як қотил ҳамла мекунед ва бо интихоби марг ё муомила дучор мешавед

Machine Translated by Google

худат бимиред, он гоҳ зӯроварӣ ягона имкон аст. Ва ғарбӣ
Тамаддун воқеан зери ҳамлаи душмане қарор дорад, ки мунтазам, аз рӯи сиёсат,
нисбат ба ҳар гурӯҳи дигари таърих бераҳмона мекушанд ва куштор мекунанд.

Аз ин рӯ, мо бояд ба қадри кофӣ зӯроварӣ кунем, то коммунистонро қатъ кунем
куштори душман ва бераҳмона барои шикастани қудрати ӯ.

Дар соли 1923, вақте ки сурххо таҳдиди ба даст овардани қудрат дар
Баварияро доштанд, миллатгароён, муҳофизакорон ва генерал Людендорф аз
Гитлер хоҳиш карданд, ки дар Мюнхен "Путч" - шӯришро сарварӣ кунад. Сипас заиф
рохбарон дар лахзаи охирин уро дучанд карданд. «Путч» торумор карда шуд ва
Гитлер ба зиндон фиристода шуд. Аммо ин революция бар хилофи иродаи халк
набуд, ки вокеахо баъдтар исбот карданд. Аммо мохияти революциям хакикй
хеч гох ФАКАТ хунрезй ва ошуб нест. Дар инқилоби ҳақиқӣ ва пойдор, зӯроварӣ
ва куштор танҳо як воситаи мақсаднок барои анҷоми тағйироти куллӣ дар

ҷаҳонбинии ҳамаҷонибаи рӯҳонӣ - зуҳуроти зоҳирии иродаи олии инсонӣ барои
муқаррар кардани тартиботи нави корҳои ҷисмонӣ барои мувофиқат ба идеали
ботинӣ.

Салоҳияте, ки имрӯз аз ҷониби аксари онҳое, ки дар сари қудрат ҳастанд,
истибдоди беасос аст, гарчанде ки риёкорона ҳамчун «демократия» пӯшида
мешавад. Ин як қудрати хайрхоҳ ва оқилона нест, ки тартибот ва адолатро, ки
Падарони Асосгузор ба манфиати мардони Сафед муқаррар кардаанд, нигоҳ
дорад.

Революциям мо бояд ба идеали бархам додани хокимияти гайриконунии
золимон ва баркарор намудани тартиботи одилонаи чамъиятие, ки ба хокимияти
устуворе, ки бевосита аз халки мо бармеояд, асос ёфтааст, устуворона асос ёбад.
ва ба рохбар озодона дода мешавад.

Ин аст, ки бовар кунед ё не, маҳз ҳамон чизест, ки Адольф Гитлер барои
Олмон кард ва мо бояд барои Амрико кунем.

Хулоса, революцияи мо бояд кувваи пешбаранда ва максади худро дошта
бошад, на танхо кинаю адоват ва несту нобуд кардани душман, балки вай бояд
бо азму иродаи комил барои барпо намудани тартиботи одилонаи чамъиятие,
ки дар он хар як одам хамчун кисми бомуваффакият, хушбахтона ва пурмахсули
нажоди бузурги мо ба иктидори максималии худ ноил гардад, фаро гирифта шавад.

Чунин тартиботи одилонаи чамъият чист?

Ба ин фаҳмиши илмӣ лозим нест

Принсипҳои зиндагии бомуваффақияти гурӯҳ дар байни онҳое, ки солим ҳастанд

Machine Translated by Google

ҷомеаҳое, ки ғаризаҳои табиӣ осебпазиранд. Масалан, ҳайвонҳо "ҷомеа"-ҳои муташаккил ва муваффақ доранд, зеро табиат ба ҳар як мавҷудоти иҷтимоӣ тамоми инстинктҳои барои зиндагии муваффақонаи гурӯҳӣ лозимиро медиҳад.

Масалан, гургон, мӯрчагон, занбӯри асал ва маймунҳо дорои хусусияти баланд доранд чамъиятхои муташаккил ва хаматарафа солим, ботартиб.

Мардони аввал ҷамъиятҳои солим доштанд. Пас аз он, назорати афзояндаи инсон бар Табиат ба ӯ имкон дод, ки аз муҳити табиии худ раҳо шавад, худро бо сунъӣ ва айшу ишрат иҳота кунад, то даме ки вай таназзул ва пур аз ғурури ғурур - ғуруре, ки имрӯз "либерализм" номида мешавад, табдил ёбад.

Танхо бо баргаштан ба вазъи оддитару ибтидоии зиндагии олами хайвоноти беандеша ва бемаданият ва мушохида кардани амали инстинктхои аз чониби Офаридгор ба онхо додашуда,
Оё мо метавонем дар бораи мӯъҷизаҳои он чизе, ки ба мо дода шудааст ва мо онро партофтаем, нигоҳ кунем.

Табиат зотҳоеро офаридааст, ки бо онҳо метавонад таҷриба гузаронад ва ҳамеша зотҳои беҳтарро ҷустуҷӯ кунад, ба мисли деҳқони хуб. Офаридгор дехкони беандоза донотар аз хар як одам буда, ба покй, мукаддасият — БИОЛОГИИ хар як гурУх комилан исрор мекунад.

Аммо табиат мисли дехконе, ки говхои зотпарварй мекунад, танхо бо рохи ривоч додани зотпарварии навъи бехтар ва аз байн бурдани навъи камбагалтар метавонад зотро бехтар кунад. Табиат ин вазифаро аз хама бештар ичро мекунад Инстинктҳои пурқувват ба мо дода мешаванд: Муҳаббати худамон ва нафрат нисбат ба онҳое, ки дахолат мекунанд - ё "беруниён".

Ин ду инстинкт яксон муҳиманд: Муҳаббат "хуб" нест, дар ҳоле ки нафрат "бад" аст - ин канаде аст, ки яҳудиён, либералҳо, хиппиҳо, queers ва нимҷазираҳо хеле дӯст медоранд.

Муҳаббат воқеан бениҳоят тавоно ва хуб аст, вақте ки он ТАБИЙ аст. Муҳаббат, як навъи табиӣ ва солим, воқеан он чизест, ки ҷаҳонро давр мезанад ва мӯъҷизаи зеботарин ва муқаддастаринест, ки мо дар ин замин мебинем.

АММО БЕ НАФРАТИ МАРДОНА КИ
ТАХДИД МЕКУНАД ЧИ ДУСТ ДОРЕМ, ИШК ХОЛИ АСТ
КАЛОМ, КАЛИМА БАРОИ ХИППИХО, КУЙЕРХО ВА ТАРСОНХО.

Machine Translated by Google

Ман мехостам бештар дар бораи ин қонуни мушаххаси зиндагии иҷтимоӣ бинависам, зеро, тавре ки мебинем, БИОЛОГИҲО моҳият, ҳама ва ниҳоии сотсиализми националист, вақте ки нисбат ба ҷомеаи ориёӣ татбиқ карда мешавад - ва воқеан, ҳар як ҷомеаи солими инсонӣ, ки ҳамеша вуҷуд дошт.

Аммо дар ин асар барои китобе, ки танҳо дар ин мавзӯъ навишта шавад, ҷой нест. Ман танхо бо хамин хулоса бароварда метавонам, ки конуни якуми хамаи гуруххое, ки аз тарафи махлукоти чамъиятй зиндагонй мекунанд, БУДАМОНИИ БИОЛОГИ мебошад; мутлаќ ва содиќ будан ба гурўњи нажодии худ дар асоси а
ишқи истеъмолкунанда ва нафрати мутлақ ва оштинопазир нисбат ба ҳама бегонагон, ки генҳои худро бо духтарони гурӯҳи худ омехта мекунанд ва таҳдид мекунанд.

Тарзи ҳаррӯзаи зуҳури ин қонун муҳаббат ба зоти худ ва нафрат нисбат ба вайронкорони хашмгин аст (аз ин рӯ, аксари сафедпӯстони солим нисбат ба "неггерҳо", яҳудиён ва дигар "ғарибонҳо" чунин нафрати инстинктивӣ доранд).

Дуюмин конуни мухимтарин конуни ХУДУД аст.

Масалан, даҳ ё бист нари моҳии ночизи тропикӣ, ки "шамшерчаҳо" ном доранд, ҳар кадоме аз зарфе, ки дар он ҷойгир карда мешаванд, як бахшеро аз зарф берун мекунанд ва ба ҳар гуна ҳамлаи нари дигар ҳамла мекунанд.

Агар духтарон ба зарф ворид карда шаванд, писарон, тавре ки интизор мерафт, барои онҳо мубориза мебаранд. Аммо тааҷҷубовар барои илм ин буд, ки ҷинс қавитарин ангезаи зиндагии ин моҳии кӯчак нест.

Агар шумо сард кардани обро дар зарфи онҳо оғоз кунед, шумо метавонед ба ҷое расед, ки об он қадар сард аст ва вақте ки шумо духтаронро муаррифӣ мекунед, писарон дигар аҳамият намедиҳанд. Вақте ки об чунин мешавад сард, ки қариб ки моҳии хурдакакро бикушад, онҳо ба модаҳо тамоман аҳамият намедиҳанд. Аммо ҳатто вақте ки онҳо дар ҳолати сармои марг қарор доранд, онҳо ба ҳар ҳол барои дифоъ аз ХУДУДИ худ – моликияти хусусии худ берун хоҳанд омад!

Социализми миллй, аз чумла, ба хамин мафхуми моликияти хусусй асос ёфтааст. Конуни ХУДУД хамчун «миллатчигй» ва моликияти хусусй дар чомеаи башарй мебарояд.

Дар тамоми олами ҳайвонот роҳбар ҳеҷ гоҳ бо овоздиҳӣ интихоб карда намешавад, балки ҳамеша тавассути интихоби табиӣ, ки табиат онро ҳамчун ягона усули боэътимоди кафолат додани он, ки гурӯҳро беҳтаринҳо роҳбарӣ мекунанд, муайян мекунанд.

Machine Translated by Google

– мубориза. Инро ман конуни РОХБАРИ номидаам.

Вақте ки ҳар як узви ҷомеаи ҳайвонот ҷои худро дар тартиботи табиии биологии сахтгирӣ, хирад ва доноӣ меомӯзад, ҳар як узв дар ҷои худ ҷойгир мешавад ва гурӯҳ нисбатан осоишта ва ором аст. Танҳо вақте ки ҷавонписарон ба камолот шурӯъ мекунанд ва маҷбур мешаванд, ки бо нардбон ба боло ё поён мубориза баранд. Ва он гоҳ, ки ҳар як мард фаҳмид, ки кӣ метавонад тозиёна занад ва кӣ ба ӯ тозиёна занад, дар он ҷое, ки барои худ ёфта буд, ором у осуда ва қаноатманд зиндагӣ мекунад.

Ҳамин тариқ, боз ду принсип ё қонунҳои бунёдии тамоми зиндагии гурӯҳҳо – РОХБАРИИ беҳтаринҳо ва зинанизоми табиии роҳбарӣ ё миқёси роҳбарии ҳамаи аъзоёни дигари гурӯҳ – САТУС муқаррар карда мешавад.

Ниҳоят, омӯзиши олами ҳайвонот муайян мекунад, ки духтарон аз корҳои мардон дур монда, бо ташкили оилаҳои солим дар тавлид ва тарбияи наслҳо тахассус доранд. Хулоса: Панҷ қонуни асосии тамоми зиндагонии гурӯҳӣ вуҷуд доранд, ки ман онҳоро «ҚОНУНҲОИ ҚАБИЛ» номидаам;

(1) Ќонуни беайбии БИОЛОГИ (ишќ дарун, нафрат дар берун);

(2) Ќонуни ХУДУД (моликияти хусусї);

(3) Қонуни РОХБАРӢ (аз ҷониби беҳтарин);

(4) Қонуни STATUS (ё ҷои табиии ҳар як фард дар гурӯҳ); ва

(5) МОДАРЇ барои духтарон.

Бо ин принсипҳои табиӣ дар амал, чунон ки онҳо дар тамоми ҷаҳони ҳайвоноти иҷтимоӣ ҳастанд, дар гурӯҳ сулҳ ва тартиботи нисбӣ вуҷуд дорад.

Танҳо вақте ки гурӯҳ маҷбуран ба шароити ғайритабиӣ маҷбур мешавад, ки инстинктҳои Худо барои итоат кардан ба ин қонунҳои оҳанини табиат ноком мешаванд.

Ҳангоми баҳодиҳии ҳамаи ин дар фикри худ, дар бораи зоҳиран фикр кунед намунаи «девона»-и ҷинояткории ноболиғон. Мо писарон ва

Machine Translated by Google

духтарони баъзе одамони «бартариятнок» ва сарватманд ногахон гуё девона шуда, пиронсолонро мезананд, бемаънӣ чизу чораро мекананд, доруҳои захрнок мехӯранд, худсарона, ҷиноятҡорони зиддиҷамъиятӣ мешаванд. Дар баробари ин, мо мебинем, ки фарзандони баъзе табақаҳои камбизоати ҷомеаи мо қариб ки ҷиноятҡоронро ба вуҷуд намеоранд.

Масалан, то ба наздикӣ, ҷавонони хитоӣ ҳеҷ гоҳ ҷиноятҡор набуданд (ва онҳо то ҳол нисбат ба дигар гурӯҳҳо сатҳи ҷиноятҡорӣ хеле пасттар доранд) Ҷавонони бо ҳам пайваста, гарчанде ки хеле камбизоатанд, гурӯҳҳо аксар вақт аз девонагии муосири ҷиноятҡории ноболиғон осебе намебинанд.

Чаро ин аст? Чаро як писар ё духтари ҷавони сарватманд бояд дузд, вайронкор ва бо вуҷуди ҳама бартариҳои қобили тасаввур ба таври зӯроварӣ зиддиҷамъиятӣ бошад, дар ҳоле ки фарзандони баъзе аз камбизоаттарин мардуми Амрико хуб танзимшуда ва созанда ҳастанд?

Ҷавоб ин аст, ки кӯдаконе, ки дар гурӯҳе тарбия ёфтаанд, ки тавонистаанд баъзе қонунҳои зиндагии гурӯҳи табииро ("Қонунҳои қабила") нигоҳ доранд, ки худро содиқ эҳсос мекунанд. аъзои гурӯҳ, «қабила», ки ба чизе ё касе арзишманд «тааллуқ» доранд ва аз ин рӯ, аз панҷ қонуни асосии зиндагии гурӯҳҳо дарк мекунанд, ноумед намешаванд, гум нашудаанд ва на холӣ.

Яҳудиён бо ривоҷ додани либерализм ва коммунизм раванди аз рӯҳи мардуми мо пок кардани тамоми хотираи муқаддаси «Қонунҳои қабила»-ро бошуурона ва илман пеш гирифтанд, ки танҳо як гурӯҳи инсониятро солим, хушбахт ва осоишта гардонад.

Ягон одамизод дар шароити осоишта ва хушбахтии пурсамар зиндагӣ карда наметавонад БЕРУН аз як навъ «ҚАБИЛА», ки ӯ ба он аст БИСЁР СОДИК АСТ ва дар навбати худ УРО ДАСТГИРИ МЕКУНАД РУХАН.

Яҳудиён идеяи бебаҳс харобиовари «универсализм», «як ҷаҳонпарастӣ» - як тӯдаи ашхоси бенажод, бешаҳрванд ва атомишударо ҳамчун идеяи олии инсоният паҳн кардаанд. Ҳатто муҳофизакорон ба ин бемории ғайритабиӣ, пароканда, супериндивидуалистӣ, яҳудии ҷомеа пардохтаанд.

Machine Translated by Google

Яҳудиён ба мо мегӯянд, ки Қонуни БИОЛОГИ (муҳаббат дар дохил, нафрат дар берун) «нажодпарастӣ» — «бадии ниҳоии» ҳама давру замон аст! Ба мо мегӯянд, ки агар мо мардони зард, сиёҳпӯстон ва махсусан яҳудиёнро мисли мардуми худ дӯст надорем, пас мо бадкирдор, фосиқ ва маҳкумем - мо "нажодпараст" ҳастем. Миллионҳо афсӯсҳои сафедпӯст бовар доранд, ки яҳудиён дурӯғ мегӯянд!

Ба мо гуфтаанд, ки Қонуни ҳудуд (моликияти хусусӣ) тамаъҳои табиии СММ аст ва мардони шоиста бояд ҳама чизро мубодила кунанд ва хоҳиши моликияти хусусии худро надошта бошанд. Онҳо инро «сотсиализми марксистӣ», «коммунизм» ва дигар номҳои дигар меноманд, ки ғамхорӣ дар бораи «ҷомеа» ва «ҷамоа»-ро нишон медиҳанд, аммо ҳамаи онҳо ба дили пурқувваттарин ва ягона ангезаи мавҷудоти зинда барои сохтмон, эҷод ва истеҳсолот зарба мезананд. Бештар миллионҳо нафар ба ин дурӯғгӯёни яҳудӣ бовар мекунанд.

Яҳудиён ба мо мегӯянд, ки Қонуни РОХБАРӢ (ҳукумати беҳтаринҳо) «диктатура» аст ва мо бояд барои «демократия» (ҳукумати издиҳом) саъй кунем: Миллионҳо ориёии сафедро ба худ кашиданд.
ба ин суруди сиренаи «демократия» бовар карда, то даме ки издиҳоми ахлотҳои инсонӣ ҳоло тамоми миллати моро террор мекунанд.

Яҳудиён ба мо мегӯянд, ки Қонуни STATUS (
мукаррар намудани тартиботи табиии кобилияти хар як одам дар чои дурусти худ) «истисмори синфй» мебошад ва пешвоёни табиии чамъият — онхое, ки муваффакият ба даст овардаанд, бояд аз тарафи онхое, ки ин корро накардаанд, торумор карда, кушта шаванд. Тамоми миллатҳои пур аз ориёии сафедпӯст бо ин усули зишти яҳудӣ, ки бо роҳи ҷанги синфӣ аз ҳам ҷудо кардан ва забт кардани халқи мо буданд, ғарқ шудаанд.

Ниҳоят, ба мо ин яҳудиёни ҳамешадӯст мегӯянд, ки ихтисоси занон дар тарбияи кӯдак ғуломии ваҳшиёнаи духтарони мост, ки занон барои доварӣ, локомотивҳо, афсарони артиш ва роҳбарони корхонаҳо пешбинӣ шудаанд. Оқибат, албатта, хароб шудани он ниҳоди муқаддасу зебои тамоми тамаддунҳои солим, модар ва бо он хонаю оила аст. Тамоми ҷаҳони ғарбии мо ба ин қаллобии "демократии" яҳудиён афтодааст, ки занонро ба бадбахттарин қурбонии бемории яҳудӣ табдил додааст. Миллионҳо занҳои "муосир" ба таври ноумед гумшуда, рӯҳафтода ва комилан бадбахтанд, ҳатто дар ҳоле ки онҳо дар бораи "ҳуқуқҳо"-и бештар тавассути баландгӯякҳо садо медиҳанд.

Machine Translated by Google

дар гирду атрофи дузах-бардор, чанговар, ташкилотхои сиёсӣ.
Дар ҳамин ҳол, миллионҳо оилаҳо модарони гарму зебо надоранд ва хонаҳо бештар ба зиндонҳои боҳашамат табдил меёбанд, ки аз мӯъҷизаҳои муҳаббат ва гармӣ, ки хонаҳои як аср пеш буданд.

Оё шумо ягон бор фикр кардаед, ки чаро ин қадар ҷинояткорони ноболиғ дар гурӯҳҳо ҷамъ мешаванд? Дар давоми солҳо, мисли аксари одамон, ман гумон мекардам, ки ин як таҳқири ғайритабиӣ дар писарони "бад" аст, зеро ман дар як навъ "пиллаи буржуазӣ" тарбия ёфтаам, ки аз воқеиятҳои ваҳшиёнаи зиндагӣ кам медонистам.

Аммо вақте ки касе қонунҳои зиндагии иҷтимоиро барои ҳама махлуқот дарк мекунад - эҳтиёҷоти инсон барои зиндагӣ аз рӯи "Қонунҳои қабила" - «банд» фахмотар мегардад.

Ин нишон медиҳад, ки кӯдакони мо, ҳадди аққал, ҳанӯз ҳам ғаризаҳои солим доранд, гарчанде ки зуҳури зоҳирии ин ғаризаҳо дар натиҷаи шароитҳои ғайритабиӣ, ки муҳити комилан носолими шаҳрӣ ба кӯдакон таҳмил кардааст, бадхоҳ ва ғайриҷамъиятӣ аст.

Аҳамият диҳед, ки хусусияти аввалини гурӯҳ "истисноӣ" аст.
Онҳо ба таври фанатӣ "якҷо мепайванданд". Ба яке ҳамла кунед ва ҳама ба шумо ҳамла мекунанд. Бо яке аз духтарони гурӯҳ ошуфта шавед ва шумо мурдаед. Онхо ба хамдигар дилсузона содиканд. Ва онҳо аз бегонагон ва ҳамлагарон боз ҳам шадидтар нафрат доранд.

Онхо конунхои мукаддаси БИОЛОГИИ табиатро бори дигар тасдик намуданд БЕАЙБӢ, садоқати гурӯҳӣ, ҳарчанд онҳо намедонанд, ки чаро.

Мушоҳида кунед, ки кори навбатии гурӯҳ ин аст, ки як "турф" - қаламрав. Вой бар ҳоли он касе, ки он «турф»-ро вайрон мекунад — ба «молу мулки хусусии» гурӯҳ даст мезанад! Дигар чизе метавонист
баръало мисоли қонуни ХУДУДИ?

Гурӯҳро ҳеҷ гоҳ интихоботи "демократӣ" роҳбарӣ мекунад, балки аз ҷониби сахттарин ва беҳтарин (аз рӯи меъёрҳои гурӯҳ) роҳбарӣ мекунад. Ана як мисоли классикии конуни РОХБАРИ.

Мушоҳида кунед, ки ҳар як аъзои гурӯҳ чӣ гуна ба таври дақиқ дарк мекунад, ки ҷои дақиқи худро дар гурӯҳ - кӣ дар боло ва кӣ дар зер аст.
Бигзор касе кӯшиш кунад, ки ба ӯ боло равад, ва ӯ шикаста мешавад. Бигузор вай кӯшиш кунед, ки як зина боло равед ва бачае, ки дар боло аст, ӯро мешиканад. Ин аст қонуни STATUS - ҳамон тавре ки дар Табиат.

Ва ниҳоят, духтарони як гурӯҳро мушоҳида кунед. Оё онҳо медиҳанд

Machine Translated by Google

фармон ба рохбар? Не! Оё онҳо дар гирду атроф мусобиқа карда, "ҳуқуқ" талаб мекунанд? Ҷаҳаннам не! Онҳо дар тамоми олами ҳайвонот мисли духтарон амал мекунанд ва кӯшиш намекунанд, ки мисли мардон рафтор кунанд. Онҳо дар нақшҳои худ ҳамчун зан фахр мекунанд, ҳамчун "мансубият" ба як марди тавоно ва бо ифтихор кӯмак мекунанд. Ва ин маҳз нақши занон дар ҷомеаҳои солим ва хушбахт аст.

(Ҷолиб он аст, ки қалбаки равоншиносони яҳудии фрейдиро маҷбур мекунанд, ки ба қонунҳои гурӯҳ, қонунҳои қабила баргарданд - барои "табобат" -и нашъамандон ва майзадагон.
як гурӯҳ ва инстинктҳои пурқуввати садоқати онҳо ба ин гурӯҳро ташкил медиҳанд баъзан метавонад заъфҳои инфиродӣ ва танҳоиро бартараф кунад)

Сиёҳҳо низ дар мубориза и кӯр ва аблаҳии худ ҳамин корро мекунанд, беихтиёрона вафодории сиёҳро ташаккул медиҳанд, "Қудрати сиёҳ" -ро садо медиҳанд ва ҳамдигарро "бародарони рӯҳӣ" меноманд.

Бо вуҷуди фақри шадидтарин дар канори Шарқи Поёни Ню Йорк дар солҳои аввали муҳоҷирати яҳудиён, ҳатто ин тӯдаҳои бадбахти раддияҳои яҳудӣ аз Аврупо бо чунин садоқати гурӯҳи мутаассиб, ки ба ҳама "Қонунҳои қабила" итоат мекунанд, пайваста буданд, ки дар байни онҳо қариб ҳеҷ гуна ҷиноят ва ҷиноят алайҳи ҳамдигар набуд. Воқеан, садоқати гурӯҳии ин яҳудиён шояд афсонавӣтарин дар таърихи ҷаҳон аст. Он онҳоро ба маҳорати қариб дар тамоми ҷаҳон водор кард - на аз он сабаб, ки онҳо ҷасуртаранд, заҳмати бештар донотаранд ё аз дигарон сазовортаранд - балки барои он ки онҳо қонунҳои асосии табиатро риоя мекунанд ва садоқати гурӯҳро нигоҳ медоранд. Дар ҳоле, ки ҳамаи мо ба партовҳои пӯсидаи «як ҷаҳон», «мо-ҳама бародарем», ки ҷомеаи моро пароканда мекунад, афтодаем, яҳудиён ҷомеаи худро бо садоқати гурӯҳӣ нигоҳ медоранд, ки то ин вақт то ҳол надида буд ва аз ин рӯ аз як ғалаба ба пирӯзии дигар мегузаранд.

То он даме, ки Адольф Гитлер, панҷоҳ сол пеш, ин ҳамаро ба таври интуитивӣ ҳамчун ҷаҳонбинии нав, Велтаншаунги сотсиализми националистӣ бубинад, ғайрияҳудиён фаҳмиши аввалини худро дар бораи зуҳуроти нав пайдо карданд. илм дар бораи зиндагии гурӯҳи одамон. Он чизеро, ки мо дар тӯли садсолаҳо беихтиёрона анҷом додем ва яҳудиён ҳоло ҳам инстинктивона мекунанд, Адольф Гитлер ба таври интуитивӣ дидан ва фаҳмидан гирифт.

Моҳияти сотсиализми миллӣ нажодпарастӣ аст, ки дар соддатарин истилоҳ танҳо эътиқод ба он аст, ки одамон аз ҷиҳати аъло фарқ мекунанд

Machine Translated by Google

зоти зот бо ҳама мавҷудоти зинда комилан якхела аст ва Марди Сафед то ҳол беҳтарин зоти пайдошуда аст, дар ҳоле ки сиёҳҳо аз ҳама пасттарин мебошанд. Ва, тавре ки хонанда дар хотир дорад, ин аввалин қонуни Гурӯҳи Зиндагӣ аст, ки "БАЙЛАНИ БИОЛОГИ" чунон ки ман онро таъин кардам.

Бар хилофи дурӯғҳои нафратангези яҳудиён (ва «муҳофизакорон») моликияти хусусиро Адольф Гитлер, Круп ва дигар соҳибони хурду калон ва соҳибкорон ҳеҷ гоҳ дар зери Гитлер як сент ҳам аз даст надоданд ва шоҳзодаҳои Олмон. (Дар як вакт «чаппарастони» хашмгин дар партияи у князхои немисхоро аз мулки худ кашидан мехостанд ва Гитлер мачбур буд, ки

исьён дар сафхои худ барои хифзи хукуки моликияти онхо, ки вай кард. Гитлер миллатчӣ, эътикод ба территория, моликияти хусусӣ буд.

Бояд қайд кард, ки Гитлер ба халқи худ роҳбарият дод - на ширинсухан ва на демагогия ва уро барои хамин дуст медоштанд. Онҳо мисли аъзоёни тамоми гурӯҳҳои хушбахт, муваффақ ва солим ба ӯ бо муҳаббат ва омодагӣ пайравӣ мекарданд.

Дар байни халки гитлерӣ сулху осоиш ва тартибот хукмфармо буд, зеро вай таълим медод, ки одам барои захбуркани хуб (агар ин махдудияти кобилияти хизмат кардан ба халки худ бошад) мисли одаме, ки машинаи нав ва ачоиб ихтироъ карда тавонист ва ё рохбари сиёсӣ бошад, сазовор аст ва бояд сазовор бошад.

Хар як одами Германияи гитлерӣ барои мавкеи худ дар чамъият, ба шарте ки вай онро ба кадри имкон пур карда бошад. Онҳо то абад (чунон ки халқи мо аз ҷониби яҳудиён) талаб карда нашуда буд танҳо ба ҳайси президентҳо, раисони Раёсат ва роҳбарон кор мекунанд, вақте ки баъзе одамон бо ин истеъдодҳои мушаххас таваллуд нашудаанд.

Ноком шудан дар коре, ки касе метавонад анҷом диҳад, дар ҳоле ки дӯзахро баланд мекунад ва ҳадафи он чизеро, ки карда наметавонад, халалдор кардани ҷомеаи муташаккил ва хушбахт аст, на ба таври ноумедӣ ноумед кардани шахсе, ки аз ин кор саркашӣ мекунад. мавкеи табиии худро дар чахон эътироф намояд.

Хамин тавр давлати Гитлер конуни СТАТУСро эътироф кард. Хар як одам, сарфи назар аз он, ки вай дехкон, чанговар, коргар, коргари завод ва ё дигар чиз бошад, барои он коре, ки садокатмандона ва бо чидду чахди худ кардааст, кадр карда мешуд.

Ниҳоят, Гитлер дид, ки занон ба ҳолати худ барқарор карда шаванд

Machine Translated by Google

зодаи қадимӣ ва эҳтироми занҳо ва истеҳсолкунандагони хонаҳои хушбахт ва солим - ҳамчун муаллифони одамони нек.

Дурӯғҳо дар бораи замони гитлерӣ ҳоло чунон бузург ва тавоноанд, ки ба онҳо шубҳа кардан қариб ғайриимкон аст. Аммо агар шумо бо як олмонии поквиҷдон ва далере вохӯред, ки ин замонҳои бузургро аз сар гузаронидааст (ва ӯ омода аст, сарфи назар аз даҳшате, ки имрӯз дар хориҷи кишвар барои онҳое, ки ҳақиқатро гуфтан ҷуръат аст, сӯҳбат кунад), шумо хоҳед фаҳмид, ки мардуми Олмон фаҳмиданд, ки чӣ гуна роҳбарияти хуб ва табиии табиист. давлати солим монанд аст, дар замони Гитлер.

Барои пешгирӣ кардани ин дониш ва он ҳолати табиии ҷомеа аз паҳн шудан (ва ба ин васила мавҷудияти паразитии яҳудиёнро нест кардан) он шайтонҳои яҳудӣ моро водор карданд, ки боқимондаи мо биравем ва ин мӯъҷизаи эҳёи Ориёии Сафедро кушта ва шикаст.

Аммо қонуни табииро шикастан мумкин нест, на он қадар ки шумо "шикаста" карда метавонед, ки ду ҷамъи ду ба чаҳор баробар аст. Шумо метавонед одамонро аз гуфтани ин суханон тарсонед ва ҳамаро "ду бар иловаи ду" тӯтӣ кунед ҳабдаҳ" - аммо ду ва ду ҳанӯз чаҳор аст ва ҳамеша касе бо ҷуръат ва хирад хоҳад буд, ки дер ё зуд ба террористҳо ва дурӯғгӯён зарба занад, то ҳақиқатро дубора тасдиқ кунад.

Аллакай, ин дар тамоми ҷаҳон рӯй дода истодааст.

"Гурӯҳҳои" ҷавоне, ки ман зикр кардам, танҳо як аломати воқеан рӯйдода аст. Мардум роҳи худро ба "Қонунҳои қабила"-и табиӣ бармегардонанд.

Он чизе, ки Гитлер ба чахон додааст, хамчун национал-социализм, ба як маъно, танхо шакли муосири «конуни кабилахои» кадима, табиист, ки дастури зиндагонии гурухи хушбахт ва солим, ки аз тарафи Рухи бузург ба хамаи махлукоти зинда, аз чумла ба инсон дода шудааст.

Сотсиализми миллӣ чизе бештар ё камтар аз ТАРТИБИ ТАБИЙ (номе, ки аз баъзе ҷиҳатҳо нисбат ба "Сотсиализми Миллӣ" воқеиятро бештар тавсиф мекунад) нест. Гитлер маҷбур шуд, ки номи ҳаракати худро барои муваффақ шудан дар вазъияти мушаххаси сиёсӣ тарҳрезӣ кунад ва аз ин рӯ маҷбур шуд, ки номҳо ва истилоҳотеро истифода барад, ки ҳадафҳои ӯро иҷро кунанд. Дар Олмон миллионҳо ва миллионҳо немисҳо буданд, ки худро "социалист" мешуморанд -

балки дар чанголи манипуляцияи яхудиён буданд. Гитлер ба ҷои он ки ҷанги бештаре дошта бошад, дар асл ба ин миллионҳо гуфт: «Агар шумо бояд «социалист» бошед, биёед яҳудӣ нашавем.

Machine Translated by Google

«социалистхо» — марксистхо — биёед «Социалистони МИЛЛӢ» бошем, ки маънои чамъияти миллиро дорад. Биёед барои Германия «социалист» бошем, на яхудиён».

Ва он кор кард! Миллионҳо ва миллионҳо мардон ва занони нек, ки аз ҷониби яҳудиён ба коммунизм фирефта шуда буданд, ба халқи худ ва Тартиби Табиии гурӯҳи солим бо усулҳои Гитлерӣ баргардонида шуданд.

Гайр аз унсурхои асосии тартиботи табий, ки И ки дар боло баён карда шудаанд, национал-социализм чизи хеле баландтар ва олитарро аз хар як мачмуи коидахо ва принципхо тачассум мекунад. Сотсиализми миллӣ ҳамчун ФИЛСАФА, хоҳиши абадии дар ҳама мавҷудоти зинда - воқеан дар тамоми офариниш ба сатҳи баландтари мавҷудият - ба сӯи камолот - ба сӯи Худоро таҷассум мекунад.

Ин идеяи «аристократии» национал-социализм — идеяи а саъю кушиши доимӣ дар тамоми табиат ба суи олӣ ва олӣ, торафт мураккабтар ва мукаммалтар будани мавчудият — чихати метафизикӣ, гайритабиии идеали мост.

Ба ибораи дигар, мафҳумҳои адолати иҷтимоӣ ва тартиботи табиӣ Органҳо ва асабҳои сотсиализми миллӣ, балки ШАХСИЯТИ он, ҷанбаи «динии» он - чизест, ки онро аз ҳама гуна фалсафаи қатъии сиёсӣ болотар - муносибати парастиш ба табиат ва муҳаббати динӣ ба неъматҳои бузурги Офаридгори ношинос.

Масалан, масеҳият аз расму оинҳои он, суханони дуоҳои он ё ягон эътиқоди он чизи хеле баландтар аст. Ин КУШИШИ МАЪНАВИ ба суи идеалхои муъмини камолоти маънавӣ мебошад. Сотсиализми миллӣ ҳамон гуна кӯшиш ба сӯи дараҷаҳои баландтар ва баландтар дар ин замин аст, дар ҳоле ки масеҳият ба сӯи оянда ва ҳаёти минбаъдаи ин замин талош мекунад.

Барои «аскари» оддии «армияи мо», ки барои тартиботи табий — социализми миллӣ барпо ва мубориза мебарад, кофист, ки онхо конуну таълимотро, ки идеалхои олии фалсафаи мо мукаррар кардаанд, эхтиром ва итоат кунанд, танхо бо як мухаббати инстинктивӣ нисбат ба ин идеалхо, шояд на бо фахмидани шаклхои олии фалсафаи мо.

Аммо ҳамон тавре ки бузургтарин пешвоёни масеҳӣ на ба тафсилот ва қоидаҳо, балки онҳое буданд, ки «Худо» буданд.

Machine Translated by Google

масти» бо идеалхои олии дин, рохбарон дар байни элитаи национал-социалистии мо бояд ба ин равиши принципиалии динй шарик бошанд. Барои онхо маънои хакикии таълимоти нажодии мо бояд як кисми «кушиш ба суи Худо»-и идеалистии онхо бошад.

Тавассути комилан шинохтани худамон бо нажоди бузурги худ, мо аз шухрати гузашта ваояндаи он шарик шавед. Вақте ки мо бо ягон роҳ саҳм мегузорем, махсусан фидокорӣ барои кӯмак ба нажодамон дар роҳи мавҷудияти олӣ, мо ба сӯи Худо - Офаридгори Нажод Устод мерасем.

Хулоса, дар ҳоле, ки механизмҳо ва қоидаҳои сотсиализми миллӣ, ки дар ин ҷо рамзгузорӣ ва баён шудаанд, барои аксари мо, барои чанд идеалист омода ва омодаанд, ки ҷони худро дар роҳи халқи худ қурбон кунанд, кифоя аст, сотсиализми миллӣ бояд як идеали воқеии динӣ - кӯшиш ба сӯи Худо бошад. Сотсиализми Миллӣ ягона ҳаракатест, ки худшиносӣ ва фаҳмиши кофӣ ба даст овардааст, то ин ҳаракатро аз сунъӣ ва кӯтоҳандешии либералӣ дур карда, ба ҳикмати абадии табиат дарк кунад. Эътиқоди ҳамаҷонибаи мо ба нажод, пофишорӣ ба қонунҳои табиии ҷомеа, иқтисод ва ҳар як соҳаи дигари фаъолияти инсон, дар ҳар сурат, татбиқи бошуурона ва илмии қонунҳои оҳанини Табиат аст, ба ҷои таҳрифи мағрур ва кӯтоҳандешонаи қонунҳо, ки либералҳо ва марксистони мағрур, майнаи чормағзро тела медоданд.

Мухолифони либералй ва марксистии мо хам дар баробари коре, ки карда истодаанд, куранд. Аммо дар ҳама ҳолат маълум мешавад, ки онҳо асосан аз қонунҳои табиат нафрат доранд, мағрур ва бомаърифатанд. «Зиёиён», ки қурбони труизмҳо дар бораи «кам дониш» «чизи хатарнок» мебошанд. Азбаски онҳо дарёфтанд, ки онҳо метавонанд ба Негрҳои Конго шеър хондан ё ҳатто ба мисли ҳуқуқшинос ё табиб рафтор кунанд, онҳо ҳама аз қобилияти худ дар таблиғ кардани табиат дар атрофи худ мағрур мешаванд ва тасаввур мекунанд, ки онҳо метавонанд аз ҳар гуна Ҳоттентот мардони Сафеди Ғарбиро оғоз кунанд. Далели он, ки табиат аз негр аллакай он чизеро офаридааст ва ҳеҷ як ниҳоди инсонӣ наметавонад "аз гӯши гов ҳамьёни абрешимӣ" созад, онҳо танҳо эътироф карданро рад мекунанд.

Социализми миллй мохияти тозаи мухаббат ва эхтиром ба табиат ва мехрубон, бошуур ва илмй

Machine Translated by Google

ба хар як лахзаи мавчудияти Инсон татбик намудани конунхои абадӣ, одилона ва зебои Табиат. Дар баробари ин, сотсиализми Миллӣ ниёзи Инсонро ба фарҳанги баландтар аз фарҳанги ҳайвоноти беандеши ҷангал эътироф мекунад ва татбиқи қонуни Табииро аз рақобати бараҳна, дандон ва дандонҳои олами ҳайвонот, масалан, ба рақобати танзимшаванда ва муташаккил, дар доираи қоидаҳои одилона бармеангезад.

Харифони мо ракобатро тамоман бархам додан мехоханд — а андешаи комилан ғайритабиӣ.

Сотсиализми миллӣ исрор мекунад, ки инсон метавонад татбиқи қонунҳои табиии ҳаётро ба манфиати инсон такмил ва ғанӣ гардонад, аммо инчунин исрор мекунад, ки Одам наметавонад аз Қонуни табиӣ гурезад ё онро рад кунад. Байни ҳолати солимии иҷтимоӣ ("Сотсиализми Миллӣ" ё Тартиби Табиӣ) ва бемории иҷтимоӣ (Марксизми яҳудӣ) "заминҳои ғайриоддӣ" -и ҳеҷӣ - ҷое ҷойгиранд, ки одамон на мурдаанд ва на дар ҳақиқат зинда.

Демократия, "либерализм" ва "консерватизм" як ҳолати пок ва беҳамтои ҳеҷ ҳастанд. Онҳо ба ҳаёт назари асосӣ ва бунёдӣ надоранд, фаҳмиш надоранд ва қувваи ҳаётан муҳиме дар даруни онҳо надоранд. Онҳо ҳилаҳои афсонавӣ бо калимаҳо ва ибораҳои зебо доранд, ки ҳеҷ маъно надоранд. Онҳо танҳо ба бесарусомонӣ оварда мерасонанд ва роҳро барои яҳудиён ва ҷамоати лаънатии онҳо омода мекунанд.

Ягона роҳе, ки мо метавонем ба ин бозии тақаллуби яҳудиён хотима диҳем ва тафаккур ва қалби мардуми худро ба даст оварем, ин барқарор кардани тартиботи табиӣ - қонунҳои қабила аст, ки танҳо он метавонад ба халқи худ табдил ёбад. ба мо кувва ва ирода дихед, ки бартарии табий ва биологии нажоди сафеди моро аз нав баркарор кунем ва бо хамин тамаддуни Гарбро начот дихем.

Қувваҳои муттаҳидшудаи Тартиби Табииро дар ҳама гуна гурӯҳ нест кунед ва он гурӯҳ дар пеши ҳар гурӯҳи дигар, ки муттаҳид аст, бетартибӣ, ноумед, рӯҳафтода, гумшуда, холӣ, бадхоҳ ва ниҳоят нотавон хоҳанд шуд. ва ба қонунҳои қабила итоат мекунад.

Аз ин рӯ, сиёҳҳо дар бисёр ҳолатҳо тамоми шаҳрҳоро даҳшатнок мекунанд. Онҳо ба ҳам мепайванданд. Якро занед ва миллионҳо сиёҳ ба сӯи шумо наъра мекунанд. Аз ин рӯ, полис аксар вақт дигар ҷуръат намекунад, ки онҳоро ҳатто барои он ҳабс кунад ҷиноятҳои даҳшатноктарин.

Ва яҳудиён дар байни мо боз ҳам тавонотаранд, барои ҳамин

Machine Translated by Google

сабаб. Онҳо ба ҳам мепайванданд.

Илова кардани қонунҳои қабила ба қонунҳои нажод, ки мо қаблан дар боби IX баррасӣ кардем, мо метавонем як қонуни нави ҷомеаи муосирро синтез кунем: Қонуни бартарияти гурӯҳ.

Дар ҳолати Табиат, он гурӯҳи ҳайвонот ё гурӯҳи ибтидоии инсонӣ, ки аз ҷиҳати биологӣ бартарӣ дорад, гурӯҳе, ки аз шахсони беҳтарин иборат аст, ки генҳо ва хромосомаҳои беҳтарин доранд, дар ҳама гурӯҳҳои поёнӣ бартарӣ хоҳанд дошт, зеро ҳама гурӯҳҳо дар Табиат (боло ё поён) ба Қонунҳои қабила баробар итоат мекунанд.

Ҳамин тариқ, ягона омиле, ки дар олами ҳайвонот рақобатпазир амал мекунад, беҳтарини биологии зотпарварӣ мебошад. Аммо асбобҳои илмӣ, айшу ишрат ва "либерализм"-и яҳудӣ ин ҷаҳонро хеле хароб кардаанд. кобилияти му-осир, мутамаддини Сафед барои хис кардан ва итоат кардан ба «Конунхои кабила»-и Табиат, ки вай хамбастагии гурухии худро гум кардааст; вай хамчун хайвони чамъиятӣ «часпак» омадааст; вай пароканда ва атом шудааст ба миллионҳо шахсони ҷудошуда ва садҳо ҳазор "гурӯҳҳои фишор", синфҳои худхоҳона ва ғайра. Ин тақсимоти қариб пурраи "қабилаи" бузурги мардони Сафед моро ҳамчун як гурӯҳ ба беқувватӣ табдил дод.

Қонуни БАРҶОМИИ ГУРӮҲ дар байни одамон қоидаест, ки ҳар гурӯҳе, ки ба қонунҳои табиии қабила мутаассифона пайравӣ мекунад, метавонад ба ҳар гурӯҳе, ки ба ин қонунҳо итоат намекунад, новобаста аз он ки «қабила», ки ба қонун итоат мекунад, то чӣ андоза паст бошад, ҳукмронӣ кунад.

Ин аст, ки чаро негрҳо ва яҳудиён дар тамоми Сафед дар Амрико ҳукмронӣ мекунанд, ки аз ҷониби мардони сафед сохта ва моликияти онҳо буданд. Ин аст, ки мо аз зулми «ақаллиятҳо» азоб мекашем. Ҳар як ақаллияти муташаккил аз кафк ва инсон партовҳо қудрат доранд - дар ҳоле ки аксарияти бузурги Сафед, ғайрияҳудӣ як бузургҷуссаи паҳншуда, нотавон ва фалаҷ аст.

Пас, максади революциям миллим социалистии мо аз нав баркарор намудани Конунхои кабила ба халки мо, имконият додан аст, ки бартарии табиии биологии зотпарварии онхо бори дигар ба Одам Сафед хукмронии он чизеро, ки вай сохтааст ва бояд хукмрон бошад.

Гитлер ва национал-социализм дар Германия барои миллионхо ва миллионхо одамоне, ки ба пора-пора-пора-пора-хурда, атомӣ шуда буданд, дар каъри ноумедӣ ва бесарусомонӣ гарк шуда буданд, махз хамин тавр рафтор карданд.

Гитлер бо халки худ ин гуна муваффакияти ачоиб ба даст наовард

Machine Translated by Google

зеро вай як «бачаи сахтгир» буд, зеро вай митингҳои калон ва ҳаяҷоновар барпо мекард, зеро немисҳо «ҳайвонҳои табиӣ» ҳастанд ва на ягон сабабҳои дигаре, ки яҳудиёни дурӯғгӯ ва иттифоқчиёни либералӣ ва консервативии онҳо ба миён меоранд.

Сабаби ба Гитлер муъчизаи ичтимой дар Германия ноил шуданаш дар он аст, ки Гитлер хамаи он чиро, ки ман навиштаам, ба таври интуитивй фахмид ва халки худро ба ТАРТИБИ ТАБИИИ ИЦТИМОИ баркарор намуд.

Гитлер ба халқи худ таълим дод, ки аз нафрат ба ҳамдигар ҳамчун афроди ҷудогона, танҳо ва тарсу ҳарос даст кашанд ва ба онҳо ҳисси муқаддаси миллатдорӣ, яъне «Қабила»-ро баргардонд; ҳа, бародарии ҳақиқӣ (на навъи сунъӣ, ки аз ҷониби яҳудиён фурӯхта мешуданд). (Дар бораи "бародарӣ" бо мардуми худатон ҳеҷ бадӣ ва ҳама чиз дуруст нест. Маҳз вақте ки яҳудиён маккорона ва дурӯғ "бародарӣ"-ро дароз карданӣ мешаванд, то кулоҳро аз болои "бародар" кашанд ва моро бо зулуҳо, пигмаҳо, чиниҳо, бушманҳо ва яҳудиён "бародарон" созанд, ки "бародарӣ" ба як калимаи ифротӣ табдил меёбад.)

Гитлер ба халки худ хамон рухи фидокоронаи мехру мухаббати гарм нисбат ба оилаи худ ва халки худ (ки «оила» калон аст) дод, ки хар як гурухи табиии ичтимоии махлукотро муттахид ва баракат медихад.
офариниш.

Тавре ки ман борҳо қайд кардам, ҳеҷ кас наметавонад хушбахтона, бомуваффақият ва самаранок зиндагӣ кунад, ҳамчун як фарди танҳо ва талх дар ҷанг бо ҳама ҳамкорони худ. Ҳар яки мо ба гармӣ ва муҳаббати гурӯҳи худ, ба онҳое, ки дар оилаи биологии ӯ ҳастанд, эҳтиёҷоти амиқ дорем. Инсони муосир ин ҳисси гармии гурӯҳӣ, садоқат ва муҳаббатро аз даст додааст ва натиҷа бесарусомонӣ ва холигии рӯҳонӣ аст, ки мо дар ин ҷомеаи парокандашудаи ғарбӣ дар атрофи мо мебинем.

Даҳшатҳое, ки дар боби аввали ин китоб тасвир шудаанд, натиҷаи бевоситаи тақрибан комилан итоат накардани Амрико ба қонунҳои қабила мебошанд. Ин даҳшат идома хоҳад ёфт, ҳатто агар тамоми яҳудиён ва Негрҳо бояд дар як шабонарӯз нест мешуданд, агар мо ба халқи худ, мисли Гитлер ТАРТИБОТИ ТАБИИ «Қонунҳои қабила»-ро барқарор накунем.

Бинобар ин революцияи мо моддию чисмонй не, балки а дигаргунии куллии маънавй дар хиссиёти халки мо:

Бархам додани атомизми гаразнок ва тамаъпарастй, «индивидуализм» танг; ки оё онро «либерализм» номидан мумкин аст?

Machine Translated by Google

«консерватизм» ё «демократия» ва дар дили мардони сафедпусти Гарбй баркарор намудани хиссиёти хеле каноатбахши мухаббати наели мо. Ин муҳаббат ба гурӯҳи шахс дар омодагӣ ба қурбонӣ кардан ва фидо кардан барои оилаи худ ва оилаи калони нажоди худ зоҳир мешавад.

Machine Translated by Google

Дар hoc Signo Vinces

Џорџ Линкольн Роквелл

Machine Translated by Google

Муваффақияти дарозмуддат дар ҳама гуна кӯшиши инсон ҳеҷ гоҳ натиҷаи бахти кӯр нест. Ба даст овардани маќсади аниќ муайяншуда, хоњ амали пиёда гаштан аз нуќтаи «Х» то нуќтаи «Й», сохтмони хона ва ё ташкили кор, њамеша натиљаи се чиз аст:

1. Қобилияти зеҳнии дарки мушкилоти марбут, мухолифате, ки бояд интизор шавад ва беҳтарин роҳи рафъи ин мухолифат барои расидан ба ҳадаф.

2. Ирода ва ирода барои анҷом додани ҳар коре, ки мумкин аст барои расидан ба ҳадафи дилхоҳ, сарфи назар аз мухолифат.

3. Воситањои љисмонї, ќувва ва љасорат барои амалї ва иљро кардани наќша ё муборизае, ки бо аќл андешида шуда ва бо ирода муайян шудааст.

Агар яке аз ин се унсур дар ҳадафи касе набошад, нокомӣ натиҷаи ногузир ва пешгӯишаванда мебошад.

Марде, ки аз ҳад зиёд аблаҳ аст, ки омилҳои гуногунро дар кӯшиши аз нуқтаи "X" то нуқтаи "Y" пиёда рафтан дарк намекунад, ки роҳи байни мо ҷангали пур аз морҳо, ҳайвоноти ҳайвоноти хатарнок ва табларза аст ва худро бо силоҳу харитаҳо, дору ва дигар таҷҳизот мусаллах намекунад, новобаста аз он ки азму иродаи худ то чӣ андоза тавоно бошад, ҳеҷ гоҳ ба "Y" намерасад. Марди дигаре, ки ба ҳамин сафар саъй мекунад, гарчанде ки хатарҳоро равшан дарк мекунад ва ба онҳо омодагӣ мегирад ва ҳарчанд тавоноӣ дар мушакҳост, аммо ба "Y" намерасад, агар он қадар беистеъдод ва заъфи ирода бошад, ки дар мубориза сабр накунад ва ҳар гуна қувваеро, ки лозим бошад, бераҳмона истифода барад.
кув-вахоеро, ки ба вай мукобил мебароянд, торумор ва несту нобуд кунанд. Ва марди сеюм, ки дорои ақл барои дарк кардани хатарҳо ва омодагӣ ба онҳо ва ирода ва азми ҷиҳод кардан дар роҳи худ, ҳатто бо қаҳрамонии беандоза аст, аммо баданаш заиф аст ва аз ҷиҳати ҷисмонӣ.

Machine Translated by Google

нотавон аст, ки фармонҳои ақли худро иҷро карда наметавонад ва иродаи ӯ наметавонад ба ҳарифони пурқуввате, ки бо ӯ рӯбарӯ хоҳад шуд, таслим нашавад.

Ин бо тамаддунҳо аст, чунон ки бо муборизаи мардони алоҳида. Даҳҳо тамаддунҳои бузург аз нокомӣ дар як ё якчанд ин се унсури зарурӣ дар мубориза барои зинда мондан нобуд шуданд.

Ҷамъиятҳои ваҳшӣ одатан аз сабаби набудани иродаи қавӣ ё набудани қувваи ҷисмонӣ, балки аз набудани қобилияти дарки вазъияти воқеӣ нобуд мешаванд. Дар хурофот ғарқ шуда, дар торикии ҷаҳолат пешпо мехӯранд, онҳоро неруҳои ҷисмонии ҳодисаҳои шадиди табиӣ, фалокатҳо ва бемориҳое, ки ҷомеаҳои мутамаддин омӯхтаанд, фаро мегиранд.

галаба кардан.

Аз сӯйи дигар, тамаддунҳо бо тамоми дастовардҳои зеҳнӣ ва улуми худ бештар ба иллати нокомии ирода, коҳиши ғаризи ваҳшиёна ва бераҳмонаи зинда мондан ва ҳукмронӣ, ки дар ибтидо ҷомеаро офаридааст, нобуд мешаванд. Онҳо «инсонпарвар», худхоҳ ва нарм мешаванд. Онҳо аз ҷиҳати ҷисмонӣ заиф мешаванд ва барои ҷанги худ ба артишҳо ва полиси пулакӣ вобаста мешаванд.
Рӯҳи ҷангии шараф ва фидокорӣ ва қаҳрамонии ниёгони онҳо ҷойро ба дӯстдории рӯзафзун ба осоишгоҳу айшу ишрат ва тарсончакии «инсонпарварӣ» пӯшонда медиҳад.

Ваќте тамаддун ба ин марњилаи эффете дар таназзули худ мерасад, танњо як њодисаи хеле нодири таърихї метавонад суќути нињоии љомеаро боздорад, зеро таназзул рӯз аз рӯз аёнтар мегардад. Танҳо вақте ки ҷомеаи марговар барои тавлиди як бузургҷуссаи рӯҳонӣ, як бозгашти худодона ба қаҳрамонии қадимаи мардуми худ, ки қодир аст тамаддунро ба ҳайрат оварад ва аз табиати худ берун кунад, нерӯи кофӣ дорад.
шаби таърихии хобу марг, бо вуҷуди мухолифати худкушии мардумони мурда, ки танҳо орзуи "сулҳ" ва хоби маргро доранд, метавонад як ҷомеъа барои муддате дубора бархезад.

Тамаддуни ғарбӣ ва ориёӣ дар тӯли садаи нуздаҳум аз нуқтаи таърихии бозгашти худ гузаштааст, ки Шпенглер, Чемберлен ва дигарон ба таври бояду шояд қайд карда буданд. Агар дар охир омадани аҷоиб ва мӯъҷизавии Адольф Гитлер намебуд

Machine Translated by Google

Лаҳзаи имконпазир, ягона роҳи тоқатфарсо барои як марди соҳибақл, идрок ва ҳассос, ки дар иҳотаи тамаддуни нафратангез ва худкушӣ қарор дорад, ин лаззати лаҳзае буд, ки аз воқеияти рӯҳафтодакунандаи як тамаддуни яҳудӣ, одамхӯрда ва бообӣ раҳоӣ ёфта, бо номи ҷунглеҳу шитоб мекунад.

Аммо пайдоиши Адольф Гитлер дар таърихи Сафед далели он аст, ки дар тамаддуни Сафед, Ғарб то ҳол як шарораи кофии фидокорӣ ва нерӯи эҷодӣ боқӣ мондааст, ки шояд боз ҳазор соли дигар зинда мондани марди Сафедро иҷозат диҳад. Аммо ин шарораи бебаҳои бебаҳо ҳамин тавр боқӣ мемонад ва ба зудӣ дар торикӣ пажмурда мешавад, то даме ки ақаллияти элитаи башарият бо доно, ки бубинад, ки Гитлер чӣ кор кардааст, аз ҳад худхоҳ, тарсончак ва кӯтоҳандеш аст, то дарсҳои таърихро то абад то абад истифода накунад ва шарораеро, ки Гитлер ба мо дод, дар оташи ғурри эҷодӣ фурӯзон кунад.
тамаддуне, ки гузаштагони далери мо асос гузоштаанд.

То кунун ҷазои даҳшатборе, ки ба қаҳрамонони тамаддуни ҷангии Адольф Гитлер аз ҷониби неруҳои фано ва харобкори яҳудӣ дода шуда буд, ҷаҳонро чунон асабонӣ ва даҳшатнок кардааст, ки ҳатто онҳое, ки метавонанд хатари башарият ва роҳи наҷотро, ки Адольф Гитлер нишон додааст, бубинанд ва дарк кунанд, ба ҷони худ сахт дилбастагӣ ва тасаллӣ надоданд. шарораи зинда мондани Сафед ва онро бо нафаси ҳаётии худ, ки бояд ба зудӣ дошта бошад - ё абадан хомӯш кунед.

Ориёӣ, Башарияти сафед дар дами зулмот ва фаромӯшӣ аст. Дар болои кӯҳҳо дар сиёҳии абадӣ устухонҳои дигар тамаддунҳои боҳашамате, ки ҳама чизро медонанд, гузошта шудаанд.
бешубха, дар хамон вакте ки онхоро кувваи берунӣ ва бузургии империя ихота карда буданд, нобудшавии худро тасаввур карда наметавонанд. Онҳо натавонистанд дарк кунанд ё бо таҳдиди УМУМИИ заъфи афзоянда ва "гуманитаризм" рӯ ба рӯ шаванд, натавонистанд иродаҳои УМУМиро барои баргардонидани марши таърихӣ ба сӯи марг ва фаромӯшӣ ҷамъ кунанд. Онҳо хеле танбал ва худхоҳ, тамаъкор ва тарсончак буданд, ки ба чанд нафари ночизе, ки сӯзонида, маслуб шудаанд, сангсор шудаанд, ба шерҳо таъом дода шудаанд ва ё коса дода шудаанд, гӯш надиҳанд.

Machine Translated by Google

гемлок.

Агар таърихе аз ҳазорсолаҳо вуҷуд дошта бошад ва ҳар мардум тавони омӯзиши онро дошта бошанд, онҳо бештар аз ин радди сарсахтонаи марди Сафед аз истифодаи нерӯи беандоза, дониш ва неъмати ғамхории роҳбарии Адольф Гитлер барои наҷот додани худ аз ғуломии беақлтарин ва даҳшатнок аз дасти як ғуломии нисбатан бадбахтона, дар ҳайрат хоҳанд монд. аз чихати чисмонӣ заиф ва тарсончак, такаббур, яхудиёни золим.

Мушкилоти имрӯзаи мо мушкилоти "амрикоӣ", "бритониёӣ", мушкилоти "франсавӣ", "олмонӣ" ё "аврупоӣ" ё "африқоӣ" нестанд - онҳо мушкилоти ЗИНДАГӢ МОНДАНИ ҲАМАИ МАРДОНИ САФЕДПАРАСТОН мебошанд.

Ба номи сабабҳои ибтидоӣ чӣ фарқияте вуҷуд дорад, ки оё Бартоломью Букингем дар наздикии Темза таваллуд шудааст, Ҳанс Шмидт дар Рейн ва Пьер Дюбуа дар
Сена, Пер Олафсон дар Стокголм, Эрик Эразмус дар Дурбан, Ҷо Доакс дар Подунк, Огайо ё Ҷон Смит дар Окленд, Зеландияи Нав дар муқоиса бо саволи "Оё дигар вуҷуд дорад?
Бартоломей, Ҳанс, Пьер, Перс, Эрик, Ҷоес ё Ҷонс?

Сайёраи мо бо махлуқоти ранга пур аст, ки шумораашон аз мо бештар аз чор ба як зиёд аст - ва дар ҳамаи миллатҳои мо ин мавҷудоти пасттар, ба мо гуфта мешавад, ки "баробарҳои мо ҳастанд" ва метавонанд пулҳои моро аз даст диҳанд, озодихо, хаёт ва шаъну шарафи мо. Аз рӯи мафҳумҳои кӯҳнашудаи миллатгароӣ ва демократия ман, Линколн Рокуэлл, бояд ганҷина ва ғамхорӣ ва ғамхорӣ ва содиқ бошам.
аз ҷангал, ба шарте ки сарбанди Сиёҳашон онҳоро дар ягон чоҳ ё гаҳвораи ифлоси амрикоӣ ба ҷаҳон додааст - зеро пас, албатта, онҳо "амрикоиҳо" ҳастанд ва оё ҳама мо барои "Амрико" нестем?

Ё ман бояд вафодор бошам ва барои ин нимҷонварони бадбахт ва бадбахт, "ҳамватанони амрикоиам", бо куштани миллионҳо миллионҳо намунаҳои беҳтарини биологии нажоди худам бимирам, зеро як гурӯҳи яҳудиёни Ҳолливуд ба мо таълим медиҳад, ки амрикоиҳо бояд аз Олмон нафрат кунанд?

Ё боз, ин як пораи муайяни ҷуғрофиё аст, ки ман бояд ба он шавам вафодор аст ва барои ин ман бояд халқи худро бикушам ва шояд бимирам

Machine Translated by Google

худам? Оё садоқати ман ба ин ҷуғрофиёи ҷуғрофӣ қатъ мешавад сарҳади Канада?

Аммо шояд ин «американизм» бошад, ки ман бояд ба он содиқ бошам ва барои он бояд бо мардон, занон ва кӯдакони немис ҷанг кунам. Вақте ки ман мефаҳмам, ки он чизе, ки онҳо ба ман мегӯянд, "амрикоӣ" аст, аммо ман мефаҳмам, ки ин пеш аз ҳама аз омода будан ба самти яҳудии фарҳанг, ҳукумат, дин, фароғат ва ҳатто ҳаёти ҷинсии ман иборат аст.

Не, ин ҳама сафсата аст.

Ягона чизе, ки ман метавонам бо ҳама гуна эътиқоди амиқ содиқ бошам - ягона вафодорӣ, ки маъно дорад - ин аст, ки нажодӣ ва аз ин рӯ фарҳангӣ, бародарӣ бо мардуми худам, новобаста аз он ки онҳо дар куҷо таваллуд шудаанд! Вақте ки ин садоқат зери шубҳа гузошта мешавад ва мардуми ман дар хатар аст, чунин вонамуд кардан даҳшатовар аст, ки мо бояд аз якдигар шубҳа кунем, зеро мо дар хатҳои ҷуғрофии хаёлӣ зиндагӣ мекунем ва пас аз омодагии дуруст ва ташвиқи гурӯҳи яҳудиёни байналмилалӣ, мо сафедпӯстон бояд ба пеш ҳаракат кунем, то якдигарро кушем ва якдигарро бомбаборон кунем. барои «демократияи Америка» ё «Империяи Британия» ё барои чизи дигаре дар чахон.

Ман як марди САФЕД ҳастам ва бародари дигар мардони Сафед ҳастам ва ман мехоҳам бо ҳамаи онҳо истодаам ва агар лозим бошад, онҳоро дар ҷанг роҳбарӣ кунам, то бар зидди таҳдиди бебаҳои аҳолии рангаи рӯи замин зинда монад, ки ба куштан ва таҷовуз бар зидди мардони Сафед қиём ва таҷовуз мекунанд - ва таҳти роҳбарии яҳудии маккор!

Аммо мисли одами аввалин дар қиёси сайру гашт аз ҷангали пур аз мор, аз ҳад зиёди "пешвоёни" сафеди мо таносуби кайҳонии мушкилотро дарк карда наметавонанд ва тасаввур мекунанд, ки он чизест, ки онро дар кишвари "худ" ҳал кардан мумкин аст ва нисфи тадбирхо.

Теъдоди ками одамоне, ки вазъияти даҳшатнок ва куллии ҳолати марди Сафедро мебинанд, то омадани мо ба саҳна кӯшиш карданд, ки бо камтар аз силоҳҳои зарурӣ дар мубориза барои зинда мондан мубориза баранд. Аксари роҳбарони беҳтарин тасаввур мекарданд, ки гурӯҳҳои хурди мардони Сафед дар муҳосирашуда, ки дар қисмҳои хурд ҷамъ шудаанд.

Machine Translated by Google

матоъҳои ҷуғрофӣ дар паси хатҳои хаёлӣ ва ҷасоратона пораҳои гуногуни матои ранга дар боди бод, метавонанд мустақилона зинда монад ва дар дӯзах бо дигар мардони Сафед, ки матои рангаи гуногун доранд, зинда монад.

Яҳудиён ҳеҷ гоҳ хато накардаанд, ки худро ба ин "дастаҳои" ҷуғрофии қалбакӣ ба таври ҷиддӣ тақсим кунанд. Баръакс, яҳудиён бо большевизм, сионизм ва монгрелизми худ ба ҲАМАИ сафедпӯстон, дар ҳама ҷо ва ҲАМА ДАВОМ ҳамла мекунанд. Онҳо лашкари сиёҳпӯсти худро ба тамоми миллатҳои мо дар як ҳамлаи ҳамаҷониба бар зидди элитаи сафедпӯсти ҷаҳон мефиристанд, бидуни назардошти сарҳадҳои "миллӣ" ё парчамҳо ё забонҳо ва фарҳангҳо. Дар баробари ин таҳдиди умумии байнулмилалӣ аз ҷониби RACE несту нобуд кардани миллионҳо одамоне, ки аллакай хатарро мебинанд, дар бораи "империализми янки", "империяи Британиё", "католикҳои ифлос", "атеистони бадахлоқ", "республикачиён", "лаборитҳо", "янкиҳои лаънатӣ", "Германия" ва ғайраҳо торикона гап мезананд.

Мисли писарбачаҳои хурдсоле, ки аз ҷониби издиҳоми одамрабоён ва қотилон муҳосира карда шудаанд, онҳо наметавонанд ба баҳсу мунозира дар бораи касе, ки мармарҳои бештар дорад, дар баробари хатари марговар, ки муваққатан фаромӯш мекунанд, муқобилат кунанд. Муборизаи замони мо — агар ягон чанг бошад, — барои ЗИНДА МОНДАНИ НАЦИДАИ САФЕД!

Ва барои зинда мондан, марди Сафед бояд заминро, ки замоне забт карда ва мутамаддин шуда буд, бо арзиши хуни зиёди аҷдодони худ дубора забт кунад. Дар зери шиорхои яхудиёни байналхалкй оммахои ранга тахдид мекунанд, ки тамаддунро ба вахшй бармегардонанд.
Зери парчами свастикаи Адольф Гитлер, мардони сафедпӯст дар саросари ҷаҳон сайёраро азхуд мекунанд, то тамаддунро наҷот диҳанд.

Ҷанги яҳудиён бар зидди тамаддун воқеан як ИНҚИЛОБИ азими умумиҷаҳонӣ буд, ки дар ҷараёни он онҳо миллионҳо нафари моро маҷбур карданд, ки якдигарро кушт, ки бо нидоҳои "Демократия!" «Gott mit uns!», «Гуломонро озод кунед!», «Озодй, баробарй, бародарй!». Ва холо онхо ба хунрезии охирин тайёрй дида истодаанд, ки дар рафти он мо «Капитализм!» нидо мекунем. ва «Коммунизм!». мутаносибан, вақте ки ду дастаи сафедпӯстон якдигарро бо бомбаҳои Н-бомбаҳои аз ҷониби яҳудӣ маблағгузоришуда мекушанд.

Machine Translated by Google

Дар ҷараёни ин ҷангҳои бародаркушӣ ва худкушӣ, яҳудиён натарсиданд, ки ҳазорон бародарони худро дар роҳи шайтонии худ қурбонӣ кунанд, чунон ки дар куштори даҳшатноки охирин дар
солхои 40-ум. Яҳудиён дарк мекунанд, ки МО бояд чиро дарк кунем: онҳо барои саҳми баландтарин дар дониши инсоният бозӣ мекунанд - азхудкунии тамоми замин — ва онхо аз хулосахои ногузири стратегия ва тактикае, ки бо донистани ин гуна хиссахо дикта карда шудаанд, кам нестанд. Агар мо наҷот ёбем, пас мо низ бояд ҳикмат ва қувваи ақл дошта бошем, то бо далелҳои марговари вазъ рӯ ба рӯ шавем ва БЕРАСАМОНА, СУРД ВА САМАРАН амал кунем.

Яҳудиён қариб дар қадами ниҳоии инқилоби 4000-солаи худ - қудрати ҷаҳонии КУШОДА ғолиб омаданд. Ҳоло онҳо қудрати комилан махфӣ доранд, ки тамоми фаъолиятҳои ҷаҳониро идора ва назорат кунанд ва танҳо каме бештар майнашӯӣ ва шикастани иродаи оммаро надоранд, то ҳукмронии ҷаҳонии худро ба як қудрати эътирофшуда ва расмӣ табдил диҳанд. Онҳо дар тӯли чиҳил аср бо иродаи беҳамто ва иродаи оҳанин ба ин қудрати бебаҳо мубориза бурданд ва ба даст оварданд ва танҳо як мӯъҷиза метавонад аз пирӯзии ниҳоии ин гуна ҷанговарони мутаассиб, ки фоҷиабор ва бераҳмона хатост, ки ин пирӯзӣ барои инсоният хоҳад буд, пешгирӣ кунад.

Ҳатто яҳудиёни атеист, ки аксарияти онҳо ҳастанд, ба пешгӯиҳои қадимии яҳудӣ эътиқоди нофаҳмо доранд, ки вақте ки "шариат аз теппаҳои Сион берун меояд" ва Ерусалим, барои яҳудиён ҳазорсола мешавад ва онҳо заминро соҳиб мешаванд ва ҳукмронӣ хоҳанд кард.
ОНҲО АКНУН ДАР Ерусалим ҳастанд ва танҳо чанд блоки онро надоранд! [ЭЗОҲ: Фармондеҳ Рокуэлл пеш аз ҷанги соли 1967 навишта буд, ки дар он яҳудиён боқимондаи шаҳрро ишғол карданд.] Онҳо як хашмгинии умумиҷаҳонро аз сар мегузаронанд, зеро онҳо аллакай ғалабаи комилеро, ки мо ба онҳо медиҳем, эҳсос мекунанд ва ҳоло онҳо оргияи қурбонии ғалабаи худро дар Тел-Авив омода мекунанд!

Дар баробари ин тахдиди бегуфтугу, ки тамоми чахон ва хамаи мо ба зулми як гурухи паранойякхои чинояткор афтода мемонем, шовинизми танг, консерватизм ва махалгароии аксари сарварони рост ин аблахии беохир аст! Бо устодони

Machine Translated by Google

монгрелҳо, яҳудиён, ки дар як ҳамлаи умумиҷаҳонӣ ба барандагони элитаи сафедпӯстони тамаддун роҳбарӣ мекунанд ва бо анҷоми он танҳо пешвоёни кӯтоҳандеш метавонанд фарзандони моро ба "дастаҳои" амрикоиҳо, диксикратҳо, католикон, немисҳо, иконҳо, янкеҳо, иманиён, иманиён, ғамхорҳо, ифротгароён, иманпарастон, ғамхорҳо, ифротгароён, иманпарастон, дугонаҳо, ғамхорҳо, ваҳшиён, ваҳшиёна нигоҳ доранд. ва ғайра дар тамоми рӯйхати аламовар ва дилшикаста.
Яҳудӣ метавонад ҳамаи ин чизҳо бошад - аммо АВВАЛ У ЯҲУД АСТ!

Вазифаи аввалини ӯ, ки тамаддунро наҷот медиҳад, ки наҷоти Сафедро тақозо мекунад - ин аст, ки сафедпӯстон аз ҳама садоқатҳои дигар бартарӣ ва комилан огоҳ бошанд. Мардуми мо, агар бихоњанд, демократ ё немис ё католик ё англис шуда метавонанд ва агар ин ба маќсадашон мувофиќ бошад, вале АВВАЛ ОНХО БОЯД МАРДОНИ САФЕДПАНД! Дар акси ҳол, яҳудиён моро пароканда ва нотавон ва бехабар аз ваҳдати нажодӣ ва қудрати мо нигоҳ медоранд, дар ҳоле ки онҳо новобаста аз он ки дар куҷо набошанд, мутаассифона ҳамчун яҳудиён меҷанганд, то ҳама чиз тамом шавад.

Ҷаҳони телевизион, мушакҳо ва нақлиёти реактивӣ хеле хурд шудааст, ки ба ҳар як гурӯҳи сафедпӯстон иҷозат диҳад, ки аз ҳашамати худкушии ҷанги дигар ба номи яҳудӣ баҳра баранд, новобаста аз он ки дар таблиғ чӣ гуна аст. Мо танҳо наметавонем бо ҳам ҷанг кунем, вақте ки мо зери чунин ҳамлаҳои шадид ва марговар аз ҷониби чунин лашкари беохир бо чунин як душмани мутаассиб ва шайтонӣ, ба монанди яҳудиёни марксист, сионистӣ сарварӣ мекунанд. Сабаби он ки марди Сафед дар навбати аввал ин қадар тӯлонӣ аз даст медиҳад, дар он аст, ки вай натавонист ва ё дидани бузургӣ ва таъхирнопазирии мушкилоти худро рад кард. Вай иҷоза дод, ки ба миллионҳо ҷанҷолҳои хурде бар сари чизҳои ночиз парешон шавад, дар ҳоле ки нажодаш қариб ба нобудӣ дучор шудааст.

Монанди одами аввалини аналогия, мо роҳ, табиати монеаҳоро нафаҳмидем ва аз ҳама бадтараш, мо ҳатто ҳадаферо, ки мо бояд ғалаба кунем – ё бимирем, нафаҳмидем. Ин ҳадаф аз ҷониби Одами Сафед САХТИ ЗАМИН аст ва бояд бошад, зеро тамаддун танҳо ба чунин маҳорати Сафед вобастагӣ дорад. Ҳар як ҳадафи хурдтар комилан бефоида аст, ҳамон тавре ки барои одаме, ки барои гирифтани витаминҳо ва ба саломатии комил ноил шудан лозим аст, бефоида аст.

Machine Translated by Google

Ва чунин максади фантастикй душвор ва кайхонй монанди чахон Маҳоратро бо бахт, пинҳонкорӣ, нимченак, дуоҳо, умедҳо, суханрониҳои хуб, брошюраҳо ё зӯроварии тасодуфӣ ба даст овардан мумкин нест. Он чизе, ки мо бояд ба он ноил шавем ва ба он ноил шавем, ин КОНТРЕВОЛЮЦИЯИ ЧАХОНЙ ба мукобили революцияи марксистй-сионистии яхудй мебошад.

Ва революция хеч гох, харгиз ва ХЕЧ гох натичаи исьёнхои стихиявй ва тасодуфй нест, балки ХАМЕША махсули планкашй ва муборизаи берахмона, илмй, дар асоси конунхои тагйирнашавандаи табаддулоти бузурги чамъиятй. Дар паси чанголхо ва баррикадахо хамеша достони фитнагарихои бо шамъ даргирондаи планкашхо мавчуд аст — вагарна революция дар як вакт ба охир мерасид.

На танҳо як қатор роҳбарони мо то ба ҳол таносуби гушношунидаи ҳадаферо, ки мо бояд ба он ноил шавем, дарк карда натавонистанд, балки онҳо ба таври алоҳида дар банақшагирӣ масъулияти даҳшатноки худро иҷро карда натавонистанд. Раҳбарони эҳтимолӣ борҳо ба миён омада, моро ба кӯшишҳои ғамангез мебурданд, то охири думи палангро биканем, танҳо дар муборизаи бенатиҷа, ки ҳамеша бо зарбаи ягонаи ваҳшӣ аз панҷаи ҳайвони ваҳшӣ пахш карда мешавад, ҷавҳар ва хун ва қаҳрамонии худро барбод диҳем.

Инқилоби ҷаҳонии яҳудиёнро танҳо шикастан ва задан мумкин аст инқилоби ҷаҳонии муқобил.

Ҳама гуна инқилоб бояд мувофиқи қонунҳои оҳанине, ки рафтори одамонро дар омма танзим мекунанд, бо эҳтиёт ва дақиқ ба нақша гирифта шаванд. Инқилоби ҷаҳонӣ дар муқобили қудрати байналмиллалӣ ва ҳайратангези яҳудӣ бояд бо дурахшиёна ва бераҳмӣ дар таърихи ҷаҳон ба нақша гирифта ва амалӣ карда шавад.

Коидаи асосй дар бораи чунин табаддулоти фалокати чамъият, монанди революция ин аст: «Хуни шахидон тухми калисо аст!». Шояд ин бераҳмона ва бераҳмӣ ба назар мерасад, аммо бо вуҷуди ин дуруст аст, ки ҳар қадаре ки таносуби ошӯби инсонӣ ба он нигаронида шавад, миқдори зиёди хун ва селҳои ашк, ки барои ноил шудан ба ҳадаф бояд ба миқдори зиёд рехта шаванд.

Чунин ҷунбиши бесобиқа ва бузурге, ки танҳо метавонад тамоюли худкушии ҷаҳони Ғарбро баргардонад ва ҳатто ҳазор соли зинда мондани Сафедро ба вуҷуд орад, ҳеҷ гоҳ наметавонад

Machine Translated by Google

оғоз карда шавад - бигзор бурд кунед - бо ҳар роҳи бехатар, бедард ё осон. Ҳатто ранҷу азобҳои оддӣ ва шаҳидӣ барои он гуна ҳаракате, ки мо бояд барои зинда монданро оташ гирем, хеле ночиз аст. Ҳама чиз дар бораи муборизаи марговар барои маҳорати ҷаҳонӣ аст ва бояд бошад Олимпӣ, ва мо наметавонем аз AGONIES Олимпӣ кам шавем, агар мо ба пирӯзӣ умед дошта бошем.

Ҳаракатҳои пурқувват ҳамеша аз миллионҳо одамон талаб мекунанд, ки худро дар оташи садоқати фидокорона ба ин кор сӯзонанд. Ва ин оммаи бузурги одамонро бо нидохои «Тавозуни мусоиди тичоратй!» ба оташи революция партофтан харгиз наметавон кард. ё «Хукукхои давлатхо!». ва ғайра. Танҳо ангезаҳои ФУНДАМЕНТӢ аз умқи даруни рӯҳияи инсон метавонад оммаи суст ҳаракаткунандаро аз бепарвоии ноогоҳии худ ба қабати ваҳшии эҳсосот, ки онҳоро дар мавҷи инқилоб комилан дур мекунад, барорад. Ҳеҷ чиз ба ин эҳсосоти бунёдии омма ҳамчун Қаҳрамонӣ таъсир намерасонад ва акнун танҳо қаҳрамонии бебаҳо метавонад сафедпӯстро аз сустӣ ва тарси фалаҷкунандаи яҳудиён наҷот диҳад.

Ва ҳеҷ рамзе ғайр аз Свастика ва номе ғайр аз Адольф Гитлер вуҷуд надорад, ки барои тавлиди таъқибот ва қаҳрамонии натиҷавӣ он қадар зебо ҳисоб карда шудааст, ки танҳо метавонад сафедпӯстро ба мавҷи муқобилатнопазири инқилоби марксистӣ-сионистии яҳудӣ муттаҳид созад. То омадани Адольф Гитлер, сафедпӯстони ҷаҳон дар роҳи як кори умумӣ, қаҳрамонони умумӣ, шаҳидони умумӣ, зиёратгоҳҳои муқаддас, номҳо ва рамзҳо ҳеҷ чиз надоштанд, комилан ҲЕҶ чиз надоштанд. Аммо ҳоло, пас аз он ки миллионҳо ҷавонони сафедпӯсти олмонӣ дар аввалин муборизаи воқеии таърих барои элитаи Сафед қаҳрамонона ҷони гаронбаҳои худро партофтанд, дар ниҳоят мо зиёратгоҳҳо, рамзҳо ва шаҳидони аз хун ғарқшуда дорем, ки унсурҳои ибтидоии инқилоб мебошанд.

Миллионҳо ҷавонони якхела арзишманди сафедпӯстон дар тарафи муқобил, ки барои яҳудиёни шайтонии коммунистӣ-сионистӣ меҷанганд, ҷони худро комилан аз даст медиҳанд, агар мо инро қабул накунем. қурбонии хуни бебаҳо ва онро истифода баред, то боварӣ ҳосил кунед, ки дигар ҳеҷ гоҳ хуни гаронбаҳои Сафед дар мубориза барои яҳудиён ва негрҳо рехта нашавад.

Machine Translated by Google

Бо вуљуди ин, ворисони бахти ин њама фидокорї ва ќањрамонї - гирандагони ин парчамњои гаронбањо ва номњои муќаддас, ки хунолуд шудаанд, мероси онњоро чун "ноамалї" рад мекунанд.

"Мо ҳеҷ гоҳ бо риояи ошкоро ба Сотсиализми Миллӣ ва Свастика ғалаба карда наметавонем" гуфт ин ҷанобон суст. "Яҳудиён ба одамон таълим додаанд, ки аз ҳад зиёд аз онҳо нафрат кунанд", илова мекунанд онҳо. "Агар мо свастикаро истифода барем ва Гитлерро ошкоро ситоиш кунем, онҳо моро ба зиндон мепартоянд ё мекушанд!" Ва ХАМА офаринандагонро напартофтанд? инқилобҳо, аз ҷумла яҳудиёни инқилоби сурх, дар зиндон - ва ҳатто баъзеи онҳоро мекушанд? Оё мо сотсиалистҳои миллӣ аз як гурӯҳи яҳудиён тарсу тарсончактарем? Худи таъқиб ва хунрезӣ, ки ин гуна шахсиятҳои бемайлон аз онҳо канорагирӣ кардан мехоҳанд, шарти гарави ғалабаи мо [чизи комилан ҳатмӣ ё муҳим] аст!

Ин суханони хушку холӣ нестанд. Ман шахсан ҳақиқати онҳоро дар Амрико, маркази қудрати яҳудиёни ҷаҳонӣ бо латукӯб, ба зиндон ва девонахона рафтан, оилаи азизамро аз даст додан ва мисли ҳайвон зиндагӣ кардан исбот кардам. Пас аз дувоздаҳ рӯз, вақте ки ин мақоларо менависам, боз ба зиндон дучор мешавам. Ин чизҳо ногувор ва ҳатто дилсӯзанд - аммо ХАТМАН БОЯД БОЯД!

Ман дар тӯли ду сол дар муборизаи умумиҷаҳонӣ барои Сафед ба мақоми фармондеҳӣ расидам, ки ҳамчун як фарди муҷаррад, ношинос ва бе кӯмак ба мисли миллионҳо миллионҳо дигарон оғоз кардам - танҳо ва танҳо аз он сабаб, ки ман номҳо ва рамзҳои гаронбаҳоеро, ки дар чунин уқёнусҳои хун ва ашк оббозӣ ва тар карда шудаанд - номи Адолафтҳо ва Свастика ва Ледофлер, бо миннатдорӣ ва муҳаббат истифода бурдам.

Муваффақиятҳои сиёсии муваққатӣ ва дурахшон ҳамеша осонанд. Ба куртка гузоштан падлухо хамеша осонтар ва тезтар аст, назар ба сохтани мушакхои одам барои пур кардани курта дар давоми моххо ё солхо кору арак. Дар тӯли панҷоҳ сол аст, ки ҳаракатҳои "ростгаро" ё Сафедҳо, ки комилан аз болиштҳо сохта шудаанд, мунтазам болоравӣ ва поин рафтанд.

Бо пуштибонии модару фазилат ва ватандӯстӣ ва ғайра ва канорагирӣ аз изҳороти бераҳмонаи ҳадафи аслии ин гуна созмонҳо, ки ҳатман нест кардани

Machine Translated by Google

душманони коммунистию сионистии башарият — рамаи бузурги «ватандустони скит», «консерваторхо» ва хатто чанде аз антисемитхои «сахт»-ро дастгир кардан мумкин буд. Аммо ин одамон аз он сабаб ба чунин харакат чалб карда нашудаанд, ки дар онхо гайрати револю-ционй чунон оташ гирифтааст, ки онхоро аз хучум кардан ба азобдихандагон дар кучахо худдорй кардан мумкин нест. Баръакс, онҳо ба ҷомеаи «ватанпараст» мепайванданд, то виҷдони гунаҳкори худро раҳо кунанд ва вонамуд мекунанд, ки бо яҳудиён ва хиёнат ва террори онҳо бо он чизе, ки онҳоро «усулҳои доноии зеризаминӣ» меҷанганд. Онҳо дар як ҳафта як маротиба дар як "Ралли" (албатта хусусӣ) аз зулми яҳудиён ва негрҳо аз ноумедии бофтаи худ халос мешаванд ва сипас барои як ҳафтаи дигари фоида, шабнишиниҳо ва телевизион шодона ба хона мешитобанд.

Чунин мушҳои тавоно вақте пешниҳод карда мешаванд, ки онҳо бояд дар кӯча брошюраҳо тақсим кунанд ё намунаи ифротгароёнаи такаббурии яҳудӣ-коммунистиро пикет кунанд. Ва агар касе на танҳо яҳудиёнро барои чӣ будани онҳо фош кунад, балки ин ноҳаққҳои сиёсиро, ки пуштибонӣ ва нерӯи худро барои ҷанги воқеӣ мекашанд, фош кунад, ин қаҳрамонон бо дод мезананд, ки яке агенти иғвогарест, ки барои маслуб кардани ҳамаашон ҳамчун як гурӯҳи нацистҳо кор мекунад - ки ба истиснои тарсончакии нафратангези онҳо, онҳо метавонанд дар акси ҳол бошанд.

Вазифаи инқилоби ҷаҳонии зиддияҳудӣ ҷалб кардан ва ташкил кардани ин фиребҳои нафратангез нест, балки онҳоро аз роҳ берун кардан ва аз тиҷорат рондан аст, ки дар он ҷо онҳо Ҳаракати ночизи дастгирии мавҷударо барои «лоиҳаҳои» бефоида, чунон ки солҳо боз карда буданд, шир дода наметавонанд. Ҳеҷ чиз ба монанди Свастика ин вазифаро иҷро намекунад. Дронҳои сиёсӣ, фоидаҷӯён, фоҳишаҳо ва тарсончакҳо думҳошон дар байни пойҳояшон аз ин салиби қалмоқе мезананд, чунон ки шайтон аз оби муқаддас мекунад.

Аз тарафи дигар, Свастика барои як намуди ҷасорат, ҷасорат ва иблис ғамхории ҶАВОНОН, ки ба мо лозим аст, ҷалби бебозгашт дорад. Дар Амрико, аксарияти онҳо аз сабаби инстинкти сафедпӯсти поки худ нафратдорони зеҳир мебошанд. Вақте ки онҳо ҳисси яҳудиёнро дар вазъияти нангини негрҳо мефаҳманд, онҳо дар дақиқаҳо нацист мешаванд. Он гоҳ кори танҳо моҳҳо аст, то онҳо низ дарк

Machine Translated by Google

ахамияти чукуртар, идеализм ва максадхои хакикии Харакат.

Аммо муҳимтар аз ин бартариҳо, Свастикаи ба хун ғарқшуда ба яҳудиён таъсири фавқулода дорад. Дар ниҳоят, ин танҳо як чанд хати сиёҳ аст - аммо он яҳудиёнро аз тафаккури маъмулии маккорона ва ҳисоббарории худ берун мекунад ва онҳоро истерика ва аблаҳ мекунад. Ба назари онҳо, ин на танҳо сатрҳо, балки таҳдиди даҳшатноки фошкунии бераҳмона, адолати зуд ва интиқоми даҳшатборест, ки виҷдони гунаҳкорашон ба онҳо мегӯянд, ки онҳо сазовори сарватанд. Он мисли тасвири курсии барқӣ ба қотили шикоршуда аст.

Яҳудии ором ва ҳисобкунанда хатарноктарин дар рӯи замин аст. Бо амалисозии ақли шайтонӣ, вайроншуда, вале олиҷаноби худ, яҳудӣ қариб ҳамаи дигаронро азхуд кардааст. Аммо як яҳудии ҳасратзада ва доду фарёд, ки аз нафрат ва тарси муҷозот барои ҷиноятҳояш аз ақл берун шудааст, дар дасти як национал-сотсиалисти ҳисобкунанда як лӯбиёи нотавон аст.

Мо инро борҳо исбот кардем - вақте ки шӯроҳои яҳудӣ миллионҳо доллар сарф карданд, то дар байни яҳудиён овоза паҳн кунанд, то моро нодида гиранд. Аммо лашкари гунаҳкорони хурдсол ин корро карда наметавонанд! Вақте ки онҳо Свастикаро мебинанд ва мешунаванд, ки мо Адольф Гитлерро ситоиш мекунем ва камераҳои газро барои хоинон тавсиф мекунем, онҳо фарёди яҳудиёни геттои ваҳшӣ мешаванд, ки ғалабаҳои худро дар лаҳзаи охирин бо ҳавасҳои девонаи нафрат ва интиқом абадан таркондаанд.

Натичаи хамин аст, ки хуни хаё-ти харакати сиёсӣ: ОММАВЙ! Сарфи назар аз бартарияти яҳудиён дар тамоми васоити ахбори омма, паради Свастика ва Сотсиалистҳои Миллиро дар кӯчаҳои ҷамъиятӣ бидуни додани бозӣ пинҳон кардан ё нодида гирифтан мумкин нест. Онҳо метавонанд ин хабарро пахш кунанд, албатта.
Аммо баъд аз ҳад зиёд одамон қудрати матбуоти худро дарк мекунанд ва сензура. Ва ҳангоме ки Ҷунбиши ҷавон қодир ба нашри мавҷудияти худро дар шабакаҳои бузурги телевизионии миллӣ, дар маҷаллаҳо, матбуот ва ғайра маҷбур созад - он ҳамчун як даъвати возеҳу равшан ба миллионҳо нафари рӯҳафтода, ки дар ҷустуҷӯи чунин ҳаракат ҳастанд, хидмат мекунад. Маҳз ҳамин тавр, мо тавонистем бо ҳазорон одамон дар саросари ҷаҳон тамос гирем, ки қаблан ҳеҷ гоҳ дар ягон либоси "патриот" набудаанд, аммо ба Ҳизби нацистии Амрико ва Иттиҳоди Ҷаҳонии Ҷиноят муқовимат карда наметавонистанд.

Machine Translated by Google

Сотсиалистҳои миллӣ. [ЭЗОҲ: Фармондеҳ Рокуэлл дар конфронси охирини штабҳои миллии худ дар моҳи июни соли 1967 номи ташкилоти худро ба ПАРТИЯИ МИЛЛИИ СОЦИАЛИСТИИ ХАЛҚИ САФЕД табдил дод.]

Свастика ва Гитлер, дур аз санги осиёб, дар асл ҷавоби мушкилоти абадии ҷинохи рост - пул мебошанд!
Вақте ки шумо барои коғаз, толори маҷлис ва ғайра пул надоред, -чунон ки ҷониби мо ҳеҷ гоҳ надорад - шумо метавонед ба кӯчаҳо баромада, раҳпаймоӣ кунед ва варақаҳои дастӣ ва пикетро тақсим кунед - бефоида. Яҳудиён ваҳшӣ мекунанд, ҳамла мекунанд - ва шумо он вақт аз телевизионҳои яҳудӣ, рӯзномаҳо, маҷаллаҳо ва ғайра бепул истифода мебаред. Албатта, шумо метавонед хунолуд шавед ва муддате шифо ёфтан дар зиндон нишинед. Аммо ин нархи ночизест, ки барои натиҷаҳои ҳайратангез пардохт мекунад.

Илова ба таблиғоти ройгон дар бораи амалиёти ошкоро ҳамчун фашистӣ, шумо инчунин мефаҳмед, ки ҷасорати ин чиз ҷавонони ҷанговари ба шумо лозимаро ҷалб мекунад, гарчанде ки онҳо ҳеҷ чизро намедонанд ва дар бораи сиёсати тиҷорат кам аҳамият намедиҳанд. Онхо далерии хом ва далеронаро меписанданд. Баъдтар, вақте ки онҳо далелҳоро каме беҳтар медонанд, онҳо барои идеалҳо ва сафедпӯстон мубориза хоҳанд бурд. Аммо то он вақт, ин муҳофизони арзишманди озодии сухани шумо танҳо барои масхара мубориза хоҳанд бурд.

Пеш аз ҳама, Свастика шуморо аз хатогии бунёдии ҷинохи рост наҷот медиҳад - ин далели ширин ҷаҳонро тағир медиҳад ва моро аз золимони яҳудӣ наҷот медиҳад.

Ақл ҳанӯз тифли навзод дар умури инсонист, ки як инкишофи гаронбаҳо ва нодир дар мағзи мутатсияи ақаллияти беохири хомо сапиенс пайдо шудааст. Ва ҳатто андаке нобиғаҳое, ки метавонанд ақли ҳақиқӣ ва мустақилро амалӣ кунанд, тақрибан комилан наметавонанд мувофиқи амри ин сабаб амал кунанд - ин яке аз сабабҳои бисёре аз онҳо ба нокомӣ дар ҷаҳоне мерасад, ки онҳоро ё ақли онҳоро қадр намекунад.

Ин Қувват, Қудрат, Қувватест, ки ҷаҳонро ҳукмронӣ мекунад, аз пастшавӣ ва ҷараёни обҳо то тасмими ҳамсояи шумо барои ҳамроҳ шудан ба Ротари. Танҳо як қисми ночиз аз одамони ғаразнок дар натиҷаи боваринок шудан бо далели олӣ ақидаи худро тағир медиҳанд. Оммаи сершумор, аз чумла оммаи

Machine Translated by Google

" зиёиёни" имруза акидаи худро тагйир медиханд танхо ба хотири КОНФОРМ. Ба ибораи дигар, шуури аксарият ХАМЕША ба акидаи сахттарин — акидае, ки подош меораду аз чазо дурй ме-гирад, сар хам мекунад.

Ҷиноҳи рост сабабҳо ва далелҳо ва далелҳои худро тафтиш мекунад ва онҳоро дуруст ва хуб меҳисобад - ҳарчанд онҳо бошанд. Он гоҳ онҳо ба хашм меоянд, ки табақаҳои ҳамсоя наметавонанд ин дурустиро бубинанд ва қадр кунанд ва эҳтимолан онҳоро барои таблиғи «нафрат» аз хона берун мекунанд. Аммо ин танҳо он чизест, ки чизҳост. Слобҳо ҳама гуна ақидаеро, ки ба назар қувват ва ирода ба қудрат нишон медиҳанд, нигоҳ медоранд. Онҳо дар муносибати худ ба ақл комилан, ноумедона зананд ва ҳамеша, Ҳамеша қувватро аз "дурустӣ" афзалтар медонанд.

Вақте ки онҳо ба Свастика ва Сотсиализми Миллии мо "не" мегӯянд, онҳо танҳо зани абадӣ ҳастанд, ки "не" мегӯянд, аммо маънои онро дорад, ки "Агар не маро қабул кунед, пас шумо нотавон ҳастед ва ба неъматҳои ман ҳақ надоред. Биё бубинем, ки оё шумо мардонагӣ ва тавоноӣ доред, ки ба ман ҳа бигӯям!"

Ҳоло аз мо нафрат доранд, зеро мо заиф ва нотавон ҳастем. Ҳамаи сабабҳои ҷаҳон ҳеҷ гоҳ онҳоро ба мо ва ғояҳои мо дар ЯГОН ниқоб водор нахоҳанд кард, новобаста аз он ки мо онҳоро қанд карданӣ шавем, то даме ки мо ба эҳтиром ва эҳтироми онҳо ба иродаи худ, қувваи мо, қувваи мо амр накунем! Ҳарчанд беақл бошанд ҳам, ғаризаи онҳо дар бӯи нерӯ ва тавоноӣ ҳамоно пок аст ва кӯшиши ДОИШИ Ғояҳои Миллии Сотсиалистӣ дар ниқоби «лигаҳои ватандӯстӣ» ва дигар гурӯҳҳои хубу амн онҳоро ҳамчун амали тарсончак ва пинҳонкор ба таври дуруст дафъ мекунад.

Ба ҷаҳаннам бо равишҳои махфӣ ва бехатартар! Онҳо моро ба мисли равиши мустақим ва ошкоро таъқиб мекунанд ва ҳар дафъа моро ба нокомии бадбахтона ва пинҳонкор маҳкум мекунанд. Агар мо охирин одамони сафедпӯсте бошем, ки ҷаҳонро забт карданд; агар дар ниҳоят моро як тӯдаи каламушҳо фаро гирад, биёед ҳадди ақалл бо марги нажодамон рӯ ба рӯ шавем, чунон ки аҷдодони мо бо марги худ рӯбарӯ буданд - мисли МАРДО Биёед, дар байни каламушҳо, ки раҳм мепурсанд ва ё аз онҳо раҳо карданӣ мешаванд ва худамонро каламуш вонамуд накунем!

Биёед дар пояи таърих биистем - агар овезон мо бояд - маъқул

Machine Translated by Google

шахидони Нюрнберг, кадбаланду сарбаланд! Оё зиндагӣ ин қадар ширин аст, тасаллӣ ин қадар гаронбаҳо ва кор дар хонаи шумориши яҳудиён он қадар муқаддас аст, ки мо метарсем, ки дасти тавонои АДОЛФ ҲИТЛЕР, ки аз гузаштаи пурифтихори мо ба сӯи мо мерасад? Боз, ба Дӯзах бо пинҳонкорӣ ва бехатарӣ!

Ин як қисми яҳудиён аст, ки маккор ва маккор бошад. Нобигаи халки мо аз дама вакт кувваи шодмонй, кувваи устувор, руякй, мардонагй ва кахрамонии оташин буд. Вақте ки яҳудиён бо терроризми иқтисодии худ, зиндонҳо, таҳқирҳо ва ҷабрдидагон, сафедпӯстро метарсонанд, ки калибашро ба замин гузорад ва ӯро водор кунад, ки зулми яҳудиро пинҳон кунад, яҳудиён сафедпӯсти як замон пурқувватро комилан таҳқир карданд ва ӯро ба номус ва мағлубият маҳкум карданд. Марди Сафед ҲЕҶ ГОҲ бо пинҳон кардан ғолиб шуда наметавонад!

Дар ибтидои тамаддуни скандинавӣ нажодҳои хурдтар дар кулбаҳои дағалонаи худ ҷуръат мекарданд ва дуо мегуфтанд: "Худовандо, моро аз хашми мардони шимол наҷот деҳ!" Маҳз ҳамон одаме буд, ки тамаддуни Ғарбро бунёд кард. Агар тамаддун ҳоло бояд аз тӯдаи яҳудиёни фосид, шарикони одамхӯри онҳо ва дӯстони беихтиёр фосидшудаи либералии онҳо наҷот ёбад, маҳз ҳамон одаме хоҳад буд, ки онро наҷот медиҳад, ҲЕҶ ГОҲ пинҳон намекунад!

МАРДИ САФЕД! Дар рагхои ту хамон хуни оханини гузаштагони тавоноатон равон аст! Симои барҷастаи АДОЛФ ҲИТЛЕР дасти азим дароз мекунад, то шуморо ба Қудрати забткунандаи ҷаҳон барад! Шумо пеш аз пигмейҳо ба қадри кофӣ ҷуръат кардаед! Акнун бархез! Ба каламушҳо ва ҳашаротҳо дар пои худ муқобилат кунед! Бигзор онҳо ангушти по ва пошнаи мӯзаатонро эҳсос кунанд! Онҳоро мӯҳр кунед!

Шумо хоб кардаед. Вақте ки шумо бархезед ва бархезед ва омма бори дигар бубинед, ки одами КУВВА чӣ гуна аст, онҳо шуморо дӯст хоҳанд дошт, чунон ки ҳоло гумон мекунанд, ки аз шумо нафрат доранд. Бо шарораи национал-социализм, ки Адольф Гитлер зад, дар синаатон фурузон аст, шумо маглубнопазиред! ДАР HOC SIGNO VINCES! Дар аломати Свастика ШУМО ғалаба хоҳед кард!

Бо қаҳрамонони Амрико, Британиё, Исландия, Дания ва дигар кишварҳои Сафед, ки парчами муқаддаси Свастикаро баланд бардошта, онро бо хуни худ дифоъ кардаанд, даст ба даст оред. Аз он баланд шуд

Machine Translated by Google

хокистари Берлин ва дигар хеч гох кашонда нахохад шуд. Дар назди қурбонгоҳи Адольф Гитлер ва нажоди Сафеди забткунандаи ҷаҳон бо мо биистед ва ҳаёти худро ба мисли мо ваъда диҳед, то тартибот ва адолати тамаддуни Ғарб ва Сафедро бори дигар ба ҷаҳон биёред. Биёед, бори дигар ба хоинону каламушҳо ва пигмейҳо таълим диҳем, ки дар кулбаҳояшон аз тарсу ваҳшат гиря кунанд ва дуо гӯем: «Худовандо моро аз ғазаби МАРДОНИ ШИМОЛ наҷот деҳ!».

Machine Translated by Google

барои легионерони ман

боби VII

демократия бар зидди миллат

Корнелиу Зелеа Кодреану

Machine Translated by Google

дар парламент

Дар натиҷаи ин интихобот ман вориди парлумон шудам; Ман танҳо будам дар байни ҷаҳони душман. Таҷрибаи ин ҳаёти парлумонӣ ва истеъдоди суханварии демократӣ, ки пур аз фразеологияҳои хушку холӣ, вале дабдабанок, ҷилодор, имову ишораҳои оинашуда ва миқдори зиёди беадабият аст, намерасид. Хусусиятҳое, ки барои муваффақ шудан, боло рафтан кӯмак мекунанд, Худо ба ман ато накардааст - шояд барои пешгирӣ кардани васвасаи ман ба боло рафтан ба нардбони сиёсӣ.

Ҳама вақте, ки ман дар парлумон будам, ман ҳеҷ гоҳ аз қонунҳои одоб ва эҳтиром нисбати шахсони аз худам калонтар берун нарафтам, хоҳ онҳо ҳатто душмани бузургтарини ман. Ман масхара накардам, қасам нахӯрдам, хандидам, ё касеро хафа мекардам, ин маънои онро дошт, ки ман наметавонистам як қисми он зиндагӣ шавам. Ман на танҳо аз сабаби он ки ман зидди дигарон будам, балки аз ин гуна зиндагӣ комилан ҷудо шудам.
Як бегоҳ, хеле дер, вақте ки машваратҳо ба охир расида буданд ва курсиҳо қариб холӣ буданд, ба ман сухан дода шуд. Ман кушиш кардам нишон дихам, ки мамлакати моро яхудиён истило кардаанд; ки дар он чое, ки тачовуз аз хама бештар аст, бадбахтии инсонй аз хама дахшатовар аст: дар Маммуреси, ки ибтидои мавчудияти яхудиён дар сарзамини мо марги румыниёнро пешгуй мекард; ки шумораи онхо зиёд шуд, мо мемурем; ки нихоят рохбарони миллати Румыния, мардони асри демократия ва партияхои сиёсй дар ин мубориза ба халки худ хиёнат карда, бо гузоштани.

худро дар хидмати молияи бузурги миллӣ ё байналмилалӣ қарор медиҳанд.

Ман нишон додам, ки дар портфели Марморош Бланк Банк, ки лонаи яҳудии тавтиъа ва фасод аст, бисёре аз сиёсатмадоронро нишон медиҳанд, ки ин бонк ба онҳо пул "қарз" додааст; Ҷаноби Брандш,
Чонишини котиби давлатй 1 1 1.000 лей; Банка Таранеаска аз ҷаноби.
Давилия, 4.677.000 лей; Чаноби Луниан 407.000 лей; Ҷаноби Мадгеару 401 000 лей; Чаноби Филипеску 1.265.000 лей; Ҷаноби Радукану 3.450.000 лей; Бонки Raducanu 10,000,000 лей; Ҷаноби Пангал (сардори Масонри шотландии Рит дар Руминия) 3.800.000 лей; Ҷаноб.
Титулеску 19.000.000 лей — хамаи онхо пешвоёни чамъияти Румыния мебошанд.

Machine Translated by Google

хаёт. 'Ба гайр аз инхо боз дигархо хастанд, хеле зиёданд, вале ман ба руйхати онхо даст зада натавонистам. Касе суханамро бурида гуфт:

"Ин пули қарз аст, баргардонида мешавад."

Ман ҷавоб додам: «Ин бозпас дода мешавад ё не, намедонам. Аммо ман ба шумо як чизро мегӯям: вақте ки касе аз чунин манбаи молиявӣ қарз мегирад, вақте ки ӯ меояд, ӯ ӯҳдадор мешавад. қудрат, қонеъ кардани он ва ё агар дар қудрат набошад ҳам, дастгирӣ кунад, аммо ба ҳар сурат, фош накунад, вақте ки он бояд фош шавад».

Ман баъд аз он руйхатеро хондам, ки аз он хар гуна имкони-яти радкуниро аз байн бурда, нишон додам, ки чй тавр аз давраи чанг давлати Румыния дар шароити демократия такрибан 50 миллиард лейро фиреб дода буд, ки ин шарафноктарин ва мукаммалтарин шакли идоракунии «халк аз тарафи халк» буд! Рохбарияти «демократия» идеяи асосиро дар бораи «назорат»-и доимии халк, ки дар он халк, назоратчии бузург дар давоми 15 соли хукумат маблаги афсонавии 50 миллиард лейро луздида буд. Пас аз он ман дар бораи демократия якчанд мушоҳидаҳои интиқодӣ кардам.

Дар охир ман ҳафт талаб кардам:

1. Мо талаб менамоем, ки барои манипуляторхои каллобии маблагхои давлатй чазои катл чорй карда шавад. Дар ин лахза суханамро чаноби Испир, профессори факултети теология бурид: «Чаноби Кодреану, шумо худро насронй, таргибкунандаи идеалхои насронй меномед. Хотиррасон мекунам, ки идеяе, ки худи шумо ба миён гузоштаед, зидди насронй мебошад. Ман дар ҷавоб гуфтам: "Профессор, вақте сухан дар бораи интихоби байни марги кишвари худ ва дузд меравад, ман марги дуздро афзалтар мешуморам ва фикр мекунам, ки агар ба дузд иҷоза надиҳам, ки кишварамро хароб кунад ва онро хароб кунад."

2. Мо тафтиш ва мусодираи сарватро талаб мекунем аз онхое, ки мамлакати бечораи моро хунрезй кардаанд.

3. Мо талаб менамоем, ки тамоми сиёсатмадороне, ки барои бар хилофи манфиатҳои кишвари мо бо пуштибонии тахминҳои сояафкани хусусӣ ё бо ягон тарзи дигар кор кардан гунаҳкор дониста мешаванд, ба додгоҳ кашида шаванд. адолат.

4. Мо талаб менамоем, ки дар оянда сиёсатмадорон аз иштироки шӯроҳои маъмурии бонкҳои гуногун ва молиявӣ

Machine Translated by Google

корхонахо.

5. Мо талаб мекунем, ки дастахои истисморгарони берахм, ки барои аз хоки мо рехтани сарватхо ва истисмор кардани мехнати дастони мо омадаанд, пеш карда шаванд.

6. Мо талаб мекунем, ки территориям Румыния моликияти чудонашаванда ва вайроннашавандаи халки Румыния.

7. Мо талаб менамоем, ки хамаи агитпунктхо ба кор сафарбар карда шуда, фармондихии ягона барпо карда шавад, ки вай тамоми халки Румынияро бо як зарб ва як фикр илхом мебахшад.

Ин аввалин кӯшишҳо барои ба таври оммавӣ таҳия кардани як қатор тадбирҳои сиёсӣ буданд, ки ман аз ҳама таъхирнопазир шуморидам. Ондо на натицаи фикру мулодизадои дуру дароз ва ё чустучуи идеологӣ, балки нати-чаи мулодизадои дакикавй дар бораи он чи ки дар он вакт ба халки румыния бетаъхир зарур буд, буданд.

Пас аз шаш моҳ, якчанд ҳаракатҳои хеле маъмул пайдо шуданд, ки дар барномаи онҳо се нуқтаи ибтидоии ман буданд:

1. Ҳукми қатл,

2. Тафтиши сарват ва

3. Пешгирӣ аз шомил шудани сиёсатмадорон ба шӯрои маъмурӣ – ин маънои онро дошт, ки дигарон низ онҳоро зарур донистанд.

Якчанд мушоҳидаҳо дар бораи демократия

Мехохам дар сахифахои минбаъда якчанд хулосахои тачрибаи харрузаамро тавре баён кунам, ки онхоро хар як легионери чавон ё коргар фахмад. Мо дар либос, шаклхои демократия. Оё онҳо, ман ҳайронам, хубанд? Мо ҳанӯз намедонем. Аммо як чизро мо мебинем: мо аниқ медонем, ки як қисми давлатҳои бузургтар ва мутамаддини Аврупо партофта шудаанд.

Machine Translated by Google

ин киемхо ва либосхои нав пушондан. Оё онҳо онҳоро барои он ки хуб буданд, рехтанд? Дигар миллатҳо низ барои рехтан ва тағир додани онҳо кӯшиши қавӣ доранд, Чаро? Оё ин метавонад ҳамаи миллатҳо девона шуд? Оё танҳо сиёсатмадорони Руминия донотарин одамони тамоми ҷаҳон боқӣ монданд? Чунин ба назар мерасад, ки ман ба ин бовар карда наметавонам. Албатта, онҳое, ки онҳоро иваз мекунанд ё мехоҳанд, сабабҳои худро доранд.

Аммо чаро мо бояд бо сабабҳои ягон каси дигар ғамхорӣ кунем? Биёед, беҳтар аст, ки дар бораи сабабҳое, ки мо румыниёнро маҷбур мекунанд, ки ин либосҳои демократияро партоем, фикр кунем.

Агар мо барои партофтани онҳо ягон сабаб надошта бошем, агар онҳо барои мо мувофиқ бошанд, пас мо бояд онҳоро нигоҳ дорем, ҳатто агар тамоми Аврупо онҳоро партояд. Аммо, онҳо барои мо низ хуб нестанд, зеро:

1. Демократия ягонагии халки румынро вайрон карда, онро ба партияхо таксим карда, ба ошуб меандозад ва ба хамин тарик, пароканда карда, онро дар лахзаи душвори таърихи худ ба блоки ягонаи куввахои иудавӣ дучор мегардонад. Танҳо ҳамин далел барои мавҷудияти мо он қадар ҷиддӣ аст, ки он барои мо сабаби кофӣ хоҳад буд, ки ин демократияро ба ҳар чизе иваз кунем, ки ягонагии моро кафолат дода метавонад: яъне ҳаёти мо; зеро парокандагии мо маргро дорад.

2. Демократия миллионҳо яҳудиёнро ба шаҳрвандони Руминия табдил дода, онҳоро бо руминҳо баробар карда, ба онҳо дар давлат ҳуқуқҳои баробар медиҳад. Баробарӣ? Дар кадом асос? Мо хазорхо сол боз дар ин чо зиндагй мекунем; бо плуг ва бо ярок; бо мехнат ва хуни мо. Чаро мо бояд ба онҳое, ки қариб 100, 10 ё 5 сол инҷо омадаанд, баробар бошем? Ба

гузашта, ин давлатро худи мо офарида будем. Ба оянда назар карда, махз мо, румынхо, тамоми масъулияти таърихиро барои мавчудияти Румынияи Кабир ба зиммаи худ мегирем; онҳо надоранд. Яҳудиён чӣ гуна буда метавонанд барои аз байн рафтани давлати Румыния дар назди таърих чавобгар? Хулоса: онҳо дар меҳнат, қурбонӣ ва мубориза, ки давлатро ба вуҷуд овард, на баробарӣ доранд, на баробарии масъулиятиояндаи он. Баробарӣ? Тибқи як максими қадим, баробарӣ маънои муносибати нобаробар ба чизҳои нобаробарро дорад. Яҳудиён дар кадом асос муносибати баробар, ҳуқуқҳои сиёсиро талаб мекунанд ба Румыния баробар аст?

Machine Translated by Google

3. Демократия ба давомнокии талошҳо қодир нест. Ба ҳизбҳое, ки як сол, ду ё се сол ҳукмронӣ мекунанд, тақсим шуда, қодир нест тарҳрезӣ ва иҷрои нақшаи дарозмуддат. Як тараф накшаю кушиши тарафи дигарро барбод медихад. Он чиро, ки имруз як кас тасаввур карда сохта буд, дигараш вайрон мекунад. Дар кишваре, ки ба сохтмон эҳтиёҷ дорад, ки лаҳзаи таърихии он маҳз ҳамин сохтмон аст, ин нуқсони демократия хатар эҷод мекунад. Чунин аст, ки гӯё дар ферма соҳибон ҳар сол иваз мешуданд, ҳар кадоме бо нақшаҳои гуногун меомаданд ва кореро, ки пешиниён карда буданд, аз байн мебаранд ва корашон танҳо аз ҷониби соҳиби навбатӣ меояд.

фардо.

4. Демократия имкон намедиҳад, ки сиёсатмадор вазифаи худро дар назди миллаташ иҷро кунад. Сиёсатмадори аз ҳама некхоҳ дар демократия ғуломи тарафдорони худ мегардад; ё онхоро конеъ мегардонад иштихои шахсӣ ё пуштибонии уро вайрон мекунанд. Сиёсатмадор дар зери зулм ва таҳдиди доимии агенти интихоботӣ зиндагӣ мекунад. Уро ба мавкеи интихоб мекунанд, ки ё даст кашидан аз мехнати умраш ва ё каноатмандии тарафдоронаш. Ва баъд сиёсатмадор иштиҳои онҳоро қонеъ мекунад; на аз киса, балки аз кисаи мамлакат. Вай ҷойҳои корӣ, вазифаҳо, миссияҳо, комиссияҳо, синакурҳоро эҷод мекунад, ки ҳама ба буҷаи кишвар бор мекунанд, ки ҳарчи бештар ба пушти сари хамидаи мардум бор мекунад.

5. Демократия ба ҳокимият қодир нест. Он қудрати муҷозот надорад. Ҳизб аз тарси аз даст додани тарафдоронаш, алайҳи онҳое, ки бо муомилоти нангини тиҷорӣ, ки ба миллионҳо доллар мерасад, тавассути туздӣ ё азхудкунӣ зиндагӣ мекунанд, таҳримот татбиқ намекунад; инчунин зидди рақибони сиёсӣ ҳеҷ гуна таҳримот татбиқ намекунад, то ки онҳо муомилаҳои сояафкан ва нодурустии худро фош накунанд.

6. Демократия дар хизмати молияи бузург аст. Аз сабаби системаи гаронбаҳо ва рақобат байни гурӯҳҳои гуногун, демократия ба маблағи зиёд ниёз дорад. Дар натичаи табий он гуломи молияи бузурги байналхалкии яхудӣ мегардад, ки онро бо субвенция тобеъ мекунад. Ба хамин тарик такдири халк ба дасти табакахои банкирхо дода мешавад.

Machine Translated by Google

ИНТИХОБОТ, ИНТИХОБОТ, МЕРСАТ

Халқро аз рӯи иродаи худ пеш намебаранд: формулаи демократӣ; на аз руи иродаи як шахе: формулаи диктаторй.

Аммо тибқи қонунҳо. Ман дар ин ҷо дар бораи қонунҳои инсонӣ ҳарф намезанам. Меъёрхо, конунхои табиии хаёт мавчуданд; ва меъёрҳо, қонунҳои табиии марг вуҷуд доранд. Қонунҳои ҳаёт ва қонунҳои марг. Миллат мувофиқи эҳтироми ин ё он қонун ба сӯи ҳаёт ё мамот меравад.

Як саволе боқӣ мемонад, ки бояд ҷавоб дод: Кӣ метавонад дар як миллат ин меъёрҳоро дарк кунад ё бидонад? Одамон? Шумораи? Агар ин тавр мебуд, ман боварӣ дорам, ки ин аз ҳад зиёд аст интизор меравад. Бисёриҳо қонунҳои соддатарро намефаҳманд. Инҳо бояд ба онҳо бо исрорҳои такрорӣ фаҳмонда шаванд, то фаҳманд - ҳа, ҳатто агар лозим бошад, бо ҷазо.

Инак чанд мисоли конунхое, ки барои хаёти мардум хатмй заруранд, ки мардум онхоро танхо бо душворй мефахманд: дар сурати бемории сирояткунанда бояд бемор ҷудошуда ва дезинфекцияи умумӣ лозим аст; ки нури офтоб бояд ба хонахо дохил шавад, бинобар ин хона бояд тирезахои калон дошта бошад; ки агар чорво нагз хурок ва нигохубин карда шавад, барои одам бештар хосил медихад ѓизодињї ва ѓайра. Агар мардум як ќатор ќонунњоеро, ки барои њаёти худ бетаъхир заруранд, нафањманд ва ё танњо бо душворї дарк накунанд, пас чї тавр касе онро тасаввур карда метавонад, ки он дар демократия бояд ба воситаи худи худ пеш бурда шавад, ки душвортарин конунхои табииро фахмад; ё ин ки вай ба таври интуитивй меъёрхои нозуктарин ва даркнашавандаи рохбарии инсонй, меъёрхоеро, ки лоиҳаи берун аз худ, ҳаёти он, ниёзҳои зиндагии он ё ки бевосита ба он дахл надоранд, балки ба як воҳиди болотартар, миллат дахл доранд?

Барои тайёр кардани нон, пойафзол, плуг, дехконй, идора кардани трамвай бояд махсус бошад, вакте ки махсусгардонй лозим нест.

Machine Translated by Google

он ба рохбарияти серталабтарин, яъне ба як миллат меояд? Оё касе набояд дорои хислатҳои муайян бошад?

Хулоса: халк ба худидоракунӣ кодир нест. Он бояд аз ҷониби элитаи худ идора карда шавад. Махз тавассути он тоифаи мардоне, ки дар синаи он таваллуд шудаанд, ки дорои малакаҳои муайян ва

ихтисосхо. Ҳамон гуна ки занбурҳо «малика»-и худро баланд мебардоранд, мардум бояд элитаи худро баланд бардоранд. Мардум низ дар эҳтиёҷоти худ ба элитаи худ, хирадмандони давлат муроҷиат мекунанд.

Кӣ ин элитаро интихоб мекунад - мардум? Тарафдорони ҳама гуна "идеяҳо" ё овоздиҳӣ ба ҳар касе, ки ба вазифаи давлатӣ пешбарӣ мекунад, пайдо кардан мумкин аст. Аммо ин на ба фаҳмиши мардум дар бораи он "идеяҳо", "қонунҳо" ё "номзадҳо", балки ба чизи тамоман дигар вобаста аст: ба маҳорати шахсони алоҳида барои ба даст овардани иродаи неки мардум. Ҳеҷ чизи инҷиҷӣ ва ноустувортар вуҷуд надорад

фикру ақидаҳо нисбат ба бисёриҳо. Аз замони љанг ин издињом дар навбати худ авресканї, либералї, миллатгарої, миллї-дењќонї, иорганї ва ѓайра њар кадомро истиќбол мекарданд, танњо пас аз як сол ба рўи њар кадоме туф мекарданд ва бо њамин хатогї, гумроњї ва нотавонї будани худро эътироф мекарданд. Меъёри интихоби он ин аст: "Биёед, дигаронро санҷем". Ҳамин тариқ, интихоб на аз рӯи доварӣ ва дониш, балки тасодуфӣ ва эътимод ба бахт анҷом дода мешавад.

Дар ин ҷо ду ақидаи ба ҳам зид, яке ҳақиқатро дар бар мегирад, дигаре дурӯғ. Ҳақиқат, ки метавонад танҳо як бошад - ҷустуҷӯ карда мешавад. Савол ба овоз монда мешавад. Як идея 10 000 овоз, дигаре 10 050 овоз мегирад. аст

мумкин аст, ки 50 овоз каму беш ҳақиқатро муайян кунад ё рад кунад?

Ҳақиқат на ба аксарият ва на аз ақаллият вобаста нест; конунхои худро дорад

ва он, чунон ки дида шуд, ба мукобили хамаи аксариятхо, гарчанде ки онхо торумор карда бошанд хам, муяссар мегардад.

Ҷустуҷӯи ҳақиқатро ба аксарият вогузор кардан мумкин нест, чунон ки дар геометрия теоремаи Пифагорро барои муайян кардан ё инкор кардани дурустии он ба раъйи мардум гузоштан мумкин нест; ё худ хамчун химик

сохтани аммиак барои ба овоз мондани миқдори нитроген ва гидроген ба шумораи зиёди одамон намеравад; ё хамчун агроном, ки солхои сол хочагии кишлок ва конунхои онро омухтааст, ба як

бисёриҳо кӯшиш мекунанд, ки бо овоздиҳии худ худро ба дурустии онҳо бовар кунонанд.

Оё мардум элитаи онро интихоб карда метавонад? Пас чаро аскарон не

Machine Translated by Google

генерали беҳтаринро интихоб кунед? Барои интихоб кардан, ин жюрии коллективӣ бояд хеле хуб донад:

а) ќонунњои стратегия, тактика, созмон ва ѓайра ва

б) То чӣ андоза фарди мавриди назар тавассути қобилият ва дониш ба ин қонунҳо мувофиқат мекунад.

Ҳеҷ кас бе ин дониш оқилона интихоб карда наметавонад. Агар омма элитаи худро интихоб карданӣ бошад, вай бояд конунхои рохбарии организми миллиро донад ва то чи андоза номзадхо ба ин рохбарӣ аз руи тахассус ва дониш ба конунхои зикршуда мувофикат мекунанд, донанд. Аммо мардум на ин қонунҳоро медонанду на номзадҳоро. Бинобар ин мо боварӣ дорем, ки элитаи пешкадами а
кишварро мардум интихоб карда наметавонанд. Кушиш кардан барои интихоб кардани ин элита монанди бо аксарияти овоз муайян кардани он аст, ки шоир, нависанда, механик, авиатор ё варзишгари як кишвар бояд кист.

Ҳамин тариқ, демократия дар асоси принсипи интихобот, худи элитаи худро интихоб намуда, ба хатои куллӣ роҳ медиҳад, ки аз он тамоми ҳолати нодуруст, бесарусомонӣ ва бадбахтии деҳоти мо ба вуҷуд меояд. Мо дар ин ҷо ба як нуқтаи капиталӣ дахл мекунем; зеро махз аз хамин хатои концепцияи демократӣ гуфтан мумкин аст, ки хамаи хатохои дигар сарчашма мегиранд.

Вақте ки оммаро барои интихоби элитаи худ даъват мекунанд, онҳо на танҳо қодир нестанд, ки якеро кашф ва интихоб кунанд, балки ба ғайр аз чанд истисно, бадтаринро дар дохили миллат интихоб мекунанд.

Демократия на танҳо элитаи миллиро аз байн мебарад, балки онро бо бадтарин дар дохили миллат иваз мекунад. Демократия одамонеро интихоб мекунад, ки тамоман бепарво, бе ахлоќ; онҳое, ки пардохт хоҳанд кард беҳтар аст, бинобар ин онҳое, ки қудрати бештари фасод доранд; чодугарон, шарлатанхо, демагогхо, ки дар давраи маъракаи интихоботӣ дар сохаи худ аъло мебароянд. Якчанд мардони хуб метавонистанд дар байни онҳо, ҳатто сиёсатмадорони содиқ бошанд. Аммо онҳо ғуломони пешин хоҳанд буд.

Элитаи воқеии як миллат шикаст мехӯрд, аз байн мебурд, зеро дар ин замина аз рақобат даст мекашад; ақибнишинӣ мекард ва пинҳон мемонд. Аз ин рӯ, оқибатҳои марговар барои давлат. Вакте ки давлат
ки аз бадтарин, фасодзадатарин ва носолимтарин ба истилоҳ "элита" роҳбарӣ мекунад, оё ба касе иҷозат нест, ки бипурсад, ки чаро

Machine Translated by Google

давлат ба харобазор меравад?

Пас, ин аст сабаби ҳама бадиҳои дигар... бадахлоқиву фасод ва нафсонӣ дар саросари кишвар; дуздй ва талаю тороч кардани сарвати давлат; истисмори хунини халк; камбагалӣ ва бадбахтӣ дар хоки он; набудани ҳисси масъулият дар ҳама вазифаҳо; бесарусомонй ва номуташаккилй дар давлат; аз хар тараф хучум кардани хоричиён бо пул, хамчун барои харидани магозахои муфлисшуда, ки молхояшон бо пули ночиз фурухта мешавад. Мамлакат ба музояда гузошта шудааст.

"Кӣ зиёдтар пардохт мекунад?" Дар таҳлили охирин ин аст, ки демократия моро ба он ҷо мебарад.

Дар Румыния, алалхусус баъд аз ҷанг, демократия барои мо тавассути ин системаи интихобот "элитаи миллии" романо-яҳудиёнро ба вуҷуд овард, ки на ба ҷасорат, на муҳаббати ватан ва на ба ватан асос ёфтааст.
курбонй, вале бо хиёнат ба ватан, конеъ гардондани манфиати шахей, ришвахурй, хариду фуруши нуфуз, бойшавй бо рохи истисмор ва ис-тисмор, дуздй, тарсончак ва фитнагарй барои торумор кардани хар як душман.

Ин «элитаи миллй», агар вай минбаъд ба ин мамлакат рохбарй кунад, боиси харобии давлати Румыния мегардад. Аз ин ру, дар тахлили охирин проблемае, ки имруз дар назди халки румыния истодааст, ки хамаи дигарон ба он вобастаанд, иваз кардани ин элитаи сохтаи хакикии миллиест, ки дар асоси фазилат, мехру мухаббат ба ватан, адолат ва мехру мухаббат ба халк, поквичдонй, мехнат, тартибот,

интизом, муомилаи софдилона ва шаъну шараф.

Кӣ бояд ин ивазкуниро анҷом диҳад? Кӣ бояд ин элитаи воқеиро дар ҷои роҳбарии худ ҷойгир кунад? Ман ҷавоб медиҳам: касе, ба ҷуз аз мардум. Ман ҳама гуна низомро эътироф мекунам, ба истиснои "демократия", ки дар он мебинам, ки мардуми Румынияро мекушад.

Элитаи нави Румыния, инчунин хар як элитаи дигари чахон, бояд ба принципи интихоби чамъиятй асос ёбад. Ба ибораи дигар, категорияи одамоне, ки дорои сифатҳои муайяне мебошанд, ки онҳо
баъд кишт мекунад, табиатан аз бадани халк, махз аз оммаи калони солими дехконону мехнаткашон, ки ба замин ва мамлакат абадй вобаста аст, интихоб карда мешавад. Ин тоифа одамон элитаи миллӣ мешаванд, ки бояд миллати моро роҳбарӣ кунанд.

Machine Translated by Google

Бо мардум кай машварат кардан мумкин аст ва кай бояд машварат кард? Пеш аз қабули қарорҳои бузурге, ки ба ояндаи он таъсир мерасонанд, машварат кардан лозим аст, то сухани худро бигӯяд, ки метавонад ё наметавонад, аз ҷиҳати рӯҳонӣ омода бошад ё не, бо роҳи муайян пеш равад. Дар бораи масъалахое, ки ба такдири он дахл доранд, бояд бо он машварат кард. Машварати мардум ин аст; ин маънои интихоб кардани а элита аз ҷониби мардум.

Аммо ман саволи худро такрор мекунам: "Кӣ ҷои ҳамаро дар элита нишон медиҳад ва кӣ ҳамаро андоза мекунад? Кӣ интихобро муқаррар мекунад ва аъзои элитаи навро муқаддас мекунад?" Ман ҷавоб медиҳам: "Элитаи қаблӣ".

Охирин интихоб намекунад ё ном намегузорад, балки ҳар касро дар ҷои худ, ки бо тавоноӣ ва арзиши ахлоқии худ боло бурдааст, тақдис мекунад. Тақдис аз ҷониби сардори элита бо машварат анҷом дода мешавад бо элитаи худ. Ҳамин тариқ, элитаи миллӣ бояд кӯшиш кунад, ки элитаи меросхӯрро барои ишғоли ҷои худ бигузорад, элитае, ки на ба принсипи ирсият асос ёфтааст, балки танҳо ба интихоби иҷтимоӣ, ки бо сахтгирии бештар истифода мешавад. Принсипи ирсият худ аз худ кифоя нест. Мувофиқи принсипи интихоби иҷтимоӣ, ки пайваста аз ҷониби унсурҳои дохили миллат нав карда мешаванд, элита худро ҳамеша қавӣ нигоҳ медорад. Хатогии асосии таърихӣ дар он буд, ки дар он чо элита дар асоси Принсипи интихоб, вай рӯзи дигар худи принсиперо, ки ӯро таваллуд кардааст, аз байн бурд ва онро бо принсипи ирсият иваз кард, бо ин васила системаи беадолатона ва маҳкумшудаи имтиёзҳоро тавассути таваллуд мукаддас сохт. Ин ҳамчун эътироз ба ин хато буд; барои аз байн бурдани элитаи таназзул; ва барои бекор кардани имтиёз тавассути таваллуд, он демократия ба вуҷуд омадааст. Даст кашидан аз принсипи интихоб боиси пайдо шудани элитаи бардурӯғ ва таназзул гардид, ки дар навбати худ боиси вайроншавии демократия гардид.

Принсипи интихоб ҳам принсипи интихоб ва ҳам принсипи ирсиятро аз байн мебарад. Онҳо якдигарро бекор мекунанд. Дар байни онҳо ихтилоф вуҷуд дорад; зеро, ё принципи интихоб вучуд дорад ва дар он сурат афкор ва раъйи мардум ахамият надорад ё овози охирин ба номзадхои алохида ва дар ин сурат интихоб дигар амал намекунад.

Machine Translated by Google

Ба ҳамин монанд, агар принсипи интихоби иҷтимоӣ қабул карда шавад, ирсият ҳеҷ нақше намебозад. Агар ворисон ба қонунҳои интихоб мувофиқат накунанд, ин ду принсип якҷоя шуда наметавонанд.

Ва агар миллат элитаи ҳақиқӣ надошта бошад - як нафаре, ки дуввумиро таъин мекунад? Ман бо як иборае ҷавоб медиҳам, ки ҳақиқати раднашавандаро дар бар мегирад: дар он сурат элитаи ҳақиқӣ аз ҷанг бо элитаи таназзул, яъне ботил ба дунё меояд. Ва ин, инчунин аз рӯи принсипи интихоб.

Аз ин рӯ, дар ҷамъбасти он, нақши элита ин аст:

а) Мутобиќи ќонунњои њаёти як халќ роњбарї кардан.

б) Дар паси худ элитаи меросхӯреро, ки на аз рӯи принсипи ирсият, балки бар асоси интихоби интихоб боқӣ мемонад, зеро танҳо элита қонунҳои ҳаётро медонад ва метавонад ҳукм кунад, ки одамон то чӣ андоза мувофиқат мекунанд. малака ва дониш ба ин қонунҳо. Монанди боғбонест, ки боғи худро кор мекунад ва ғамхорӣ мекунад, ки пеш аз маргаш ворисеи ивазкунандае пайдо кунад, зеро танҳо ӯ метавонад бигӯяд, ки аз миёни онҳо кист.
бо у кор кардан бехтар аст, ки чои уро гирифта корашро давом дихад.

Элита бояд бар чӣ асос ёбад?

а) покии рӯҳ.

б) Қобилияти кор ва эҷодкорӣ.

в) Далерӣ.

г) Зиндагии сахт ва муборизаи доимӣ бар зидди мушкилоте, ки миллат рӯ ба рӯ мешаванд;

д) Камбизоатї, яъне ихтиёран даст кашидан аз љамъоварии сарват.

е) Имон ба Худо.

ж) Муҳаббат.

Аз ман пурсиданд, ки оё фаъолияти мо то имрӯз бо ҳамон шеваҳои калисои масеҳӣ пайравӣ кардааст? Ман ҷавоб медиҳам: мо дар байни хатте, ки мо аз он пайравӣ мекунем ва хатти он, фарқияти калон мегузорем Калисои масеҳӣ. Калисо аз боло бар мо ҳукмронӣ мекунад. Ба камолот ва ба олӣ мерасад. Мо наметавонем ин ҳавопайморо паст кунем, то кирдори худро шарҳ диҳем.

Мо тавассути рафтори худ, ба воситаи тамоми амалҳо ва фикрҳои худ, ба ин хат майл карда, худро ба андозаи вазни гуноҳҳои ҷисм ва афтодани мо аз гуноҳи аввалаи худ ба сӯи он боло мебарем.

Machine Translated by Google

иҷозат. Мумкин аст, ки то чӣ андоза мо тавассути кӯшишҳои ҷаҳонии худ худро ба ин хат баланд бардорем.

Индивидуалй, МИЛЛИ КОЛЛЕКТИВ, МИЛЛАТ

«Ҳуқуқи инсон» на танҳо бо ҳуқуқҳои дигар одамон, балки бо дигар ҳуқуқҳо низ маҳдуд аст. Се сохтори ҷудогона вуҷуд дорад:

1. Шахсе.

2. Коллективи имрузаи миллй, яъне мачмуи тамоми шахсиятхои як миллат, ки дар як лахза дар як давлат зиндагӣ мекунанд.

3. Миллат, он шахсияти таърихӣ, ки умраш садсолаҳо тӯл мекашад, решааш дар умқи замонҳо ғарқ шудааст ва ояндаи бепоён дорад.

Хатогии нави бузурги демократияи бар пояи "ҳуқуқи башар" ин аст, ки эътироф ва таваҷҷуҳ ба танҳо яке аз ин се ниҳод, яъне фард; дуюмро сарфи назар мекунад ва ё масхара мекунад, ва сеюмро инкор мекунад.

Ҳамаи онҳо ҳуқуқ ва ӯҳдадориҳои худро доранд, ҳуқуқи зиндагӣ ва ӯҳдадор аст, ки ҳуқуқи зиндагии ду нафари дигарро поймол накунанд. Демократия танҳо дар бораи таъмини ҳуқуқҳои шахс ғамхорӣ мекунад. Аз ин рӯ, мо дар демократия шоҳиди як нороҳатии шадид ҳастем. Инсон боварӣ дорад, ки вай метавонад бо ҳуқуқҳои номаҳдуди худ ба ҳуқуқҳои тамоми коллектив, ки фикр мекунад, вай метавонад поймол кунад. ва ғорат кардан; аз ин рӯ, дар демократия шоҳиди ин манзараи даҳшатбор, ин анархия мегардад, ки дар он шахс ҳеҷ чизро берун аз манфиати шахсии худ эътироф намекунад.

Дар навбати худ коллективи миллй тамоюли доимии курбони оянда — хукукхои миллатро барои манфиатхои имрузаи худ нишон медихад. Аз ин чост, ки мо шохиди истисмори берахмона ва бегона кардани ҷангалҳо, конҳо, захираҳои нафт, фаромӯш кардани он, ки садҳо наслҳои руминӣ ҳастанд, фарзандони мо аз паси мо меоянд ва онҳо низ интизори зиндагӣ ва идомаи зиндагии

Machine Translated by Google

миллати мо. Ин таҳаввулот, ин вайронкунии муносибатҳо, ки тавассути демократия ба вуҷуд омадааст, анархияи воқеӣ, вайрон кардани тартиботи табииро ташкил медиҳад ва яке аз сабабҳои асосии нооромиҳо дар ҷомеаи имрӯза мебошад.

Гармонияро танхо бо рохи баркарор намудани тартиботи табий аз нав баркарор кардан мумкин аст. Шахси фард бояд ба субъекти олӣ, коллективи миллӣ, ки дар навбати худ бояд ба миллат тобеъ бошад. «Ҳуқуқҳои инсон» дигар номаҳдуд набуда, балки бо ҳуқуқҳои коллективии миллӣ маҳдуданд, онҳо дар навбати худ бо ҳуқуқҳои миллат маҳдуд мешаванд.

Ниҳоят, чунин ба назар мерасад, ки дар демократия ҳадди аққал шахсе, ки аз ин қадар ҳуқуқҳо бархурдор аст, аҷиб зиндагӣ мекунад. Аммо дар асл ва ин фоҷиаи ниҳоии демократия аст, фард ҳақ надорад, зеро дар кишвари мо озодии ҷамъомадҳо, озодии навиштан, озодии виҷдон куҷост? Шахс дар зери террор, ҳолати муҳосира, сензура зиндагӣ мекунад; хазорхо одамон мебошанд
ҳабс карда шуданд, баъзеҳо барои эътиқоди худ кушта мешаванд, чун дар замони пешвоёни золимтарин. Дар куҷост, ки «ҳуқуқи халқи соҳибихтиёр» барои ҳал кардани сарнавишти худ, вақте ки маҷлис манъ аст ва ҳазорон нафар аз овоздиҳӣ манъ карда шуда, бадрафторӣ, таҳдиди марг, кушта мешаванд? Мегӯед: "Бале, аммо инҳо мехоҳанд Конститутсияро тағир диҳанд, озодиҳои моро маҳдуд кунанд, шакли дигари ҳукуматро ба тахт шинонанд!"

Ман мепурсам: «Оё демократия даъво карда метавонад, ки халк дар халли такдири худ, тагьир додани Конститу-цияи худ, шакли идоракуниро мувофики хохиши худ озод на-дорад, мувофики хохиши худ бо озодии бештар ё камтар зиндагй кунад?

Ин фоҷиаи ниҳоӣ аст.

Дар асл инсон дар демократия ҳуқуқ надорад. Вай на ба манфиати коллективи миллй ва на ба манфиати миллат, балки ба манфиати табакадои сиёсат-маблаггузори банкирдо ва агентдои интихоботй. Ниҳоят, нафъи охирин ба шахс. Демократияи масонӣ тавассути як хиёнати бемисл ҳамчун расули сулҳ дар ин замин худро нишон медиҳад ва ҳамзамон ҷанги байни инсон ва Худоро эълон мекунад.

Сулҳ дар байни одамон ва ҷанг бар зидди Худо.

Хиёнат аз истифодаи суханони Наҷотдиҳандаи мо иборат аст: «Сулҳ

Machine Translated by Google

дар байни мардум» то ба расули «Сулҳ» табдил ёфта, дар ҳоле ки Ӯро маҳкум мекунанд ва Ӯро ҳамчун душмани башарият нишон медиҳанд. Ва бештар аз ин, ин хиёнат аз он иборат аст, ки онҳо вонамуд мекунанд, ки ҷони мардумро наҷот додан мехоҳанд ва дар асл онҳоро ба маргашон меоранд; гӯё ҷони худро аз ҷанг наҷот медиҳанд, онҳоро - шайтонӣ - ба азоби абадӣ маҳкум мекунанд.

Миллат

Вақте ки мо миллати руминӣ мегӯем, мо на танҳо ҳамаи руминҳоро дар назар дорем, ки дар як қаламрав зиндагӣ мекунанд, ки дар як гузашта ва як оянда, як либос доранд, балки тамоми румыниҳо, зинда ва мурда, ки дар ин сарзамин аз ибтидои таърих зиндагӣ ва ирода доранд дар оянда низ дар ин ҷо зиндагӣ мекунанд.

Миллат дар бар мегирад:

1. Хамаи румынхо хозир зиндаанд.
2. Тамоми арвоҳи мурдагон ва қабри ниёгони мо.
3. Хамаи онхое, ки румынхо таваллуд мешаванд. Халқ вақте ки ба шуури тамоми ин ҳама мерасад, худаш дарк мекунад, на танҳо аз ҳадафҳои худ.

Миллат дорои:

1. Насли ҷисмонӣ ва биологӣ – гӯшт ва хуни вай.
2. Неъмати модди – хоки кишвари худ ва сарвати он.
3. мероси рӯҳонӣ, ки дар бар мегирад:

а) Мафҳуми ӯ дар бораи Худо, ҷаҳон ва ҳаёт. Ин мафхум домен, моликияти маънавиро ташкил медихад. Сарҳадҳои ин доменро уфуқҳое муайян мекунанд, ки равшании консепсияи вай ба он аст мерасад. Кишваре вуҷуд дорад, ки рӯҳи миллӣ дорад, кишвари рӯъёҳои он, ки бо ваҳй ё заҳмати худи ӯ ба даст омадааст.

б) Шаъну шарафи вай, ки то андозае медурахшад, ки миллат дар тӯли таърихи худ ба меъёрҳое, ки аз мафҳуми Худо, ҷаҳон ва зиндагӣ бармеоянд, мувофиқат кардааст.

в) Фарҳанги ӯ, ҳосили мавҷудияти ӯ дар натиҷаи кӯшишҳои худи ӯ дар соҳаи санъат ва андеша. Ин маданият интернационалй нест, вай ифодаи гениалии миллй, хунар аст.

Machine Translated by Google

Фарҳанг то ҷое ки равшании он метавонад ба даст ояд, байналмилалӣ аст, аммо аз ҷиҳати асли миллӣ. Касе муќоисаи зебо кард: њам нон ва њам гандум њамчун ашёи истеъмолї байналмилалї шуда метавонанд, аммо дар хама чо мУхри заминеро, ки дар он руёнда буданд, мебаранд. Ҳар яке аз ин се мерос аҳамияти худро дорад. Халқ бояд ҳар серо дифоъ кунад. Аммо аз ҳама муҳимаш рӯҳонӣ аст мерос, зеро танҳо вай мӯҳри абадиятро дорад, танҳо вай дар тӯли асрҳо боқӣ мемонад.

Юнони кадимро аз руи физкультураашон ёд на-мекунанд — аз ин ба чуз хокистар чизе намондааст ва сарвати моддиашон, агар дошта бошад, балки ба хотири маданияташон.

Халқ бо ҷаҳонбинӣ, мафҳуми номус ва фарҳанги худ абадӣ зиндагӣ мекунад. Аз ин рӯ, пешвоёни миллат бояд на танњо аз рўи манфиатњои љисмонї ё моддии мардум, балки бо назардошти шаъну шарафи таърихї, манофеъи абадии он андеша ва амал кунанд. Яъне, нон не, балки шараф ба хар кимат.

МАКСАДИ ОХИРИИ МИЛЛАТ

Оё ҳаёт аст?

Агар ин ҳаёт бошад, пас воситаҳое, ки одамон барои боварӣ ҳосил кардан истифода мебаранд, ин тавр нест материя; ҳатто бадтаринаш хуб аст.

Бинобар ин саволро ба миён гузоштан лозим аст. Кадом принсипҳо миллатҳоро дар муносибатҳои онҳо бо дигар миллатҳо роҳнамоӣ мекунанд? Оё онҳо бояд инстинктҳои ҳайвонӣ, паланг дар онҳо бошанд, мисли моҳӣ дар баҳр рафтор мекунанд ё ҳайвонҳо дар ҷангал?

Ҳадафи ниҳоӣ ҳаёт нест, балки эҳё аст. Эҳёи халқҳо ба номи Наҷотдиҳанда Исои Масеҳ. Эҷодкорӣ, фарҳанг, танҳо василаест, на ҳадафи ба даст овардани он ин эҳё. Ин меваи истеъдодест, ки Худо дар халқи мо шинондааст, ки мо бояд ҳисоб кунем. Замоне хоҳад омад, ки ҳамаи халқҳои рӯи замин бо тамоми мурдагон эҳё хоҳанд шуд

Machine Translated by Google

ва ҳамаи подшоҳон ва императорони онҳо, ҳар як қавм дар пеши тахти Худо ҷои худро доранд. Ин лаҳзаи охирин, яъне «эҳёи мурдагон» олитарин ва олитарин лаҳзаест, ки мардум ба сӯи он эҳё мешаванд.

Пас миллат як воҳидест, ки мавҷудияти худро ҳатто берун аз ин замин дароз мекунад. Халкхо датто дар дуньёи дуньё вокеиятанд, на факат дар ин.

Юҳанно он чиро, ки берун аз замин дидааст, нақл карда, мегӯяд:

"Ва шаҳр эҳтиёҷе надорад, ки дар он дурахшон шавад, на офтоб, на моҳ, зеро ки ҷалоли Худо онро мунаввар кардааст, ва Барра чароғи он аст. "Ва халқҳо дар нури он роҳ хоҳанд рафт, ва подшоҳони замин ҷалол ва ҷалоли худро ба он хоҳанд овард"1.

Ва боз: «Кӣ аз Ту, эй Худованд, натарсад ва исми Туро ҷалол надиҳад? Зеро ки Ту муқаддас ҳастӣ, зеро ки ҳама халқҳо омада, дар назари Ту саҷда хоҳанд кард, зеро ки доварихои Ту ошкор аст».2

Ба мо, румынхо, ба халки мо, чун ба хар як халки дигари чахон, худо миссия, такдири таърихӣ додааст. Аввалин қонуне, ки инсон бояд онро риоя кунад, ин аст, ки ба роҳи ин сарнавишт биравад ва рисолати бовариашро анҷом диҳад. Халки мо, сарфи назар аз он ки рохи Голгота хар кадар душвор ва тулонӣ бошад хам, хеч гох ярок нагузошта ва вазифаи худро тарк накардааст. Холо хам дар пеши назари мо монеахои баланди куххо пайдо мешаванд. Оё мо, ҳайронам, насли нотавон ва тарсончак бошем, ки зери фишори таҳдидҳо хатти сарнавишти Руминияро аз дасти мо бипартоем ва рисолати худро ҳамчун халқ дар ин ҷаҳон тарк кунем?

МОНАРХИЯ ВА КОНУНИ МОНАРХИЯ

1 (Апокалипсис, 21, 23-24).

2 (Апокалипсис 15, 4).

Machine Translated by Google

Дар сари халкхо, болотар аз элита монархия пайдо мешавад. республикаро рад мекунам.

Яке аз монархҳо вохӯрдааст, ки хуб буданд, баъзеи онҳо хеле хуб ва дигарон заиф ё бад. Баъзехо то охири умр аз шаъну шараф ва мехру мухаббати халки худ бархурдор буданд, баъзеи дигарро сар буриданд. Бинобар ин, на хамаи монарххо хуб буданд. Бо вуҷуди ин, худи монархия ҳамеша хуб буд. Набояд одамро бо муассиса омехта карда, хулосаи бардуруг барорад.

Коҳинони бад метавонанд вуҷуд дошта бошанд; вале мо метавонем аз ин сабаб хулоса барем ки калисо бояд барҳам дода шавад ва Худо сангсор карда кушта шавад?

Албатта, монархҳои заиф ва бад ҳастанд, аммо мо аз ин сабаб монархияро рад карда наметавонем. Дар дехконӣ гох-гох аз паи як соли хуб соли бад меояд, ё як хубу ду бад; бо вучуди ин дар дуньё хеч кас аз дехконӣ даст кашад.

Магар подшох он чиро, ки хохиши худ мекунад, хоҳ бузург бошад, хоҳ хурд, хоҳ хуб бошад, хоҳ бад?

Монарх он чизеро, ки мехоҳад, иҷро намекунад. Вақте ки ӯ ҳар чӣ мехоҳад, хурд аст ва вақте ки ӯ бояд коре кунад, бузург аст. Ба хар як миллат Худо хати тақдирро муайян кардааст. Монарх бузург ва хуб аст, вақте ки ӯ дар ин хат мемонад; хурд аст ё бад, ба андозае, ки аз ин хатти сарнавишт дур мешавад ё ба он мухолифат мекунад. Пас, ин қонуни монархия аст. Ҳамчунин хатҳои дигаре ҳастанд, ки метавонанд подшоҳро васваса кунанд: хати манфиатҳои шахсӣ ё як табақаи одамон ё гурӯҳ; хатти манфиатҳои бегона (дохилӣ ё хориҷӣ).

Ӯ бояд аз ҳамаи ин сатрҳо дурӣ ҷӯяд ва аз мардумаш пайравӣ кунад. Стефан бузург дар таърих 500 сол дурахшид ва румынхо уро ба хотир меоваранд, зеро вай худро бо такдири халки худ комилан му-носибат мекунад. Шоҳ Фердинанд бо вуҷуди фишори манфиатҳо ва таъсироти беруна худро дар хатти сарнавишти миллат қарор дод; бо вай азоб кашид, бо вай пахлу ба пахлу курбон шуд ва бо вай галаба кард. Ба шарофати хамин вай бузург аст ва

ҷовидона.

Machine Translated by Google

ЧАНГИ ТУТОВА,

17 АПРЕЛИ СОЛИ 1932

Аз рузи интихобот дар Неамт ва армияи чавони легионерӣ ба чанги нав сар шуд, ки дар аввали мохи январи соли 1932 дар Тутова курсии вакили съезд холӣ эълон карда шуд. [Эзоҳ: музофоти Тутова бо Барлад ҳамчун курсии музофоти он.]

Ман вазъиятро баркашида будам. Дар интихоботи қаблии умумӣ мо дар он ҷо ҳамагӣ 500 овоз гирифтем. Вилоят суст буд; аммо он аз ҷониби шаҳристонҳои пурқуввати Ковурлуи, Кахул ва Текучи сохта шуда буд, то мо тавонем ба осонӣ легионерҳоро ворид кунем.

Ба назарам чунин менамуд, ки мо метавонем ғалаба кунем, ман дар бораи таъсири акси ғалабаи нав фикр мекардам. Ду пирӯзии пай дар пайи насли наврас дар муқобили тамоми ҳизбҳои сиёсӣ обрӯи онро дар назди кишвар хеле боло мебурд. Ман тасмим гирифтам, ки падарам бояд номзад шавад, зеро ӯ барои ман дар ҷунбиш ҳам дар Парлумон ва ҳам дар берун аз он барои созмондиҳӣ ва таблиғот заруртар буд. Интихобот барои 17 март таъин шуда буд. 9 январ ман ба тамоми округ манифест фиристодам. Падари ман бо дастаи якуми интихоботӣ 10 январ омад. Баъд дастаҳои Ясси, Текучи, Берести ва Кагул омаданд.

Дар давоми се ҳафтаи аввал суръат ва шуҷоати нерӯҳои хурди легионерӣ дар саросари кишвар чараёни ҳамдардӣ ба нафъи мо ба вуҷуд овард, Дар зимистони бад бо барфи шадид ва ҳавои сард, ҳизбҳои сиёсӣ натавонистанд берун раванд. Онҳо интизори ҳавои беҳтар буданд. Аммо дар ин муддат легионерхо аз болои талу теппахо, аз байни барфхои камар, ба воситаи туфонхо легионерхо аз деха ба кишлок сафар мекарданд.

Тақрибан дар ибтидои моҳи феврал мубориза бо душман душвортар шуд, Иттифоқи либералҳо, миллӣ-деҳқонон, лупистҳо [Эзоҳ: аъзоёни ҳизби доктор Лупу.] ва кунҷистон бо мо рӯ ба рӯ мешуданд.

Machine Translated by Google

бераҳмӣ, ки мо пештар ҳеҷ гоҳ надида будем. Ҳукумат чораҳои воқеан террористиро пеш гирифт ва матбуоти яҳудӣ ба мо шадидан ҳамла кард.

Ман эҳтиёҷ ба тақвияти навро ҳис кардам, бинобар ин ман захираҳои охиринро аз Ясси бо роҳбарии Тоту фиристодам. Ман ба ҷуз дар Бухарест ягон каси дигар надоштам ва онҳоро аз сабаби набудани маблағ таъмин кардан мумкин набуд. Ҳамин тавр, ман даъват кардам вохӯрии легионерҳо ва як қадами қаҳрамонона пешниҳод карданд: онҳо пиёда аз Бухарест то Бариад, масофаи тақрибан 200 мил оғоз карда, ба онҳо фаҳмонданд, ки ин марш барои онҳо бештар маъно дорад. галабаи мо аз 100 хазор манифест. Танҳо он як суханронии бузурги қаҳрамононаро ташкил хоҳад дод, ки легионерҳо ба румынҳои Тутова муроҷиат кардаанд.

Легионерхо таклифи маро бо шавку хавас кабул карданд. Баъди як хафта дастаи такрибан 25-нафара бо сардории Стелеску, Каратаназ ва Дору Белимас аз Бухарест пиёда ба суи Тутова рафтанд. Дар охири походи дахруза аз байни обу хавои пуртуфон ба Бариад расиданд, ки дар он чо онхоро тамоми халк гарму чушон пешвоз гирифт, Аммо таъкиб то ба шиддати асабхо-накунанда расид. Ҷаноб. Вазири корхои дохилй Аргетойану жандармхои полковник лгнатро бо куввахои калон фиристода, фармон дод, ки легионерхоро бо замбурхо аз округи Тутова баранд. Пешравии дастаҳои хурд имконнопазир буд. Ҳамин тавр, ман таҳти фармондеҳии Виктор Силаги ва Стелеску ду дастаи пурқувват ташкил кардам, ки онҳо якдигарро дастгирӣ карда, бояд дар хатти Пуести-Драгомиресги пеш рафта, падарамро дастгирӣ кунанд. Ман як дастаи хурдтари дигарро ба самти Баканӣ фиристодам. Ин ду танҳо ду масир буданд, ки бетаъхир боқӣ монданд. Онҳо қисми шимолу шарқии вилоятро ташкил медоданд. Дар нимаи дигар, ки дар ҷануб, аз ҷониби падари ман, ҷаноби Д. Попеску, раиси музофот, Виктор Силаги, Теодор Тилеа ва Ион Антониу бо дастаҳои аввал кор мекарданд.

Ду даста дар шимол тақрибан 30 мил пеш рафта, бо сардиҳои сахт мубориза бурданд ва бо якчанд маҷрӯҳ, Току дар байни дигарон ба анҷом расиданд. Дар кисми шимолии округ онхоро калон пешвоз гирифтанд контингентхои жандармхо. Дастаҳо дар болохонаи як хонаи партофташуда дар он ҷо 48 соат бе гармӣ, ғизо ва об муқовимат карданд. Дар охир онҳо тавонистанд ақибнишинӣ кунанд

Machine Translated by Google

тавассути як марши душвори якшаба, ки дар шароити воқеан қаҳрамонона иҷро карда шуд, танҳо аз сабаби якравонаи Виктор Силаги дар ташвиқи легионерҳои хаста, гурусна ва яхбаста ба
охирин муқовимати имконпазир.

Ин кудаки ятим, писари кохи-ни румын Силаги аз Кареи Мари, ки соли 1918 аз тарафи венгерхо дар шароити фочиавӣ кушта шуда буд, мардонавор чангид.

Нихоят, ин дастахоро куввахои бартарӣ ихота намуда, асир гирифта, ба Бариад оварданд. Падарамро дастгир карданд ва дар зиндони полк махкам карданд.

Командаи сейум дар чанги Бакани тамоман барбод рафт. Дар он чо, дар водие, ки бегохӣ ба деха даромадан, ба он отряди калони жандармхо хамла оварданд. Сардори даста, легионер Ласкар Попеску, бо туфангча ба сараш зад, аввалин шуда, дар ҳавзи хун беҳуш афтид. Легионерхои дигар аз акибнишинӣ даст кашиданд. Онхо бо синаи урён, чизе дар даст надоштанд, ба хучуми чавобӣ гузаштанд, ба деха даромаданӣ шуданд.

Хама як-як бехуш шуданд. Охирин истода, танхо хучум кард. Дар зери зарбаҳо ба зону афтода, бархост, боз ҳамла кард. Вай ба назди рафиконаш афтод. Тамоми даста дар як ҳавзи хун беҳуш хобида буд. Аз он чо онхоро жандармхо дар байни барф кашола карда, бехтар аз як километр ба пости жандармхои деха бурданд. Соати 1-и шаб саворае ба Бариад хабари он чи дар Баканӣ шуд. Дастаи Ясси бо сардории Тоту, ки нисфи шаб ба Барлад омад, фавран пиёда рафтанд, то ба рафиқони ярадоршуда кумак кунад. Баъди як чанг аз соати 3-30 то 5-и шаб, ки жандармхо тамоми яроку аслихаи худро тирборон карданд, легионерхо мавкеи генданхоро ишгол намуда, диданд, ки дар дарун хануз бехуш ва дар замин хобидаанд, хамсафони онхо дар чанги Баканӣ халок шудаанд. Онҳоро ба беморхонаи Барлад бурданд.

Аммо кор дар ин чо ором намешуд. Яҳудиён як маъракаи матбуоти мамонтро оғоз карда, ба мо бо беинсофӣ ва беадолатӣ ҳамла карданд. Мавчи дуруг, дашном, тухмат ба сари мо омад. Хамаи сиёсӣ
гурӯҳҳо муттаҳид шуданд, то моро аз ҷанг берун кунанд.

Machine Translated by Google

БАРНОМАИ ДУЮМ

АЗ ГВАРДИЯ МАРТИ СОЛИ 1932

Аз ҷониби жандармҳо лагадкӯб шуда, ба ҳамлаи матбуоти яҳудӣ дучор шудем, ки мо бо барҳамдиҳии нави гвардия дучор шудем, ки тавассути як қарори оддии вазир фармон дода шудааст. Гарчанде ки мо дар доираи қонунияти комил қарор доштем, ҳукумати лорга-Аргетойану бар хилофи қонунҳо ва Конститутсия Гвардияро худсарона пароканда кард. Штаби мо дар тамоми мамлакат боз ба дасти худ гирифта, кулф баста шуд, цехи матбааи Ясси баста шуд. Дар матбуот мавриди ҳамла қарор гирифта, моро дар ҳолати ғайриимкон қарор доданд, ки натавонистем худро дифоъ кунем, зеро ҳама нашрияҳои мо мутаваққиф шуда буданд. Дар парлумон ман кӯшиш кардам, ки сухан гӯям, аммо садои аксарият ба ман монеъ шуд, ки ба ман иҷозат надоданд, ки худро дифоъ кунам.

Аммо номзадии Тутоваро боздоштан муяссар нашуд. Командам Бухарест аз округ хорич карда шуд. Хамин тавр дигарон як-як. Дастаи Яссии мо, ки тақрибан 30 нафар аст, зери роҳбарии Тоту
фармондеҳ, вақте ки онро барои ҳамон амалиёти эвакуатсия ба депо бурданд, кордонҳоро шикаста, толори интизориро ишғол кард, ки дар он 24 соат муқовимат нишон дод, то он даме, ки
газ баровларда. Дар охир онро ба поезд бор карда, аз округ бароварданд. Дар шаҳр танҳо Ибраиляну, Нуту Эсану ва падари ман, ки боздошт шуда буданд, монданд. Пас аз он таъқиб ба он гузаронида шуд
кишлокхо. Дехконон, муаллимони мактабхо ва рухониёнро дастгир карда, лату кӯб мекарданд; хонахои онхоро вайрон карданд. Интихобот як моҳ, то 17 апрел мавқуф гузошта шуд.

Падарамро озод карданд. Пас аз он легионерҳои солхӯрда ба шаҳр омаданд, то ба ҷанг ворид шаванд: Кристаче Соломон, полковник Камбурану, Вентоник, Ифрим, падар Исихие, Песели, Потолея ва ғайра. Ман онҳоро ба бахшҳои гуногун таъин кардам. Хар кадоме дар зери пардаи шаб ба суи мансаби худ шитофтанд. Командахои мо аз районхои хамсоя боз дар чанд пункт ба Тутова дохил шуданд. Г. Дастаи Костеа аз Барлад гузашт

Machine Translated by Google

дарё, об то гарданашон, зеро ҳама роҳҳо посбонӣ мекарданд; ба участкаи интихоботй нам омадаанд.

Субҳи 17 апрел овоздиҳӣ оғоз шуда, то шаб идома кард. 18 апрель, соати 5 пагохй галабаи легионерй эълон карда шуд: 5600 овоз; Либералҳо: 5,200; Деҳқонони миллӣ:
4000; гурӯҳҳои дигар: камтар аз 2000; Кузистхо: 500 овоз.

Ин ғалабаи дуюми легионерӣ бар зидди эътилофи ҳама сиёсатмадорони Румыния, бо ҷасурӣ ва иродаи оҳанини легионерҳо, бо қаҳрамонӣ ва хуни онҳо, ба муқобили онҳо ба даст омад.
монеахо, тахкир, зарба ва таъкиб дар тамоми мамлакат рухбаландии бемислро ба амал овард.

ИНТИХОБОТИ НАВИ УМУМЙ

ИЮЛИ СОЛИ 1932

Падарамро рӯзи охирини ҷаласаи парлумон тасдиқ карданд.
Аммо истирохати мо хамагй як хафта давом кард, зеро хукумати лорга афтода буд. Хукумати миллй-дехконй ташкил карда шуд, ки ба он сардорй мекунад Чаноби Вайда.

Мо ҳам аз ҷиҳати ҷисмонӣ ва ҳам аз ҷиҳати молиявӣ хаста шуда, ба ҷанги нав даромадем. Ин июни соли 1932 буд. Аз 15 декабри соли 1929 мо дар мубориза доимӣ будем: декабри соли 1929 то апрели соли 1930, маъракаҳо дар Covurlui, Cahul, Turda, Tecuci; тобистони соли 1930, тайёрй, баъд манъ кардани марш дар Бессарабия ва баъд аз он то тирамох дар зиндон мондани ман; дар моҳи октябр ва ноябр мо дар Марамурес будем - он зимистон боз зиндон; бахори соли 1931, чанги пеш аз интихоботи умумй; тобистони соли 1931 интихобот дар Неамт; зимистони соли 1932, интихобот дар Тутова; ва акнун мо боз ба интихоботи умумй омадан мехостем. Ба хамаи ин чангхо нигох накарда, мо кори ташкилотчигиро дар тамоми мамлакат давом додем. Як сол пеш, мо дар 17 музофот ба рӯйхатҳои интихоботӣ ворид шуда будем, имсол ба 36 округ ворид шудем. Ҳама

Machine Translated by Google

хизбхои сиёсй барои ном-зади номзадхояшон ба хамон чанчолхои пур аз дасиса сар заданд. Ин як ҳафтаи тамом давом кард. Аммо ман, танҳо, дар як шаб ҳамаи рӯйхати номзадҳои худро дар 36 округ муайян кардам. Дар байни легионерҳо касе барои ҷои худ дар рӯйхат мубориза намебарад; агар чизе бошад, ӯ хоҳиш мекунад, ки дар ҷои охирин ҷойгир шавад.

Мушкилоти душвор барои мо масъалаи пул аст. Аксари вилоятҳо тавонистанд хароҷоти худро аз ҳисоби саҳмҳои легионерӣ қонеъ кунанд. Дигарон надоранд. Ба ман танҳо барои пардохти андозҳои интихоботӣ 50 000 лей лозим буд. То рӯзи охирин мисли парешон роҳ мерафтам. Ман якеро санҷидам, дигареро санҷидам. Ҳеҷ чиз.

Ман ба назди ҷаноби Ничифор Крейнич, директори «Календарул» («Тақвим») рафтам, бо умеди пул доштанаш, вале бефоида. Вай бо журнали худ, ки панч мох нашр шуд, муборизаи моро дастгирй карда, аз паи шучоати командахои легионерии мо кадам ба кадам баромад; вале аз чихати моддй ба мо ёрй расонда натавонист. Ниҳоят, аз Пиҳу ва Караника қарз гирифтам, ки бо давидан ба ҳама Македониён маблағи заруриро ёфтанд. Якчанд музофотро округи Фоксани ва Ллристаче Сулаймон дастгирӣ карданд.

Маърака сар шуд. Ба сафи мо таъкиботи нав омад.

Сафхои тунуки мо, ки дар фронти калон пахн шуда буданд, дар хама чо сахт хучум карда мешуданд. Дар Тигина легионерхо Савин ва Попеску ярадор шуданд. Дар Барлад шумораи зиёди муаллимон ва коҳинон бо фармони ҷаноби Жоржску-Барлад ба таҳхонаҳо кашида шуданд ва таҳқир карда шуданд. Дар Васлуй дастахои хурди мо ярадор шуданд. Хамин тавр дар Подул-Илоаией ва дар тамоми округи Яссы. Дар Фоксани, Кристачи пир Соломон, инженер Бланару ва дах нафари дигар бо фармони адвокат Неагу дар кишлоки Вултурул дастахои мусаллахи милли-дехконон хучум карданд. Легионерхо ярадор шуда ба замин афтоданд калтак ва корд. Яке танҳо ба пои худ мисли кӯҳ монд, Кристачи Сулаймон, ки то он вақт касе ҷуръат намекард, ки ба ӯ даст занад. Вай худро сахт мудофизат кард, вале дар охир аз зарбаи зарбадо дар мобайни род афтод. Дар он ҷо дар рӯи замин аз ҷониби ин ҳайвонҳои дарранда, ки ҳамеша дар бораи қонуният, усулҳои мутамаддин, озодӣ ва ғайра баҳс мекарданд, ба сари ӯ мезаданд. Округхои Кахул, Неамт, Ковурлуи

Machine Translated by Google

ва Тутова ба он чое, ки падарам ran мезад, пурзуртар баромад. Баъд аз паси Кампуль-Лунг бо Мота; баъд Турда, Фочсани, Исмоил, Тигина. Мо панҷ курсиро ба даст овардем ва ҳоло мо бояд барои пур кардани онҳо интихоб кунем. Ман дар Кохул мондам, то ки Нуту Эсану ба парламент дохил шавад. Ман қарор додам, ки падарам бояд дар Барлад бимонад, то Стелеску, донишҷӯи 25-сола ба парлумон ворид шавад; Ҳамин тариқ мехостам ҷавонони кишварро рӯҳбаланд кунам ва а ангеза. Боварӣ ва муҳаббате, ки ман ба ин ҷавон нишон додам, аммо ба ман барнагашт. [Эзоҳ: Муаллиф дар ин ҷо ба Стелеску ишора мекунад хиёнати ояндаи рафиқони легионерии худ.]

ДАР ПАРЛАМЕНТ БАРОИ БАРИОМАИ ДУЮМ

Ман хама вакт дар парламент ба мукобили хукумат ва чорахои он мубориза мебурдам, ки ба бехбудии халки румыния мухолифанд, чунон ки дар хакикат ман хам хамаи пештарахо мубориза мебурдам. маъмуриятхое, ки бо навбат ба сари давлат меистанд. Мамлакат аз хамаи ин хукуматхо чизе интизор набуд. Дар он чо ягон чизи солимфикр бароиояндаи халки мо сохта намешуд. Ҳама чорахо ва конунхо факат баъзе паллиативхо буданд, ки мавчудияти талху гамангези мамлакати моро руз то руз тул мекашиданд.

Вакте ки дар Гривита коргарони Румынияро бо фармони Вазорати корхои дохилӣ тирборон карданд, аз муносибати коммунистони партияи миллию дехконӣ, ки ин икдоми хукуматро маъкул мешу- моранд, то дили ман бемор шуда буданд, ман ба минбар баромада, вазифаи худ донистам, ки чунин сухан ронам: «Бад аст, ки коргарони мо ба куча баромада, бадбахтӣ ме-шуданд, вале мардуми мо бадбахт мешуданд, вале бадбахтӣ ба куча мемонданд. ба беадолатие, ки ба осмон фарьёд мезад, ру ба ру мешуданд, берун намераванд, вале бо юг сарашро хам карда, мамлакатро ба дасти баъзе сиёсатмадорони истисморкунанда мегузоранд [Эзоҳ: Муаллиф дар ин ҷо дар бораи корпартоии коргарон с

Machine Translated by Google

Гривита Рафивей дар Бухарест 4 феврали соли 1933 дар назди маъмурияти миллй-дехконй.]

Ман дар ин ҷо аз Протоколи расмии ин ҷаласа иқтибос меорам:

"Ҷаноби Корнелиу Зелеа Кодреану.. Ҷаноби Президент, ҳамватанони конгрессменҳо! Ман аз номи гурӯҳе, ки ман ба он мансуб ҳастам, талаб мекунам, ки ба ғайр аз тафтишоте, ки маъмулан аз ҷониби мақомоти салоҳиятдор анҷом дода мешавад, боз як тафтишоти парлумонӣ, ки аз намояндагони гурӯҳҳои гуногуни сиёсии ин порлумон иборат аст, гузаронида шавад. Ман инро талаб мекунам, зеро ман ба дурустии изҳороти вазири корҳои дохилӣ шубҳа дорам;" сабаби рӯзи 24 январ, вақте ки донишҷӯёни руминӣ, миллатгаро ва масеҳӣ барои гузоштани салиб ба сари қабри сарбози номаълум рафтанд, Хадамоти давлатии амният ба як рӯзнома дар Бухарест маълумот дод, ки ин амал аз ҷониби Маскав таҳия ва маблағгузорӣ шудааст.

"Агар маълумоте, ки шумо дар бораи қазияи Гривита доред, аз чунин манбаъ гирифта шуда бошад, пас ман хуб мефаҳмам, ки шумо то чӣ андоза дуруст рафтор мекунед, ки шумо дирӯз ва имрӯз кардаед."

(Чапакзании пурмавч аз курсихои «Гвардияи охан» ва онхое Партияи дехконони доктор Лупу).

Сониян, гуфтаниам, ки ман, хамчун тамоми одамони солимфикри ин мамлакат аз коммунизм ва большевизм наметарсам. Мо аз чизи дигар, аз он метарсем, ки он коргарон чизе барои хурдан надоранд; гуруснаанд».

(Чапакзании пурмавч аз курсихои «Гвардияи охан» ва онхое Партияи дехконони доктор Лупу).

«Баъзе аз он коргарон мохе хамагй 1100 лей маош мегиранду 5, 6, 7, фарзанд доранд».

Доктор В Лупу: «Ин дуруст аст».

Ҷаноби Корнелиу Зелеа Кодреану: "Бо доштани 5, 6, 7, фарзанд, чунин маош ҳатто барои нони ҳаррӯзаашон намерасад, ман, аз тарафи дигар, аз чизи дигар ҳам метарсам: аз ташнагии адолати онҳо."

Доктор Н. Лиипу: Хеле хуб!

Корнелиу Зелеа Кодреану: "Аз ин рӯ, шумо бояд ин ду ниёзро қонеъ кунед: гуруснагӣ ва ташнагии адолат,"

Machine Translated by Google

(Чапакзании пурмавч аз курсихои «Гвардиям оханй» ва партияи дехконони доктор Лупу) «ва ин мамлакат тартиботи комил хохад дошт».

(Мачлиси панчшанбеи 16 феврали соли 1933. Назоратчии расмй 41 аз 23 феврали соли 1933)

Яке аз душворихое, ки ба фаъолияти парламент тормоз мегузоранд, ин хазорон-хазор талаб ба вазоратхо дар бораи шафоъати ягон навъ аст, Ин як чазои хакикй барои мо аз округи интихоботии мост.

(1) зеро аъзоёни парламент бояд бештари вақти худро барои қонеъ кардани ин талаботҳо сарф кунанд. Ин система барои хаёти ташкилот хавфнок аст, зеро вай тамоми фаъолияти онро фалач мекунад; тамоми чангро аз даст дода метавонад. Шумо бояд аз сарнавишти кишвари худ даст кашед, то ба тарафдорони худ хидмат кунед. Пас аз чанде пай бурдам, ки дар байни онҳое, ки бо чунин талаб ба наздам меоянд, ягон легионер нест. Ҳама ё гадоҳои касбӣ буданд ё душманони махсус фиристодашуда, ки мехоҳанд моро фалаҷ кунанд.

(2) ин система моро дар мавқеи ҳассос қарор дод, ки пештар рафта, аз мардоне, ки мо бо онҳо мубориза мебарем, илтифот меҷӯем. Бо ин сабабҳо ман шахсан аз дахолат кардан ба касе худдорӣ кардам. Дар давоми тамоми фаъолияти худ дар парлумон аз ягон вазир чизе талаб накардаам.

Тоифаи дигар аз онҳое иборат буд, ки аз мо пул талаб мекунанд. Аз садҳо нафаре, ки ҳамарӯза дари моро мекӯбанд, ягон легионер набуд. Баъзеҳо воқеан бемор буданд ё ба бадбахтӣ афтода буданд, аммо баъзеҳо ин системаро ба касби воқеӣ табдил доданд.

Ниҳоят, гурӯҳи мо як ташкилоти хурде буд, ки дар ташкил, дар ҳаракат, дар ҷанги доимӣ буд. Ин аз ман махсусан ба тамоми харакатхои душман диккати доимиро талаб мекард; ошкор кардан ва бархам додани накшахои душман, ба даст овардан ва ташкил намудани мавкеъхои нав, ба ибораи дигар гуем, шабу руз шабу руз азназаргузаронии доимии майдонхои чанги умумидавлатиро дар бар мегирифт. Аммо пеш аз ҳама, назорати тарбияи легионерӣ омад, то бедор нашавем ва тадриҷан ба категорияи сиёсии сирояти ахлоқӣ табдил наёбем, ки мо худро аз он берун карда наметавонем ва рӯҳи легионерӣ мемирем.

Machine Translated by Google

Парлумон вақтеро, ки барои роҳбарӣ воқеан лозим буд, аз ман гирифт.

ВАЗЪИЯТИ Д
ТАШКИЛОТИ ЛЕГИОНАРЙ
СОЛХОИ 1932—1933

Тирамохи соли 1932 ва зимистони соли 1933 легионерхо нафас гирифта метавонистанд. Сеюним соли мубориза ба охир расид. Ин чавонон акнун сазовори истирохат буданд. Қариб ду сол буд, ки ман дар Бухарест иқомат доштам.

Дар Ясси барои гирифтани ҷои ман, Банеа бо кӯмаки Тоту, Крангану, Таска ва Стелиан Теодореску барои ҳалли саволҳои марбут ба донишҷӯён, дӯкони чопӣ, хонаи мо ва ғайра монд. Гурӯҳи донишҷӯёни легионерӣ афзуд, ки холо бештар аз нисфи студентони чанговарро ташкил медихад. Дар Клуж, оғози солим ба созмон аз ҷониби Баника Добре анҷом дода шуд; инчунин дар Сернаути бо Лаурик, ки легионер аст Зиндагӣ дар зери роҳбарии рӯҳонии профессор Траян Брайлеану, ки дар атрофи он профессор Топпа ва дигарон ҷамъ омада буданд, хуб шукуфта буд. Дар тамоми Буковина чараёни легионерй ва дар тахти фармондихии кобилияти ветеран ва миллатчии намоён Василе Ласинсчй ташкилотчигӣ меафзуд. Дар Кишинёв Тудораче ва Серги Флоресеу кор мекарданд; Дар Орадея Маре, лосиф Бозантан.

Чавононе, ки дар хачвхои бародарй тарбия ёфта буданд, то вакти ба университет дохил шуданашон тайёр шуда буданд. Як рӯзномаи миллатгаро, ки ҷасорати бузург ва роҳнамоии оличаноб дорад, дар Бухарест, Календарул («Тақвим») таҳти роҳбарии ҷаноби Ничифор Крайнич ва бо ҳамкории як зумра зиёиён бо сарварии профессор Драгос Протопопеску ба нашр шурӯъ кард. Ин коғаз далерона роҳи нав ва васеъро дар ҷаҳони зеҳнии Руминия, дар баробари масеҳӣ мебурд.

Machine Translated by Google

ва хатти миллатчигй. Мақолаҳои ҷаноби Крейник, махсусан, оташфишонии воқеии тупҳо буданд, ки дар сафҳои душман харобиҳо меоварданд. Дар доираи харакати студентон дар пойтахт легионерхо сафхои аввалро ишгол карданд. Траян Котига раёсати маркази донишҷӯёнро ба ӯҳда дошт, ки кумитаи легионерӣ дошт.

Дар байни ҷавонони зиёи пойтахт як гардиш эҳсос гардид. Вичдони онхо бо проблемахои бузурге, ки ба хаёти мамлакати мо дахл доранд, банд буд. Гурӯҳи боистеъдод ҷалбкунанда
Дар атрофи баррасии нав Аха («Меҳвар») бо Полхрониада, Вожен, Констант, ба сафи легионерҳо ҳамроҳ шуданд, дар ҳоле ки дигар ҷавонони барҷаста ба монанди профессор Васде Кристеску, Васфи Марин, профессор Виадимир Дурнитреску, инженер Вирд Ионеску, профессор Раду Гир, адвокат Попов, рассомон Басараб ва Злотеску, ки хама хеле боистеъдод ва сергайрат буданд, дар асоси идеяи легионерй кор мекарданд.

Чавонони солими македонй, ки ашк барин пок ва далер буданд, ба мо торафт наздиктар мешуданд. Бо вуҷуди ин, мо фикр мекардем, ки оммаи македониён дар чаҳорҷониба [Эзоҳ: Якчанд шаҳристон дар ҷануби Доброгея, ки дар охири ҷанги Балкан дар соли 1913 аз ҷониби Руминия ҳамроҳ карда шуд.] ба гвардия қабул карда шавад, зеро, ки ба наздикӣ дар ин кишвар кӯчонида шуда буд, мо онро ба шумораи аз ҳад зиёд фош мекардем. таъкибхо. Ҷавонони донишгоҳи Македония, дар маҷмӯъ, ба ҳаракати легионерӣ ҳамроҳ шуданд. Дар сари ин чавонони македонй се нафар ходимони намоёни маданият буданд:
Папанас, Караника ва Стери Сиумети.

Бо дуи аввал ман зуд-зуд машварат мекардам, ки ҳардуи онҳо доварии олиҷаноб доштанд, ки онро покии беайб ва самимона, муҳаббат ва ҷасорати бузург дастгирӣ мекард.

Бовар надорам, ки аз соли 1931 инчониб рузе бо эшон дидор накунад, Дар ин даврони таъкиб соатхо сухбат мекардем зарба ба зарбе, беадолатй пас аз хиёнат, Хар зарра хабари шиканчаи нави як легионер буд.

корд ба дили мо мезанад.

Дарде, ки мо барои ҳамаи легионерҳои бадхашм кашида будем, ҷони моро азоб медод; ва махсусан имконнопазирии дар пеш дидани ягон умед ба адолат.

Machine Translated by Google

Стери Сиумети шабу рӯз бо ман зиндагӣ мекард. Вай чавонмарди адли бузург ва садокати саг барин буд. Вай сардори хазинадори гвардия шуд. Хамаи рузхои худ — хар кадар дошта бошад, танхо дар бораи Гвардия фикр мекунад, гамхорй мекунад ва танхо барои посбон амал мекунад, умри худро ба чуз барои посбон дигар чизе намегузаронад.

Дар нуқтаҳои гуногуни кишвар унсурҳои дигари арзишманд пайдо шуданд: доктор Пантелимон, падар Ионеску Думиника, доктор Августин Бидиан дар Сибиу; Падар Жоржску-Эдинкти, икроркунандаи рухии студентон, чанговари ветеран, капитан Сиулей дар Бакау, Аристотел Георгиу, инчунин ветеран, ки дар Рамникул-Сарат фармондех буд; дар Брада, Ион Илиеску; дар Константа, Сейтан; Падар Доара ва Виктор Барбулеску дар Валча; Профессорхо Винтан, Генади ва Дума дар Тимишоара; ва легионерхои ветеран, профессорхо Николае Петраску, Хория Сима, адвокат Иосиф Костеа, Колхон ва дигарон, ки холо дар районхои гуногуни мамлакат постхои фармондехй доранд.

Бухарест ба бахшҳо тақсим шудааст [Эзоҳ: Ҳар яке аз панҷ бахши калон дорои номи ранг аст: Сабз, Зард, Сурх, Кабуд ва Сиёҳ.] ва мо дар дохили онҳо ташкил кардан гирифтем. Дар бахшҳои сабз ва кабуд ду марди хуб буданд, Николае Константинеску ва Дору Белимас, ду қаҳрамони қавӣ, ду мағзи қавӣ, Дору Белимас яке аз донишҷӯёни барҷастатарини

Факултети адабиёт; Николае Константинеску, ки дорои маълумоти барҷастаи иқтисодӣ буд, донишҷӯи Академияи тиҷоратӣ буд. Дере нагузашта, ҳардуи онҳо дорои хислатҳои барҷастаи имони легионерӣ ва шуҷоат хоҳанд шуд.

Дар ин давра низ аввалин рутбаи легионер аз ҷониби таъсис дода шуд фармони зерин аз 10 декабри соли 1932:

A) Аввалин рутбаи олӣ, ки коменданти легионерӣ номида мешавад, дар иерархияи легионерӣ муқаррар карда мешавад. Легионерхои зеринро ба назар гирифта, фидокорй, мехнат, кахрамонй, эътикод, кобилият ва ка-салии худ аз руи рутбахо, аз руи алифбо баланд бардоштаанд: Банеа Ион, номзади илми тиб; Belgea Ion; Бланару Ион, инженер; Думитреску Ион, коҳин; Ионеску Андрей; Силаги Виктор, адвокат; Стелесеу Михайл, вакили конгресс; Тоту Николае, студент; Траян Котига, донишҷӯ; Танасе Антохи, усто.

Machine Translated by Google

В) Ҳама легионерҳои солҳои 1927 ва 1928, ки савганди худро гирифтаанд ва то ҳол дар сафҳои фаъоли легион ҳастанд, бо ин ба рутбаи Ёрдамчии коменданти легионерӣ дода мешаванд.

Имзо: Корнелиу Зелеа Кодреану.

Дигарон, ки дар солҳо пешрафтатар буданд, ба кӯчонида шуданд Сенати Легион ва Шӯрои олии легионерҳо.

Machine Translated by Google

Сарбози сиёсӣ қисмҳои II ва III

Дерек Голландия

Machine Translated by Google

КИСМИ ДУЮМ:
ЗАРУРИЯТИ АСАРБАРИ СИЁСӢ.

Вакте ки як миллат ба мубориза барои озодии худ бархоста ва шараф, он ҳамеша ақаллият аст, ки воқеан мардумро оташ мезанад.

Таназзули Ғарб (Освальд Шпенглер)

Дар сафи пеши мубориза бар зидди қувваҳои шарир, ки тамоми ҷаҳонро дар укёнуси ифлос, фасод ва хиёнат ботлоқ мекунанд, ҷунбишҳои гуногуни миллатгароии Аврупо ҳастанд. Дар Британия ягона қуввваи муташаккил Фронти Миллӣ аст, аммо ҳатто он дар солҳои 70-ум дар бораи он, ки барои наҷот додани кишвари мо чӣ лозим буд, хатогиҳои хеле асосӣ содир кард. Муҳокима ҳамеша дар бораи он буд, ки оё мо бояд дар ин ҷо ё он ҷо роҳпаймоӣ кунем; оё мо бояд ин интихобот мубориза барем ё он; ки оё мо барои бехтар кардани 'обруи худ коре карда метавонистем. Ин мубоҳисаҳо ба мисли баҳс кардан муфид буданд, ки кӣ дар Титаник кадом курсиро дошта метавонад. Албатта, номи мо бештар маълум шуд, гарчанде ки усулҳои дигар низ ба ин ноил мешуданд; он боқӣ мемонад, ки тамоми вақт, пул ва қувваи мо омадани як муҳоҷири ягонаро бозмедорад; бастани як корхонаро бозмедорад; таҷовузи ҷисмонӣ ва маънавии Ватани моро боздошта натавонист.

Нокомии мо оддӣ, вале муҳим буд. Ин сиёсат ё таълимот ё фаъолиятҳое буд, ки ба мо лозим буд ва нест - ҳарчанд ин чизҳо дар нақшаи умумии сиёсии чизҳо ҳастанд - балки як Навъи Марде, ки ҳар рӯз тарзи миллатгароӣ зиндагӣ хоҳад кард, ки барои он ҳамватанони бритониёӣ дар атрофи ӯ, ки аз вазъияти мо ноумеданд, ҳамчун чароғ ва илҳом амал хоҳад кард. Дигар ҳизбҳои бадномшуда барои мардуми мо сиёсату таълимот пешниҳод мекунанд
наслҳо, аммо ба чӣ таъсир? Барои як бритониёии миёна, чаро NF бояд аз дигарон фарқ мекард? Агар мо ба муваффақият ноил шавем, мо бояд ба асли масъала зарба занем: ба мардуми мо шахсе лозим аст, ки он чизеро, ки мавъиза мекунад, иҷро кунад. Ин мисолро мо сарбози сиёсӣ меномем.

Сарбози сиёсӣ чӣ гуна аст?

Агар мо ба давраи баландтарини таърихи Аврупо назар андозем, мо метавонем ба осонӣ намуди мардонеро муайян кунем, ки рӯҳро таҷассум ё ифода мекунанд

Machine Translated by Google

ки ба миллати мо хеле зарур аст.

Дар Юнони қадим спартиён, мардуми сахтгир ва боинтизом буданд, ки ба таърих асосан бо нишони қаҳрамононаи худ дар ҷанги Термопила дохил шудаанд. Дар ин ҷо буд 300 спартиён бо сарварии Подшоҳи Ҷанговари худ Леонид 100 000 аскарони форсиро таҳти фармони император Дориюш гирифтанд; Спартакиён аз тарсу ҳарос дар ин гуна ихтилофоти азим ба ифтихор гимни ҷангии худ «Суруди Кастор»-ро месароиданд ва баъд ба одаме, ки дар тири оташ ва хун кушта шудаанд, мурданд. Ҳарчанд спартаниҳо мағлуб шуданд, онҳо ҳамонанд, ки Таърих дар ёд дорад.

Дар Рими қадим маҳз мирисадри румӣ буд, ки маҳорати ҳарбӣ ва садоқати ӯ ба Руми ҷовидонӣ, ба Pax Romana, ӯро водор сохт, ки яке аз беҳтарин империяҳои ба тартиб дар таърихи ҷаҳонро бунёд кунад ва дар натиҷа, моро хеле қадр кард, то дар мероси худ қадр кунем.

Дар Аврупои асримиёнагӣ як салиби масеҳӣ вуҷуд дошт, ки садоқати ӯ ба идеалҳои аскетизм ва ҷанҷолӣ ончунон таҷассумгари Аврупо, Шарқ ва Ғарб буд, ки ҳатто имрӯз "рафтори рыцарӣ" ҳамчун як шакли олии ситоиш ҳисобида мешавад. Ин рыцарҳо, як ҷомеаи миллатгароён, ки аз як фарҳанг иборатанд, аз ҷониби Попи Урбан II ҳамчун онҳое тавсиф карда шудаанд, ки "тайёранд дар ҳар ҷое, ки ҷанг сар шавад ва хашми силоҳҳои худро барои дифоъ аз шараф ва адолат ба он биёрад".
Дар асри мо, шояд намунаи барҷастатарини сарбозони сиёсӣ, Гвардияи оҳании Румыния, Ҳаракати легионерӣ буд, ки аз ҷониби нобиғаи Корнелиу Кодреану таъсис ва ташаккулёфта буд. Дар рухе, ки ин харакат ба вучуд овардааст, чунон пурзур, чунон пахнкунанда буд, ки дар муддати кутох 15 соли мавчудияти худ ба тамоми халк сироят кард. Ҳатто имрӯз мақомоти коммунистӣ легионерҳоро маҳкум мекунанд, онҳо аз қудрати рӯҳонӣ ва илҳомбахши он чунон метарсанд - қудрате, ки дар баробари заҳматҳои марксистии Аврупои Шарқӣ афзоиш меёбад, ҳама чизеро, ки ба он мерасад, мекушад.

Аммо дар Аврупо монополияи сарбозони сиёсӣ нест ва ҳамаи халқҳо ва фарҳангҳо имкони тавлиди ин навъи одамро доранд, ки ҳар кадоме ба шароити хоси худ мувофиқат мекунанд. Масалан, гирем посбонони инкилоби исломӣ дар Эрони муллохо. Барои қадр кардан ва эҳтиром кардани ҷасорати онҳо бо ягон ё ҳама ҳадафҳои онҳо розӣ шудан шарт нест. Эътиқоди онҳо ба кори худ чунон қавӣ аст, ки онҳо бидуни силоҳ аз майдонҳои мина гузашта, ба душман ҳамла мекунанд

Machine Translated by Google

вазифаҳо; идеалҳои онҳо чунон фурӯ мебарад, ки онҳо бомбаҳои боркашро ба лагерҳои душман мебаранд, зеро хуб медонанд, ки марг аст ногузир. Новобаста аз он ки онҳо дурустанд ё нодурустанд, дар ин бора нест, аммо маълум аст, ки ин қудрат, ин нафрат нисбат ба марг чизест, ки ғалабаҳо ба даст меоянд. Ин қудрат ҷанги Янкиро ба вуҷуд овард мошинро аз Лубнон берун карданд - дар ҳоле ки нерӯҳои амрикоӣ барои таъмини амнияти кор, бастаи маош ва нафақа мубориза мебурданд, мухолифони онҳо дар Гвардияи Инқилобӣ барои идеал, мустақил, Эрони Эрон. Мо бояд фаҳмем, ки қудрати идеализм берун аз ҳисоб аст.

Вакте ки ба чанд мисоле, ки ман овардаам, дида мебароем, як чиз ба аксари хонандагон дархол аён мегардад — ба фикри он, ки хамаи онхо чанговар, харбиёнанд. Бо вуҷуди ин, он комилан хоҳад буд хато аст, ки ин ҷанба, ҳарбӣ муҳимтарин ҷанба ё ҳатто яке аз ҷанбаҳои муҳимтарин аст. Мафҳуми умумӣ, ки ба ҳамаи ин мардон имкон медиҳад, ки дар ҳамон категория, сарфи назар аз тафовути ошкори онҳо, далели он аст, ки онҳо аз як идеали рӯҳонӣ ва динӣ илҳом гирифтаанд, ки дар ҳаёти онҳо комилан бартарӣ доштанд. Дар байни онҳо ва Идеал ҳеҷ чиз набуд. Онхо тайёр буданд, ки барои галабаи идеали худ хама чиз ва хама чизро курбонанд. Агар бо ягон сабабе, ки сабаби онҳо барои онҳо инкор карда мешуд, ҳаёти онҳо маънои онро надошт, ягон аҳамияте доранд. Онҳо ҷанговарони хуб буданд, зеро дар дарун шӯъле месухт, оташе, ки танҳо вақте ки онҳо нафаси охирини марговарро кашиданд, хомӯш карда мешуд. Ин шӯълае буд, ки онҳо душманон аксар вақт намедонистанд ё намефаҳмиданд, аммо аз он метарсиданд ва эҳтиром мекарданд. Маҳз ҳамон шуъла, он рӯҳи сӯзон аст, ки мо бояд онро дубора афрӯхтем, агар фарҳанги мо ояндаи шоиста дошта бошад. ном. Агар ин аз имкониятҳои мо берун бошад, он гоҳ тамоми дастовардҳои моддӣ, илм ва техникаи мо, бузургии интеллектуалии мо комилан бефоида, барои бештари онҳо ошкор хоҳанд шуд.
чизи муҳим дар зиндагӣ иродаи зиндагӣ аст. Агар ин Ирода дар мардуми мо набошад, моро на олим ва на гаҷет наҷот намедиҳад.

Вазифаи сарбози сиёсй аз он иборат аст, ки бо ифшои табиати хакикии хаёт — бар хилофи хоби материалистии ин аср, ки иштибох «зиндагй» кабул карда мешавад, Иродаи зиндагй карданро таргиб кунад. ва бо ин ҳаёт зиндагӣ кардан. Барои ин сарбози сиёсӣ бояд инқилоби рӯҳӣ, инқилоби ботиниро аз сар гузаронад, ки ҳаёти ӯро роҳнамоӣ мекунад, роҳнамоӣ мекунад ва фаро мегирад. Вакте ки ин ба даст оварда шуд

Machine Translated by Google

аслан Сарбози сиёсй ба тамоми кирдорхои худ мувофики он бахо медихад, ки оё онхо ба пешравй ё не. Ӯ касе хоҳад буд, ки нагӯяд: «Ин ба ман чӣ фоида дорад?» балки марде, ки мегуяд: «Чй кор кунам, ки ёрй расонад?». Барои ин навъи Инсон калимаҳои муайян калиди худи худи Ҳаётро нигоҳ медоранд: Шаъну шараф, Адолат, Эҳтиром, Ростқавлӣ, Имон, Фурӯтанӣ, Шафқат, Муҳаббат.

Ӯ намегузорад, ки ба Шаъну шарафи ӯ ва миллат ҳамла кунанд ё аз ҷониби ношоиста осеб дидан; вай дар вакти истисмор карда шудани халки вай даст кашидан аз худ на-меистад, балки ба нуктаи марказии он табдил меёбад барои адолат мубориза баред. Вай бо вобастагии берунӣ ба монанди маводи мухаддир ё нӯшокӣ буданаш эҳтиром ва арзиши худро аз даст намедиҳад, зеро медонад, ки агар ӯ қудрати ботинӣ дошта бошад, ки ҳаётро нигоҳ медорад.
пас вай маглубнашаванда мешавад. Вай дар ҳама корҳо, хоҳ бузург ва ҳам хурд, ростқавл хоҳад буд, зеро Ҷанги Миллӣ аз тариқи намунаи ибрат аст. Ӯ боварии комил ва бешубҳа ба он хоҳад дошт
адолати кори Ӯ; ӯ шахсе хоҳад буд, ки то ҳадди имкони худ барои пешрафти некӯаҳволии халқу миллати худ саъй кунад, аммо ин корро бидуни ҳеҷ гуна таърифу таъриф анҷом медиҳад.
ошкорбаёнй. Ӯ фурӯтан боқӣ мемонад, зеро медонад, ки амалҳои ӯ вазифаи вазифавӣ мебошанд, ки аз роҳи олии зиндагӣ илҳом гирифта шудаанд. Уро тачовузи чисмонии кишвари зебои мо ва
нобуд кардани маданияти бои мо; Раҳму шафқаташ чунон хоҳад буд, ки бо нерӯи баланди худ нотавону бенавоёни миллати моро пӯшонад. Муҳаббати ӯ пок ва тароватбахш, эҳё ва эҳё хоҳад буд
ҳама ва ҳама чизеро, ки ба он таъсир мерасонад, илҳом мебахшад.

Сарбози сиёсӣ шахсест, ки онро идеали ҷовидона дастгирӣ мекунад, ки дар ҳама ва ҳама вазъиятҳо дар дифоъ аз он чизе, ки Ҳақ, Нек ва Ҳақ аст, мусбат амал мекунад. Ҳеҷ гоҳ дар таърихи Аврупо ниёз ба батальонҳои сарбозони сиёсӣ ин қадар фаврӣ ва ҳаётан муҳим набуд.
Сафи душманони мо хеле зиёд аст: банкхо, коммунистон, масонхо, сионистхо, капиталистхо. Онҳо пул ва қудрат доранд; дар ВАО бартарӣ доранд; ба воситаи назорати худ аз болои хукуматхо тамоми кушунхоро идора мекунанд; ба хуни миллат акидахои вайронкунандае меандозанд, ки моро нотавон мегардонанд, моро бепарво мегардонанд, моро такаббур мекунанд.

Ва мо чӣ бояд кунем, ки бо ин мубориза барем? Дар хар як мамлакати Европаи Гарбй якчанд хазор ватандустон. Мо на пул дорем, на қудрат дорем, на нуфуз дорем, на расонае барои сухан гуфтан. Мо Спартаниҳоем,

Machine Translated by Google

кам. Онҳо форсҳоянд, бисёранд. Бо ин воқеияти даҳшатбор рӯ ба рӯ шуда, ҳамватанони мо пас аз ҳисоб кардани эҳтимолиятҳо, дар бораи «ногузир»-и чизҳо баҳсу мунозира карда, гирдиҳамомада майдони ҷангро тарк мекунанд. «Мо галаба карда наметавонем», мегуянд онхо. «Вазъият хеле пеш рафтааст», мегуянд. «Шояд коммунизм ин кадар бад нашавад», мегуянд. Эмрис ап Иван, миллатгарои асри нуздаҳуми Уелсӣ то чӣ андоза ҳақ буд, ки бигӯяд: "Ногузир манораи баланди хирадмандон нест, балки танҳо оромгоҳи тармиён аст".

Сарбози сиёсӣ ба ин воқеияти даҳшатнок бо чашми дигар менигарад, зеро вай идеалист ва реалист аст. Идеал максади муборизаи мост; Реализм он сифатест, ки дикта мекунад, ки мо то чӣ андоза ба ин ҳадаф ноил шуда метавонем. Сарбози сиёсӣ силоҳро аз ҳарду ҷониб вазн карда, эътироф хоҳад кард, ки мо дар ҳама ҷиҳат аз силоҳ бартарӣ дорем, аммо якто. Ин истисно Имони мо, Идеали мост, ки мо онро аз худи Ҳаёт азизтар мешуморем ва онро на тарсондан, на ришва додан ва на шиканҷа кардан мумкин нест. Ин эътиқод дар аксари мардуми мо як хотираи хира, чӯби дурахшанда аст - вазифаи Сарбози сиёсӣ аст, ки ин чӯбро то қавитар ва пурзӯртар гардонад, то он даме, ки дӯзахи пурталотум гардад, ки халқу сарзамини моро дар ҷустуҷӯи

Озодии миллй, адолати социалй ва Европаи хакикатан озод. Сарбози сиёсӣ бо ҳузури худ шавқу рағбат, рафоқат ва садоқатро рӯҳбаланд мекунад. Ӯ Нуре хоҳад буд, ки сарҳадҳои зулмотро тела медиҳад. Мардум аз ӯ маслиҳат мепурсанд; ба насиҳати Ӯ гӯш хоҳанд дод; худро чамъ карда, аз пулоди сахттарин пурзуртар ба мубориза бармегарданд.

Хар рузе, ки мегузарад, шохиди хунрезй аз бадани пора-порашудаи миллатхои Европа мегардад. Ин манзараест, ки танҳо ашхоси бепарво ё беғараз метавонад онро бинанд, ки ба раҳмдилӣ ва ғазаби муқаддас наафтанд. Зани зебое, ки замоне бо ақлу хирад, бузургӣ ва ҷонбахшии худ ҷаҳонро ба ваҷд оварда буд, ҳоло дар ҷӯйборе хобидааст, ки ӯро бемаънӣ лагадкӯб кардааст.
лашкари вахшиёнаи куввахои супер. Факат армияи аскарони сиёсй кушиш мекунад, ки вайро аз сели зарбахои сахт мухофизат намояд. Ин лашкар хурд аст, вазифаи он бузург аст, вале он мубориза мебарад. Нагузорад, ки мерос, фарҳанг, анъана ва арзишҳои наҷиби мо аз тарсончакии аксарият ба хок пошида, абадан гум шавад. Ин лашкар барои пирӯзӣ меҷангад, аммо агар мағлубият ҳукм аст

Machine Translated by Google

аз Тақдир, он гоҳ ин ҷанг то охирин одам хоҳад буд, шамшер дар даст - эхтироми сазовори гузаштагони бехтарини мо.

Ва агар беғаразон, воизони "Санъати имконпазир" шуморо бо иттиҳоми "фанатизм" таҳқир кунанд, суханони Ҷон Ҷенкинсро, ки писари Уэлс метавонад ба таври одилона ифтихор кунад, ба ёд оред:

> «Дар бораи фанатизм се чиз мегӯям: аввал, агар дуруст бошад, ки мутаассиб қудрати
> дах мард, зарур аст, зеро 9 нафари дигарро ташвиш додан мумкин нест. Сониян, на ҳама вақт дуруст аст, ки мутаассиб арзиши амалро ҳисоб намекунад; Ман мутаассиб шудам, зеро ман омода набудам, ки натиҷаи беамалиро қабул кунам. Ниҳоят, агар Уэлс зинда монад ва фарҳанг ва мероси вай нашъунамо ёбад, он танҳо бо садоқати бераҳмона ва бемайлон ба Уэлс аз ҳама болотар анҷом дода мешавад. 'Ҳамаи дигар'
> оила, дурнамо, мансаб, саломатӣ, озодӣ ва худи ҳаётро дар бар мегирад, ман боварӣ дорам, дар асл ман медонам, ки Уэлс метавонад ин гуна фанатизмро илҳом бахшад ва ин фанатизм катализатори муҳимест, ки барои ҳаракати аксарияти мардум зарур аст."

Он чизе, ки Ҷенкинс дар бораи Уэлс мегӯяд, нисбат ба дигар миллатҳои Бритониё ва амакбачаҳои онҳо дар Аврупо камтар дуруст нест.

КИСМИ СЕЮМ:
РОХИ аскари СИЁСЙ.

«Ту бояд бо ҷидду ҷаҳд ҳадафи худро гузор, ки дар ҳар ҷо ва дар ҳар амал ё кори зоҳирӣ, дар ботин озод ва соҳиби худ бошӣ ва ҳама чиз зери дасти туст, на ту зери онҳо».[3]

Дар соли 1965 дар Лозаннаи Швейтсария Марсел де Корте мушоҳидаи зерин: «Ман бисёр вақт мешунавам, ки гуфта мешавад, ки маънои онро дорад, ҳамчун гирифта шудааст

---

[3] Тақлид ба Масеҳ (Томас а Кемпис)

Machine Translated by Google

чунин, на хуб аст ва на бад. Ман иқрор мешавам, ки ин изҳорот маро гум мекунад, зеро ман аз худ мепурсам, ки мо аз куҷо метавонам василаҳоеро пайдо кунем, ки бидуни он ки аз рӯи як аломати ғайрифаъол, корношоям, вуҷуд надошта бошанд ва шояд ба ягон гаҷети аҷиби Ҳит Робинсон монанд бошанд. Воситаро ҳеҷ гоҳ чунин ҳисоб кардан мумкин нест, ба истиснои ақл. Восита ҳамеша дар робита бо ҳадаф баррасӣ мешавад."

Ин як иддаои даврони замони муосир аст, ки “мақсад воситаҳоро сафед мекунад” ва ин иддаоест, ки бисёре аз миллатгароён беандеша ба он обуна мешаванд. Тавре ки дар изҳороти Марсел де Корте равшан нишон дода шудааст, Воситаҳо ва мақсадҳо дар сиёсати амалӣ ягонагии органикӣ алоқаманд ва ба ҳамдигар вобастаанд. Барои ватандӯст ҳадафҳое, ки мо барои он мекӯшем, бо ҳадафҳои онҳо комилан мухолифанд Таъсис, бинобар ин, табиист, ки воситаҳо низ гуногун хоҳанд буд. Усулҳое, ки аз ҷониби дронҳои сурх ё дронҳои тиҷоратии калон барои насб кардани режимҳои террористии худ истифода мешаванд, аз ҷониби миллатгароён наметавонанд қонунӣ истифода шаванд, бе он ки ҳам ба ҷангҷӯён ва ҳам ба кори ӯ зарари калон расонанд, ки Кодреану Ҳаракати худро дар асоси он бунёд кардааст.

Масалан, тактикаи терроризмро гиред - чизе, ки бояд аз зӯроварии сиёсӣ ё куштор фарқ кунад -
ин ба урфу одати миллатчигӣ тамоман бегона аст, зеро объективӣ, назариявӣ ва амалии он ба воситаи тиру бомба бепарвоёна куштани мардуми оддӣ дар байни аҳолӣ тарсу вахм андохтан аст. Мо ин усулро ба ин далел рад мекунем, ки барои беҳбуди вазъи мардум пуштибонии мардумро меҷӯем ва ин бо роҳи несту нобуд кардани онҳо душвор аст! Чунин факт чолиби диккат аст, ки гурУххои «миллатгаро», ки аз ин истифода мебаранд
муносибат — ИРА, дастахои Стерн ва Иргун, ЭТА, диктатурахои харбии реакционии Америкаи Лотинӣ — махз гуруххое мебошанд, ки эътибори «миллатчигии» онхоро мо хеле шубханок мешуморем. Агар мо эълон кунем, ки мо халқу фарҳанги худро дӯст дорем, дар сиёсати миллатгароӣ чӣ нақше метавонад вуҷуд дошта бошад, ки усулҳое, ки тарсу нафратро ба вуҷуд меоранд? Агар мо эълон кунем, ки Ҳақиқати мутлақ ба қалби мо наздиктар аст, пас чӣ гуна мо метавонем дар амалҳои худ дурӯғ бигӯем ва фиреб диҳем, бидуни таҳрифи худи Ҳақиқат, ки барои дифоъ ва пешравӣ равона будем? Бигзор касе нагӯяд, ки баъд аз Миллӣ кор дигар мешавад Инқилоб, зеро шахсе, ки принсипҳои худро дар ҳолати нотавон нигоҳ дошта наметавонад ва ҳеҷ чиз аз даст намедиҳад, вақте ки қудратро ба даст меорад ва ҳама чизро аз даст медиҳад, онҳоро нигоҳ медорад.

Machine Translated by Google

Амал, ба гуфтаи онҳо, мукаммал месозад ва ин чизест, ки мо бояд ҳар рӯзи зиндагии миллатгароёнаамонро дар хотир дошта бошем. Дар роххое, ки харифони мо пеш гирифтаанд, онхоро ба давлатхои гуломии СССР ва ШМА бурданд — мо рохи дигарро пеш мегирем, ки давлати миллим революциониро мечуем.

Ин маънои онро надорад, ки мо наметавонем дар амалҳои худ доно бошем ё ба чолокии ақл муроҷиат кунем; дар хакикат баръакс аст. Принсипҳои мо дикта мекунанд, ки мо ба ҳар як узвҳои мавҷудияти худ такя кунем - ҷисмонӣ, рӯҳӣ, рӯҳонӣ - худро то ҳадди ниҳоии пешрафт дар пешрафт ва ҳамзамон нигоҳ доштани покии Рӯҳ. Даст кашидан аз принсипҳо ва арзишҳои худ, ки бо фишори вазъият баҳс мекунанд, хеле осон аст. Барои муқовимат ба ақидаҳои вайронкунандаи душманони мо, ки моро ба роҳи осон даъват мекунанд, қувват, матонат ва устувориро талаб мекунад. Мо бояд танҳо як бор созиш кунем ва мо дар рахнаи лағжиш қарор дорем, ки боиси хиёнат мегардад. Рохи мо осон нест. Сахт аст, зоҳид аст, манзараи хуну арақу ашк аст. Рӯзе, ки ин чизҳо аз байн меравад, рӯзе аст, ки миллатгароии инқилобӣ фурӯхта мешавад.

Ҳоло, фаҳмиши муносибати байни воситаҳо ва мақсадҳо на танҳо як машқи таълимӣ, балки як тахассуси муҳимест, ки на танҳо ҷалби кадрҳои сиёсиро муайян мекунад.
Сарбозон, балки инчунин чӣ гуна онҳо бояд ба Ҷанговарони Миллии Инқилобӣ табдил дода шаванд. Ин шарти дарк кардани он аст, ки чаро усулҳои муайян барои мо ҳеҷ гоҳ қобили қабул нестанд. Биёед бубинем ба кор кабул кардан. Дар гузашта элитаи ҷанговар як воқеияти зиндагии рӯзмарра буд ва ҳар зарра ба мисли рӯзҳои офтобӣ ва чарогоҳҳои сабз табиӣ буд, аммо имрӯз онҳо дар беҳтарин хотираи ошиқонаанд. Аз ин рӯ, хулосаи дақиқе, ки мо бояд бо он рӯ ба рӯ шавем, ин аст, ки маҳз одамоне мисли шумо - хонандагони ин рисола - бояд роҳбарӣ кунанд, сарбозони сиёсӣ шаванд, ки ғалабаро имконпазир мегардонанд.
Баъзеи шумо ба ин идея хандида хоҳанд шуд. Баъзе аз шумо бо тарс аз ин андеша бармегарданд. Баъзе аз шумо иқрор мешаванд, ки шумо он чизеро надоред. Мутаасифона, Худоё, ки сарнавишт, он чиро, ки ту бихоҳӣ, бигӯй, фармон додааст, ки ману ту бояд ин кори душворро ба дӯш гирем. Аҷдодони мо бояд бо чунин ҳолатҳо рӯ ба рӯ мешуданд ва мо бояд аз рӯҳи онҳо қувват гирем, ки моро ба он водор мекунад. Маҳз бар пояи рӯҳи онҳо мо бояд парчами Салиби Селтикро бардорем ва ба ҳама аблаҳони кофӣ муқобилат кунем, ки хашми ин миллатро барангехт.

Ва агар шумо аз он ҷанговарон даст кашед, миллат ба кӣ метавонад

Machine Translated by Google

гардиш? Онҳое, ки сари онҳо дар як пинт ё халтаи ширеш доранд? Онҳое, ки дар видеоҳои фантастикӣ ё героин "воқеият" меҷӯянд? Онҳое, ки бо овози баланд гап мезананд ва дароз, ки ба як 'Twilight аз худоён' таҳдид, ва ҳол он ки чанд фунт дар фондҳои ё чанд соат дар вохӯрӣ гадоӣ? Модари кӯча, ки фикр мекунад, ки пушт ва паҳлӯҳои кӯтоҳ, пивои арзон ва кулоҳи нави малика Ди маънои миллатгароӣ аст? Ватандусти пластикӣ, дрони буржуазӣ ба «чаро-гоххои сабзу хушманзари Англия» ин кадар содик буд, вале на он кадар содик буд, ки агар ин ба «эътиром»-и хамсояхо ва дустонаш тахдид кунад, «ватандустии» худро курбон нахохад кард? Ҳеҷ кадоме аз мо ин ҷангро намехоҳад, аммо вазифадор аст. Онҳое, ки рад мекунанд, комилан тарсончак ҳастанд. Сарбози сиёсӣ метавонад Душмани худро эҳтиром кунад, аммо ӯ метавонад танҳо хоин ва фироркунандаро хор кунад. Ва ҳангоме ки нахустзодагии фарзандони шумо аз онҳо дуздида шуд ва ба онҳо тақсим карда шавад

душманон, оё шумо метавонед ба чашми онҳо нигаред ва бигӯед, ки шумо ҳар кори аз дастатон меомадаро кардед?

Агар шумо ҷасорат ва азми зарурӣ доред, чӣ гуна шумо инқилобчии миллӣ мешавед? Ҳеҷ ду сарбози сиёсӣ наметавонанд комилан ба ҳам монанд бошанд, гарчанде ки табиатан онҳо хоҳанд буд умумияти зиёд. Тафовутҳое, ки вуҷуд доранд, аз он иборат хоҳанд буд, ки мо шахсиятҳои дорои ҷиҳатҳои қавӣ ва заиф мебошанд. Ин фарқиятҳо набояд ба мо мушкилот пешниҳод кунанд; дар ҳақиқат онҳоро ба манфиати мо табдил додан мумкин аст, зеро артиши самарабахш аз мардони гуногун иборат аст. Ҳама сардорон ва ҳеҷ ҳиндуҳо мисли ҳама ҳиндуҳо бефоидаанд ва ҳеҷ сардор. Баъзеи шумо ҳамчун пешво, дигарон ҳамчун ҷанговар пайдо мешаванд, аммо ҳама барои рисолати миллии мо муҳим хоҳанд буд.

Рохи тараккиёт, программам таълим, ки бо таваллуди Аскари сиёсй ба охир мерасад, Хачест, ки ба пуштп мо гузошта шудааст. Мо махз ба воситаи ин бори гарон, бо рохи мубориза мо охиста-охиста — ва ман охиста-охиста дар назар дорам — ба сифатхои зарурй сохиб мешавем. Онҳое ҳастанд, ки барои беҳтарин ҳадафи ҷисмонӣ дар зиндагӣ талош мекунанд - онҳо тасдиқ мекунанд, ки ин аъло чизест, ки бо ҳар як галлон бензин бепул дода намешавад, балки чизест, ки меҳнати сахт ва дарди зиёдро талаб мекунад. Ба ҳамин монанд, сарбози сиёсӣ шудан кори фаъолон аст, на диктаторҳои курсӣ ё худмардони тақдир.

Гуфта мешавад, ки роҳи рушд содда ва мантиқист

Machine Translated by Google

дар сохтори он. Шумо дар аввал танҳо чизҳои хурдро ба даст меоред, ҳадафҳое, ки ҳангоми расидан ба шумо боварӣ мебахшанд ва маҳорати кӯшиш ба ҳадафҳои шӯҳратпараст бештар. Муҳимтарин чиз дар ин марҳила ин аст, ки бо худ ростқавл бошед, зеро агар шумо ин корро карда натавонед, шумо ҳеҷ гоҳ бо ҳамкорони худ ростқавл нахоҳед шуд. Худатон нишинед ва пас аз як муддати мулоҳизаҳои ҷиддӣ, рӯйхати нуктаҳои хуб ва бади худро тартиб диҳед ва фаромӯш накунед, ки аз ифротӣ аз танқиди аз ҳад зиёд ё худписандӣ канорагирӣ кунед. Ин иҷро шуд, интихоб кунед як нуктаи хубе, ки онро инкишоф додан ва такмил додан мумкин аст ва як заифи, ки бе он шумо беҳтар мебудед. Дар рӯи коғаз ин ба таври назаррас осон ба назар мерасад, аммо дар асл ин як ҷанги таносуби титаникист. Ҳолатҳое мешаванд, ки шумо фикр мекунед, ки хуб рафта истодаед, пас ногаҳон бо баргаштан ба одатҳои кӯҳна рӯи худ меафтед. Аммо таслим нашавед ё аз нокомӣ рӯҳафтода нашавед, зеро маҳз аз зону бархостан ва бори дигар кӯшиш кардан, интизоми шумо ва иродаи шуморо барои муваффақ шудан бо ҳама монеаҳо инкишоф медиҳад. Ин равандест, ки барои шумо аз ҷиҳати рӯҳонӣ он чизеро, ки Чарлз Атлас иддао мекунад, вазнҳои ӯ барои шумо ҷисмонӣ хоҳад кард! Шумо хушбахтиро танҳо вақте мефаҳмед, ки ғамгиниро мефаҳмед, шумо метавонед муваффақиятро танҳо вақте қадр кунед, ки таъми талхи нокомиро аз сар гузаронидаед. Агар шумо худро дар чизҳои хурд мағлуб карда натавонед, шумо дар бӯҳрон комилан бефоида мешавед. Вакте ки дар солхои наздик вазъият дар хакикат нохамвор мешавад, вакте ки репрессия зуроварй, систематикй, куллй аст, шумо фахмидан мехохед, ки шумо ба рафикони худ дар мубориза умед баста метавонед ва онхо хохед донед, ки онхо ба шумо умед баста метавонанд. Оромиеро, ки ин эътимод ба дигарон ба вуҷуд меорад, аз ҳад зиёд арзёб

Иҷозат диҳед чанд ғояҳои амалиро дар бораи аз куҷо оғоз кардан лозим аст, диҳам, аммо дар хотир доред, ки онҳо танҳо намунаҳои умумӣ мебошанд, то шуморо ба андешаи дуруст водор созанд.

Оё шумо шаб ба шаб телевизор тамошо мекунед? Агар ин тавр бошад, вақтро кам кунед ки шумо ин корро барои он мекунед беасос худро ба пропагандаи душманони мо, хох фильми хуччатй тамошо кунед, хох сериал. Вакти худро конструктивтар ва тавре истифода баред, ки ба муборизаи миллй ёрй расонад.

Китоб ё журнали сиёсиро хонед. Дар деҳот ё дар боғ сайру гашт кунед ва аз неъматҳои табиат баҳра баред. Ин каме иловагии варақаҳо ё фурӯши рӯзномаро анҷом диҳед. Дар ҷои худ барои якчанд дӯстон як гурӯҳи мубоҳисавӣ ташкил кунед ё дар маҳалҳо иштирок кунед

Machine Translated by Google

гурӯҳҳои ҷамъиятие, ба монанди Ассотсиатсияҳои иҷоракорон, дӯстони замин ва ғайра ва барои адолати маҳаллӣ мубориза мебаранд.

Оё шумо 4, 5, 6 ё бештар аз пинт менӯшед, вақте ки шумо шабона дар берун ҳастед? Онро то 2 ё 3 пинт буред; на танҳо шумо бештар хоҳад дошт пулро ба ихтиёри сабаб гузоред, аммо саломатии шумо хеле беҳтар мешавад. Ғайр аз ин, салибдорон бо пивои худ маълум набуданд!

Оё шумо бисёр тамокукашӣ мекунед? Агар ин тавр бошад, онро буред ё беҳтараш онро буред. Шумо танҳо тиҷорати калонро бо зарар ба саломатии худ нигоҳ медоред. Баъзе вақтҳо мешаванд, ки ба шумо лозим меояд, ки зуд ҳаракат кунед ва онҳое, ки исрор мекунанд, ки намуди динозаври ҳиргизро ба даст оранд, пас бояд нархро пардохт кунанд!

Оё шумо рафтан ба футбол ё базмро пеш аз иштирок дар як маросими NF мегузоред? Агар ин тавр бошад, дуруст ба даст овардани афзалиятҳои худро ёд гиред. Албатта, ҳар кас ба танаффус аз мубориза ниёз дорад, аммо дар хотир дошта бошед, ки агар НФ аз нимҷони аъзоёнаш ноком шавад, на танҳо аз марги миллат, балки аз он парешонҳо, ки шумо хеле муҳим мепиндоштед, ишора хоҳад кард.

Агар шумо одати хондан надошта бошед, одат кунед ва ҳамеша худро ба зинаҳои баландтар тела диҳед. Дониш қудрат аст ва ҳар қадаре ки шумо донед, ҳамон қадар шумо ба система таҳдид мекунед.

Ба семинархои партиявӣ дароед, ки дар он чо ба шумо дар бораи тайёр кардани варакахои махаллӣ дастур дода мешавад, ки ба шумо дар пропагандаи идеяхои миллатчигӣ дар махалли шумо ёрӣ мерасонанд; ки дар он ба шумо плакатхо ва футболкахои абрешимӣ чоп карданро ёд медиханд; ки дар он лекторони мо идеалхои революцио-нии моро бо иборахои оддӣ фахмон-да медиханд ва ин кобилияти шуморо бо рохи бовар кунондани одамон табдил доданро такмил медихад.

Ин чизҳо ва бисёр чизҳои дигарро ҳизб ба шумо таълим дода метавонад, аммо барои ташаббуси шахсӣ майдони васеъ вуҷуд дорад: забонҳои навро омӯзед, хусусан агар шумо решаҳои ирландӣ, шотландӣ, валсӣ ё корнишӣ дошта бошед; рондани мошин, чоп кардан, дар байни омма сухан ронданро ёд гиред. Барои омӯхтани электроника, механика, стенография ё журналистика ба синфҳои шабона равед ё машқҳои ҷисмонӣ ба мисли вазнбардорӣ ё санъати ҳарбӣ кунед. Миллионҳо ва як корҳое ҳастанд, ки шумо метавонед худро барои беҳтар кардани худ кунед, чизҳое, ки ба шумо қаноатмандӣ мебахшанд ва ба Ғалаба кӯмак мекунанд. Ҳар он чиро, ки ба даст меоред, қарор диҳед, ки то охир сабр хоҳед кард. Дар атрофи ҳеҷ коре нишастан танҳо он чизест, ки хазандагон дар парлумон умедворанд, ки шумо мекунед, зеро шумо бо ин кор кори онҳоро хеле осон мекунед.

Machine Translated by Google

Барои онҳое, ки мехоҳанд қурбониҳои заруриро ба даст оранд Сарбозони сиёсӣ, ба шумо лозим меояд, ки баъзе фазилатҳоро инкишоф диҳед:

САБР: зеро гузаштан ба Сарбози Сиёсї вақт ва саъю кўшиши воқеиро талаб мекунад ва баъди як њафта ё чанд моњ намеояд. Ин корест, ки як умр истеъмол мекунад, агар Ҳадаф комил бошад.

ОРОМ: зеро вақте ки саркӯбҳои давлатӣ авҷ мегирад, на ҳаваскорони ваҳшатзада, балки одамони сард, ором ва ҷамъшуда зинда хоҳанд монд.

Худтанзимкунӣ: зеро онҳое, ки устоди худ ҳастанд, устои вазъияти худ мебошанд.

Қуввае дошта бошед, ки дида намешавад, аммо онро ҳам рафиқон ва ҳам мухолифон эҳсос мекунанд.

ҲИССИ МУЗА: зеро гарчанде ки ҳаёт кати садбарг нест, он як кори тӯлонӣ ҳам нест. Ин а каме аз ҳарду. Қобилияти хандидан ба худ ва вазъияти худро инкишоф диҳед ва шумо ба як муборизи спектралӣ мубаддал хоҳед шуд, ки душманони моро таъқиб мекунад.

Қувваи ханда чанде пеш дар Италия дар мурофиаи додгоҳии 30 ҷангҷӯи миллатгаро, ҷангҷӯёне, ки синни миёнаи онҳо 20 сол дошт, нишон дода шуд. Дар мурофиаи судӣ барои ҷиноятҳое, ки дар сурати исбот шуданашон боиси он мегардад бисёр парвандаҳо ба ҳабси абад, ин ҷангҷӯён, ки дар назди Худо ва Инсон бегуноҳ буданд, беҳтарин анъанаҳои миллатгароиро дастгирӣ мекарданд. Матбуот ва мақомоти судии Италия комилан интизор буданд, ки ин ҷавонон нишастаанд он ҷо дар док, сангин рӯ ба рӯ, ҷиддӣ, нигарон. Чи кадар ноумед шуданд, ки ин рафикон ба рафти мурофиа эътибор надода, карта бозида, бо хам хандаю шухй мекарданд. Онхо парво накарданд ва чаро бояд? Чор сол интизори мурофиа, пешниҳоди озодии пеш аз мӯҳлат ба онҳое, ки Supergrass-ро табдил медиҳанд - вале онҳо заррае аз имони худро таслим накарданд. Судья талаб кард, ки чиддият кабул карда шавад ва онро бо ханда пешвоз гирифтанд. Ин қувваи воқеӣ аст - он эълон мекунад, ки худи марг бар он қудрат надорад. Ин қувватест, ки моро нотавон месозад, зеро душманони мо ғайр аз ин чӣ кор карда метавонанд? Келтҳои қадим инро навиштаанд

Machine Translated by Google

қувват ба як зарбулмасал: "Барои кишвари худ ҷанг кунед ва агар лозим бошад, маргро қабул кунед, зеро марг ғалаба ва озодии рӯҳ аст".

Мо барои Англия Вильям Берд ва Томас Талус мубориза мебарем; барои зебоии ваҳшии Корнуолл ва оромии ноҳияи Лейк. Мо барои Уэльс — сарзамини рафицон — на танхо барои адабиёт ва мусикии дилчасп, балки барои рухи кахрамононаи Овайн Глиндвр мубориза мебарем. Мо барои Шотландия, кӯҳҳо ва ҷазираҳои вай, балладаҳо ва бардҳои вай мубориза мебарем. Мо барои Ирландия, сарзамини парадоксҳо мубориза мебарем: фоҷиа ва мазҳака, юмор ва табъи кӯтоҳ; барои покӣ, ки Г.К.Честертон чунин мегӯяд: "Худи дурӯғҳои Дублин ва Белфаст аз ҳақиқатҳои Вестминстер дурусттаранд."

Каме гуфтан лозим аст, ки интихоби ниҳоӣ бо шумо рӯ ба рӯ мешавад: Оё шумо як Ҷанговари Инқилобӣ мешавед, ки барои озодии миллӣ мубориза мебарад ё тарсончаке, ки барои бӯса кардани мӯзаҳои ифлоси системаи ифлосшуда хам мешавад?

БИГОЗОР ШАРМАНДА САРАШРО ОВОЗ КУНАД.

ПАРВАРДИГОР ДОНАД, КИ МУКОФОТИ ХУД БА ОМАД!

Machine Translated by Google

Социализми националй

Чахонбинии биологи Повл Х. Риис-Кнудсен

Machine Translated by Google

"Дар ҳар лаҳза як православӣ, маҷмӯи ғояҳо вуҷуд дорад, ки онро ҳама одамони солимфикр бидуни шубҳа қабул мекунанд. Ин ё он ё он чизеро гуфтан комилан мамнӯъ нест, аммо ин "иҷро нашудааст".

Ҳар касе, ки ба православии ҳукмрон муқобилат мекунад, худро бо самаранокии ҳайратангез хомӯш мекунад. Ақидаи воқеан ғайриоддӣ қариб ҳеҷ гоҳ дар матбуоти маъмул ва ё дар маҷаллаҳои даврӣ одилона шунида намешавад». - Ҷорҷ Орвел

Ҳамчун як Сотсиалисти Миллӣ шумо ҳамеша душвории гуфтугӯи пурмазмунро бо як ғайримиллии сотсиалистиро эҳсос мекунед. Шумо аксар вақт эҳсос мекунед, ки чунин муколама комилан ғайриимкон аст ва шумо дар ду ҷаҳони тамоман гуногун зиндагӣ мекунед. Албатта, кисман сабаби ин вазъияти ногувор дар он аст, ки образи пропагандистии социализми националй хамчун кул-минацияи бадкирдории инсонй, ки душманони мо дар шуури чамъият ба вучуд овардаанд. Аммо, барои ҷавонон он чизе, ки беш аз ҳафтод сол пеш рӯй дод, дигар он қадар муҳим нест. Онҳо аз овони кӯдакиашон тавонистаанд аз ҳама бадхоҳӣ ва бераҳмӣ, ки аз замони "палабаи инсонпарварӣ"-и соли 1945 ҷаҳонро хароб кардааст, аз тариқи телевизион ба таври возеҳ муаррифӣ карда, пайравӣ кунанд ва дар байни насли наврас нисбат ба насли қаблӣ тамоюли хеле рӯҳбаландкунанда ба назар мерасад, ки нисбат ба насли қаблӣ муносибати камтар ғаразнок ба зиндагӣ ва мушкилоти мухталифи он вуҷуд дорад.

Ҳамчун як Сотсиалисти Миллӣ шумо ҳамеша душвории гуфтугӯи пурмазмунро бо як ғайримиллии сотсиалистиро эҳсос мекунед. Шумо аксар вақт эҳсос мекунед, ки чунин муколама комилан ғайриимкон аст ва шумо дар ду ҷаҳони тамоман гуногун зиндагӣ мекунед. Албатта, кисман сабаби ин вазъияти ногувор дар он аст, ки образи пропагандистии социализми националй хамчун кул-минацияи бадкирдории инсонй, ки душманони мо дар шуури чамъият ба вучуд овардаанд. Аммо, барои ҷавонон он чизе, ки беш аз ҳафтод сол пеш рӯй дод, дигар он қадар муҳим нест. Онҳо аз давраи кӯдакии худ тавонистанд, ки ҳама бадбахтиву бераҳмӣ, ки аз замони "ғалабаи инсонпарварӣ" дар соли 1945 ҷаҳонро ба ваҷд овард ва тавассути телевизион ба таври равшан намоиш дода шуд, пайравӣ кунанд.

Machine Translated by Google

дар байни насли наврас тамоюли хеле рухбаландкунанда ба амал меояд ки нисбат ба насли пештара ба хаёт ва проблемахои гуногуни он камтар муносибати гаразнок дошта бошад.

Аммо ин маънои онро надорад, ки ҷавонон умуман дар бораи чӣ будани национал-социализм тасаввурот надоранд ва вақте ки шумо ба онҳо мегӯед, онҳо фаҳмиши зиёд нишон медиҳанд. Онҳо дар ҷаҳоне ба воя расидаанд, ки онҳоро дидаву дониста аз ҳама арзишҳои табиӣ ва меъёрҳои ахлоқии фитрӣ бегона кардаанд ва таълим додаанд, ки ҳама чиз нисбӣ аст ва дар он ҷо марзи байни ҳақиқат ва дурӯғ аз байн рафтааст, зеро дар он ҷо мутлақ вуҷуд надорад ва ҳама чиз вобаста ба тарзи интихоби шумо ба он аст. Дар ин дунёи беарзиш одамон дар як холигии равонӣ, комилан аз иртибот бо ҷаҳони воқеӣ, қонунҳои беист биологии он ва ӯҳдадориҳои мутлақи ахлоқӣ ва иҷтимоӣ зиндагӣ мекунанд ва ногузир аст, ки ғояи сотсиалистӣ ҳамчун як унсури бегонаи нофаҳмо дар чунин ҷаҳони сиёсиву фалсафӣ эҳсос мешавад.

Бар хилофи релятивизми бепарвоёнаи имрӯза, ки дар он ҳама ғояҳо – ҳадди ақалл – яксон қобили қабул ва эътибор доранд, сотсиализми миллӣ кӯшиши пайвастаро барои дарёфти ҳақиқати мутлақ ва ба пояи ҷомеаи башарӣ табдил додани ин ҳақиқат ифода мекунад.
Аммо бар хилофи ваҳшатҳои норавшани файласуфони курсии бемаънӣ ва тасаввуфи шарқӣ, сотсиализми миллӣ бар ақли солим асос ёфтааст ва далелҳои худро дар ҷаҳони воқеӣ меҷӯяд, ки дар он ҷо фарқи байни ҳақиқат ва дурӯғ ва байни некӣ ва бад бо далелҳо муайян карда мешавад, на бо хаёл ва хаёлҳои назариявӣ.

Аз ин рӯ, равшан аст, ки сотсиализми миллӣ бояд консепсияҳо ва меъёрҳои ахлоқии тамоми идеологияҳои ҳукмронро рад кунад ва ин, табиист, ки ба холигии фаҳмо оварда мерасонад, ки онро бартараф кардан душвор аст - танҳо аз он сабаб, ки байни сотсиалистҳои миллӣ ва одамоне, ки тафаккури онҳоро идеяҳои тартиботи ҳозира муайян мекунанд, чаҳорчӯбаи умумии истинод вуҷуд надорад. Социализми миллй факат маънои муборизаи мутлак, бебозгашт ва оштинопазирро ба мукобили худи асосхои фалсафии тамоми тартиботи хукмрони чахониро дорад. Дар саҳифаҳои минбаъда мо кӯшиш хоҳем кард, ки оқибатҳои ин бархӯрди байни тартиботи кунунӣ ва системаи арзишҳои ҷаҳонбинии биологиро шарҳ диҳем.

Machine Translated by Google

Чунон ки дар сахифаи пештара шояд равшан гуфта шуда буд, идеяи национал-социалистй бо сиёсат ба маънои муътадили калима хеле кам алока дорад . Ҳаракати миллии сотсиалистӣ яке аз созмонҳои маъмулии сиёсӣ нест, ки танҳо манфиатҳои гурӯҳии дорои характери каму беш моддиро ифода мекунанд. Ҳадафи онҳо танҳо якҷоя кардани як барномаи сиёсиест, ки ба қадри кофӣ норавшан ва холӣ аст, то барои платформаи парлумонӣ ғизои зарурии овоздиҳӣ ҷалб карда шавад, ки дар он "намояндаҳои интихобшудаи мардум" метавонанд як буридаи тортро ба қадри имкон ба худашон - ва шояд аъзои ҳизби онҳо - аз ҳисоби боқимондаи ҷомеа аз худ кунанд.

Социализми миллй аз ин хеле зиёд аст — вай чахонбинй, фалсафаи мукаммали хаёт буда, тамоми чихатхои мавчудияти инсонро фаро мегирад. Шумо хамчун пайрави чунин чахонбини ба тамоми падидахои чомеа аз як зовия менигаред, то ки хар як чихат як цузъи ягонаи ягона гардад, чунон ки андешаи шумо дар тамоми соҳаҳо бо ҳамон як принсипи муттаҳид муайян карда мешавад, ки имкон медиҳад тамоми паҳлӯҳои ҳаёт ва асрори онро дарк ва шарҳ диҳед. Ҳамин тариқ, ҷаҳонбинӣ асоси муносибати пайравони он ба дин, ахлоқ, сиёсат, иқтисод ва тарзи ташкили ҳаёти шахсии онҳост.

Ҳоло, албатта, сотсиализми миллӣ ягона фалсафаи зиндагӣ нест, ки иддао дорад, ки тамоми ҷанбаҳои мавҷудиятро фаро мегирад. Мисолҳои дигар, масалан, ҳамаи динҳо мебошанд, ки аслан ба ҳар касе, ки ба онҳо эътиқод дорад, барои рафтор ва муносибаташ дар ҳама ҳолатҳои зиндагӣ дастур медиҳад. Бо вуҷуди ин, имрӯз динҳо маҷбур шуданд, ки бо кӯшиши ноумедӣ барои бартараф кардани фарқияти зуд васеъшаванда байни догмаҳои динӣ ва воқеият созиш кунанд. Дар 500 соли охир ин холигоҳ боиси дунявӣ шудани кишварҳои насронӣ дар ҷаҳони кӯҳна шуда ва ҳамчунин ҳукуматҳои ғарбишудаи аксари кишварҳои исломиро водор сохт, ки сохтори сахти динии ҷомеаро тарк карда, ба нафъи материализми капиталистӣ ё коммунистӣ.

Намунаи ҷомеае, ки ба самти муқобил рафтааст ва ба ваҳдати сиёсат ва динро ба таври куллӣ таъкид мекунад, Эрони Хумайнӣ аст ва имрӯз дар саросари ҷаҳони мусулмонӣ ва берун аз он гурӯҳҳои бунёдгароёна ҳастанд, ки барои бунёди ҷомеаҳои асримиёнагӣ бар пояи ҳарфи Қуръон мубориза мебаранд. Мисоли дигар Исроил аст, ки ба эътиқоди мазҳабӣ асос ёфтааст

Machine Translated by Google

Яҳудиён «мардуми баргузидаи Худо» ҳастанд ва ҳаққи илоҳӣ ба қаламраве, ки аз арабҳо талаб мекунанд, доранд ва дар он ҷо бахусус гурӯҳҳои православӣ дар натиҷа кӯчактарин инҳироф аз қонуни Талмудро рад мекунанд. Ин қонун маҳсули ҷомеаи кӯҳнаи бодиянишин аст ва онро ба давлати муосири индустриалӣ татбиқ кардан ғайриимкон аст, ки ба як қатор сохтмонҳои маъмулан семитӣ оварда мерасонад, то аз қоидаҳои қатъии динии атроф канорагирӣ кунанд, масалан, рӯзи шанбе ва соли Шмитта, ки дар он ҳама заминҳо бояд бекор хобида шаванд, аммо ин тавр нест!

Чунин усулҳоро дар кишварҳои арабӣ дидан мумкин аст, ки дар он ҷо Рамазон каму беш ба таври доимӣ бекор карда мешавад, зеро кишварҳо бо камбизоатӣ "дар ҷанг ҳастанд". Хамаи ин гуна кушишхои «фиреб» равшан нишон медиханд, ки ин чахонбинихо ба сифати хатти рохнамо дар чахони муосир бо технологияи ғарбии он комилан нокофӣ мебошанд - ки онхо ба кадри кофй кувва надоштанд, ки пайравони худро аз хохиши ин хаёти нав, ки на як кисми маданияти онхо, балки натичаи паразитизми бомуваффакият аст, боздоранд. Сабаби ин нокомӣ танҳо дар он аст, ки ин динҳо ба эътиқоди кӯр асос ёфтаанд, на ба воқеият.

Табиист, ки масеҳиёни диндор ҳамон як хоҳиш доранд, ки Китоби Муқаддасро ҳамчун қудрати ниҳоӣ ва нуқтаи марказии ҳама тафаккур нигоҳ доранд. Ҳамин тариқ, калисои католикӣ пайваста кӯшиш мекунад, ки таъсири худро ба рушди ҷомеа дар кишварҳои анъанавии католикӣ, аз қабили Полша, Ирландия, Италия, Испания ва Америкои Лотинӣ афзоиш диҳад - ва барои ин бояд қудрати сиёсиро ба даст орад. Камбудии асосии он, аммо, ихтилофҳои зиёди дохилӣ дар бораи чӣ гуна бояд ба ин ҳадаф ноил шудан ва кадом қисмҳои таълимоти масеҳиро таъкид кардан лозим аст. Инчунин дар Америкои Шимолӣ, масеҳият аз таъсири хеле муҳими сиёсӣ бархурдор аст, ки набояд ба ҳеҷ ваҷҳ нодида гирифта шавад - гарчанде ки он дар ҳоли коҳиш аст - ва дар Аврупо дар аксари кишварҳо ҳизбҳои сиёсии масеҳӣ доранд, ки кӯшиш мекунанд арзишҳои ба истилоҳ масеҳиро ҳамчун як қисми барномаи сиёсии худ таҳким диҳанд. Бо вуҷуди ин, дин дар ин ҳизбҳо нақши хеле хоксорона мебозад - танҳо аз он сабаб, ки масеҳият бар одамон даст кашидааст - агар он ягон вақт дошта бошад. Ба гунае, ки он ҳамеша дар байни мардони шимол ҳамчун як идеяи бегона эҳсос мешуд ва тафсири онҳо дар бораи он аксар вақт ғайримасеҳӣ буд. Имрӯз ба як реликти анахронистӣ табдил ёфтааст. Масалан, дар Дания тақрибан 95% сокинон аъзои калисои давлатии лютеранӣ мебошанд. Бо вуҷуди ин,

Machine Translated by Google

танҳо 2% ба калисо мераванд ва ҳатто камтар даъво доранд, ки ба таълимот бовар мекунанд. Ҳамчун як қувваи рӯҳонӣ дар мардум масеҳият мурдааст.

Бо вуҷуди ин, марксизм инчунин як фалсафаи ҳаёт аст, ки ҷаҳонбиниро ифода мекунад, ки тамоми паҳлӯҳои ҳаёти инсонро идора мекунад, дар ҳоле ки тамоми ақидаҳои дигари сиёсии қисми мо асосан ба мушкилоти хурдтарини маъмурӣ ва иқтисодӣ тамаркуз мекунанд. Ин акидахо ба муносибати муайяни принципиалй ба хаёт ва муносибати байни фард ва чамъият суст алокаманданд, вале нисбат ба эхтиёчоти маънавии инсон, аслан, тамоман бепарвоанд. Онҳо ҳеҷ гуна мансубияти мазҳабиро истисно намекунанд - баръакс, ҳамеша озодии куллии диниро таъкид мекунанд ва иддаъо мекунанд, ки дин ва сиёсат ба ҳамдигар рабте надорад ва бояд аз ҳам ҷудо нигоҳ дошта шавад - гӯё дин дар муқоиса бо сиёсат чизи ночиз бошад. Ҳамин тариқ, аъзои ҳамаи ин ҳизбҳои либералӣ ё консервативӣ метавонанд насронӣ, яҳудиён, мусулмонон, атеистҳо ё буддоӣ бошанд. Ақидаи динии онҳо барои кори сиёсии онҳо комилан беасос ҳисобида мешавад. Онхо дар кушиши халли баъзе проблемахои ба таври одилона муайяишудаи амалии механизми давлатй муттахиданд, вале онхо шояд максадхои тамоман гуногуни маънавй дошта бошанд. Тавре ки дар боло зикр гардид, ин парокандагӣ воқеан бо табиати дин созгор нест, аммо агар ҷомеаҳои динӣ мехоҳанд, ки умуман таъсире ба ҷомеа дошта бошанд, онро каму беш бемайл қабул кунанд.

Фалсафаи ҳақиқии ҳаёт ба монанди Сотсиализми Миллӣ барои чунин тақсимоти атомии ҳаёт ба қисмҳои гуногун бидуни иртибот бо ҳамдигар комилан ҷой надорад. Социализми миллй бо рохи ба кор бурдани принципхои фалсафаи асосии худ тамоми масъалахои амалии чамъиятро хал карда метавонад ва пайравони он барои конеъ гардондани талаботи маънавии худ ба ягон унсури бегона эхтиёч надоранд. Худи социализми националй ба хар саволе, ки одам медихад, чавоби пурра медихад.
Маълум аст, ки динҳо танҳо бар имон асос ёфтаанд - чизе, ки онҳо бо ифтихор эътироф мекунанд! Ҳамин тариқ, мавҷудияти Худо, Консепсияи бенуқсон, эҳёшавӣ, омадани дуюм ва ғайра ҳама чизҳоест, ки шумо наметавонед исбот кунед - агар шумо Худоро ҳамчун муаллифи Китоби Муқаддас қабул накунед, ба чизи дигаре, ки шумо бояд танҳо бовар кунед - сарфи назар аз ҳама далелҳои баръакс. Агар шумо бе далел бовар накунед, шумо шубҳанок ҳастед - ҳамон тавре ки ба Томас шубҳа мекардед, ки аз афташ ҳамчун донотарин шогирдон далел мехост, ки мард дар

Machine Translated by Google

пеши ӯ воқеан маслуб карда шуда буд. Бар хилофи ин ғурур аз ҷаҳолат, ҳам марксизм ва ҳам сотсиализми миллӣ даъво доранд, ки ба ҳақиқати илмӣ асос ёфтаанд. Бо вуҷуди ин, марксизм дар паси мизи кории пур аз китобҳои донишманд ва фалсафӣ ихтироъ карда шудааст - аммо бидуни ҳеҷ гуна иртибот бо воқеият ё илм. Агар бодиққат нигоҳ кунем, марксизм мисли ҳама динҳо ба эътиқод асос ёфтааст, яъне ба эътиқоди комилан ғайриилмӣ, ки ҳама мавҷудоти биологие, ки бо ду по роҳ мераванд ва пар надоранд, баробар офарида шудаанд ва ба ақидаи ҳамон қадар бемаънӣ, ки маҳз шароити истеҳсолот таърихро ба ҳамон тарз муайян кардааст, ки иддао мешавад, муҳити зист – на инкишофи генҳоро муайян мекунад. Ин, албатта, аробаро пеш аз асп гузоштан аст. Барои дарк кардани он, ки дар хакикат одам мухити худро ташкил карда, тартиботи чамъиятй, аз чумла шароити истехсолотро мукаррар кардааст, аклу заковати зиёд лозим нест, на ин ки баръакс.

Бар хилофи хамаи ин фалсафахои дигар, социализми миллй хеч гох ихтироъ нашудааст — вай аз Конунхои абадии табиат гирифта шудааст, ки онхо то даме ки коинот вучуд доштанд ва аз замони ба вучуд омадани аввалин организми ибтидой тамоми хаётро идора мекунанд. Инро Савитри Деви, файласуфи машҳури национали сотсиалистӣ, дар китоби худ «Барқ ва офтоб:4» зебо ва равшан баён кардааст.

> “Идеяи сотсиалистӣ дар моҳияти худ на танҳо аз Олмон ва замони мо, балки аз нажоди ориёӣ ва худи инсоният ва ҳар даври замон болотар аст ва дар ниҳоят он ҳикмати пурасрор ва бепоёнро ифода мекунад, ки тибқи он Табиат зиндагонй мекунад ва меофарад: хиради гайришахсии чангали ибтидой ва каъри укьёнусхо ва курахо дар майдонхои тираи кайхон; ва ҷалоли Адольф Гитлер на танҳо баргаштан ба он ҳикмати илоҳӣ, балки он аст, ки онро ба сиёсати амалии барқарорсозӣ дар саросари ҷаҳон табдил дод».

Ба ибораи дигар, сотсиализми миллиро Адольф Гитлер ихтироъ накардааст. Ин ифодаи бошууронаи Конунхои асосии

4 Савитри Деви, Барқ ва Офтоб (Нашри Архивҳои Wewelsburg), саҳ. 168

Machine Translated by Google

Табиат ҳаёти моро идора мекунад. Он ба мухаббати бепоёни махлуқот бо тамоми гуногунрангии худ, эҳтироми амиқ ва бечунучарои хирадмандии табиат ва иродаи оташин барои ҳифзи ҳаёт, ки аз ин хирад ба вуҷуд омадааст, асос ёфтааст. Ягона роҳи ин аст, ки ҷомеаи инсонро мувофиқи ин қонунҳои бунёдӣ ташкил кунем. Ҳамин тариқ, муқобили сотсиализми миллӣ будан ҳамон қадар бемаънӣ ва бемантиқ аст, ки мухолифат ба қонуни ҷозиба ё мудаввар будани замин аст! Сотсиализми миллӣ дар ҳақиқат чизе ҷуз татбиқи қонунҳои физикӣ ва биологӣ дар соҳаҳои сиёсӣ, иқтисодӣ, иҷтимоӣ ва динии ҳаёти инсон, ҳамон тавре, ки имрӯз ба технология татбиқ карда мешавад. Аз ин ру, сотсиализми националй дар хакикат илмй аст — бар хилофи хар гуна чахонбинии дигар. Он намехоҳад воқеиятро ба ягон назарияи пешакӣ мувофиқ созад, балки назарияҳоро ба воқеият мувофиқ созад. Давраи наве, ки аломатхои илмй ба вучуд меоварад, хамин тавр дар хаёти амалии чамъияти национали-социалистй фавран тачассум меёбад.

Албатта, мо метавонем баъзан орзу кунем, ки баъзе аз ин Қонунҳо каме фарқ мекарданд, аммо мо бояд ҳатман қабул кунем, ки тағир додани онҳо ғайриимкон аст. Қонунҳои табиатро тавассути овоздиҳӣ дар Ассамблеяи Генералии Созмони Милали Муттаҳид, Конгресси ИМА ё ягон парламенти дигари миллӣ бекор кардан ё ислоҳ кардан мумкин нест! Шояд ҳама чиз осонтар мешуд, агар тамоми инсонҳо ва нажодҳо баробар офарида мешуданд ва агар ягон омили ирсӣ, ки имкониятҳои инфиродии рушди моро танзим ва маҳдуд мекунанд, вуҷуд намедошт. Аммо ин тавр нест ва имкони таѓйир додани ин воќеият бо хоњиш, яъне гўё ин ќонунњо вуљуд надошта бошанд, тамоман нест. Бар пояи чунин орзуҳо ҷомеа бунёд кардан гуноҳи марговар аст, ки метавонад танҳо оқибатҳои фалокатбор дошта бошад.

Ин окибатхо вакте ки мо ба чамъиятхое, ки душманони мо дар Шарку Гарб сохтаанд, назар афканем, хеле равшан дида мешаванд. Якдилона, онҳо Сотсиализми Миллиро ҳамчун "Инҷили бадӣ" меноманд - дар ҳоле ки худашон бар ҷаҳони дар остонаи фалокати иқтисодӣ ва маънавӣ, ҷаҳоне, ки аз таваррум, бекорӣ, ҷинояткорӣ, зӯроварии бемаънӣ, нашъамандӣ, ифлосшавӣ, порнография, фасод, гуруснагӣ ва фалокатҳои экологӣ мубтало шудаанд, ҳукмронӣ мекунанд. ки дар ин давра миллионхо нафар одамон кушта шудаанд. Ва бар ин дунёи ғамгин

Machine Translated by Google

хавфи дахшатангези чанги ядроиро, ки тамоми хаёти олии руи заминро нест мекунад, фаро гирифтааст.

Тааҷҷубовар нест, ки одам дар тарси доимӣ зиндагӣ мекунад, ки рӯзи дигар ӯро чӣ интизор аст! Мутаассифона, ин тарс ва ноумедӣ бештар дар бахшҳои ориёии ҷаҳон паҳн шудааст, ки таназзул ва таназзули ахлоқӣ пешрафтатар аст. Дар ин ҷо одамон аз ҳама арзишҳои солим ва табиӣ комилан бегона шудаанд ва ба зомбиҳои беақл табдил дода шудаанд, ки изтироби онҳо аз ғании моддӣ ором карда мешавад - дар мусобиқаи доимӣ бар зидди бесарусомонии иқтисодӣ. Бо вучуди тамоми неъматхои моддии дуньёи хозира ин одамон на хушбахтанду на каноатманданд. Идеал ва гайрат тамоман намерасанд ва ба оянда боварииро гум кардаанд. Ориёӣ танҳо намехоҳад, ки кӯдаконро ба ин ҷаҳон биёрад. Чун ояндаеро намебинад, айшу ишратҳои замонро аз ҳифзи нажоду фарҳанги худ авлотар медонад. Ӯ мекӯшад, ки дар ин партовгоҳ ба қадри имкон зиндагии бароҳатеро барои худ таъмин кунад ва ягона умедаш ин аст, ки фалокати ногузир дар умраш рӯй надиҳад. Ҳамин тариқ, вай ғайрифаъол тамошо мекунад, ки сарзамини аҷдодони худро оҳиста-оҳиста, вале устуворона забт кардани аҷнабиён, ки ҳанӯз дарк намекунанд, ки анҷоми одами сафедпӯст маънои анҷоми тамаддуни ба мо маълум аст.

Ин асри тиллоист, ки душманони мо дар соли 1945 ба ҷаҳон ваъда дода буданд - ин аст он чизе ки онҳо тавонистанд дар тӯли ҳафтод соли қудрати мутлақ бунёд кунанд. Дар ин шароит дурнамои оянда бешубҳа тира аст. Бо вуҷуди ин, набояд ин тавр бошад. Дар чунин ҳолати даҳшатовар қарор доштани ҷаҳон танҳо натиҷаи беэҳтиромии куллии инсон ба қонунҳои табиат аст.

Ҳамчун як сотсиалисти миллӣ, вақте ки шумо табиати тартиботи ҳозираро дарк кардаед, шумо ногузир худро аз сайёраи дигар ҳис мекунед. Шумо наметавонед дар ин низом саҳм дошта бошед ва муборизаи ҳамарӯза барои зинда мондан дар чаҳорчӯби ин ҷомеа бояд як беҳудаи вақт ба назар мерасад. Ҳамчун сотсиалистҳои миллӣ мо тартиботи комилан нави ҷаҳониро дар назар дорем, ки ба "ҳикмати бепоёне, ки табиат мувофиқи он зиндагӣ ва эҷод мекунад" асос ёфтааст. Танҳо дар доираи чунин тартиботи нави ҷаҳонӣ метавонад ҳаёт дар ин сайёра дар дарозмуддат зинда монад. Аммо, барои таъсиси ин Тартиби Нав одам бояд инро қабул кунад

Machine Translated by Google

вай аз табиат болотар нест. Инсон устоди офариниш нест, балки як ҷузъи маҷмӯии куллии табиат аст ва ӯ ба мисли ҳама дигар организмҳои зинда комилан ба ҳамон қонунҳо итоат мекунад. Ба ҳамин монанд, ӯ бояд ин далели аз ҷиҳати илмӣ собитшударо низ бипазирад, ки нажодҳои инсон на танҳо аз рӯи намуди зоҳирӣ, балки аз рӯи хислатҳои равонӣ ва зеҳниашон гуногунанд ва дар ниҳоят, ҳама одамон фардҳое ҳастанд, ки нобаробар офарида шудаанд ва зиндагии онҳоро асосан омилҳои ирсӣ муайян мекунанд, на муҳити табиӣ.

Ин, албатта, метавонад "беадолатона" ба назар расад, аммо яке аз чизҳое, ки инсон бояд эътироф кунад, ин аст, ки дар табиат ҳеҷ мафҳуми адолат вуҷуд надорад, ки мо одатан ба ин калима муроҷиат мекунем. Ҳамчун инсон мо метавонем – ва бояд – ҷомеаеро ташкил кунем, ки дар асоси адолати ҳуқуқӣ ва иҷтимоӣ сохта шудааст, зеро ҳамаи аъзоёни ҷомеа вазифаи муфид доранд ва аз ин рӯ, инчунин метавонанд дар доираи қонун ҳимояи баробар ва бехатариро аз истисмори иқтисодӣ талаб кунанд. Ин як қисми амниятест, ки дар ҷомеаи муташаккил зарур ва табиист - аслан, ин як қисми худи сабабест, ки одамон ба таъсиси сохторҳои устувори иҷтимоӣ машғул буданд, ки онҳо ин амниятро мехостанд.
Аммо, мо адолати биологиро ба вуҷуд оварда наметавонем, ҳамон тавре ки мо баробарии биологиро эҷод карда наметавонем. Аз нуқтаи назари инсонӣ ҳамеша бениҳоят беадолатона менамояд, ки баъзе одамон дар синни ҷавонӣ ба бемориҳои даҳшатнок, дарднок ва табобатнашаванда гирифтор мешаванд, дар ҳоле ки баъзеи дигар то садсолагӣ метавонанд саломатии хуб дошта бошанд - инчунин, агар касе, ки дар синни бисту панҷсолагӣ мемирад, дорои неъматҳои бештари равонӣ бошад ва метавонист ба инсоният нисбат ба пиронсолӣ ин қадар бештар ато кунад. Новобаста аз он ки мо дар бораи он чӣ эҳсос мекунем, ин тавр аст - сарфи назар аз ҳама малакаҳои тиббии мо - ва инсон бояд қабул кунад, ки табиат консепсияи адолати моро эътироф намекунад ва ҳар кӯшиши ҷорӣ кардани як навъ адолати илоҳӣ дар ҳаёти оянда бояд ҳамчун кӯшиши бемаънии фирор аз воқеият рад карда шавад.

Ба ин муносибат душманони социализми националй аксар вакт даъво мекунанд, ки концепцияи биологии табиати инсон, ки асо-си социализми националй мебошад, «гайри ахлокй» аст. Ба ин мо танњо љавоб гуфта метавонем, ки мањз ба истилоњ «ахлоќ»-и ин мухолифон бадахлоќї аст, зеро онњо ба меъёрњо ва арзишњое асос ёфтаанд, ки бар Табиат асос наёфтаанд. Барои национал-социалистҳо танҳо як ҳақиқат вуҷуд дорад:

Machine Translated by Google

қонунҳои табиат ва ҳар чизе, ки ба ин ҳақиқат мувофиқат намекунад, комилан 100% нодуруст аст!

Ин, албатта, маънои рад кардани пурраи масеҳиятро дорад, ки дуализми ғайритабиии он асоси асосии кодекси бартаридоштаи "ахлоқӣ" мебошад - инчунин дар он ҷое, ки ин кодекс зери тамғаи либералӣ/гуманистӣ ё марксистӣ пӯшонида шудааст. Тибқи эътиқоди насронӣ, инсон бо доштани рӯҳи илоҳӣ дар байни тамоми мавҷудот мавқеи хеле хос дорад. Ин рӯҳ универсалӣ ва ғайрибиологӣ аст. Он аз нажод ба нажод ё аз фард ба фард фарқ надорад ва аз ақл ва ё дигар сифатҳои равонӣ ё ҷисмонии фард вобаста нест, ирсӣ ё ба таври дигар аз табиат таъсир намерасонад. Маҳз ҳамин рӯҳ аст, ки ҳамаи одамонро дар назди Худо баробар мекунад, новобаста аз он ки чӣ кор мекунанд ва чӣ кор мекунанд, то даме ки ба Ӯ имон доранд. Барои масеҳиён дар бораи инсон ҳамчун маҳсули омилҳои биологӣ сухан рондан “беҳурӣ” аст. Тибқи эътиқоди масеҳият, тамоми ҳаёти инсон мубориза доимии байни рӯҳи илоҳӣ (рӯҳ) ва «материя», яъне Табиат ё дар сатҳи шахсӣ ба ҷисм аст, ки бадӣ дорад ва бояд мағлуб карда шавад, то ҳаёти ҷовидонӣ дар биҳишти номуайян дар абрҳо (ё дар замин пас аз Ҳармиҷидӯн) ба даст ояд. Зиндагӣ дар рӯи замин танҳо як омодагӣ ба зиндагии оянда аст - хоҳ дар оғӯши Иброҳим ё дар дӯзах, ҳама аз он вобаста аст, ки одамон дар мубориза бо табиати биологии худ то чӣ андоза муваффақ буданд. Зиндагӣ дар рӯи замин ба худ арзише надорад, танҳо як води ашк аст.

Ҳамин тариқ, масеҳият бо нафрати хос ба ҳаёт ва табиат тавсиф мешавад. Ин як динест барои зиёнкорон ва хаёлпарастон, ки наметавонанд бо мушкилоти зиндагӣ мубориза баранд, балки танҳо растанӣ мекунанд ва боварӣ доранд, ки "охирин аввал ва аввалин охирин хоҳад буд", зеро масеҳият ҳар як аблаҳи ҷиноятккорро, ки ба ҳеҷ ваҷҳ ва аз ҷиҳати рӯҳӣ ноқис аст, нисбат ба шаҳрванди меҳнатдӯст ва эҷодкор инсони арзишмандтар медонад. Он маҷмӯи меъёрҳо ва арзишҳоеро ифода мекунад, ки бокираро аз модар, роҳибиро аз падари хонавода ва нотавон ва ранҷу азобро аз нерӯманду ғолиб, воқеъан, мурдаро болотар аз зинда мегузоранд. Он ҳама лаззати ҳаётро нафрат мекунад ва шиканҷа ва худписандиро ҳамчун нишонаи мусбати он, ки инсон бо ҷисми худ мубориза мебарад ва эътироф мекунад, ки ӯ ҳамчун зарфи гуноҳ таваллуд шудааст, зеро ӯ на ҳама рӯҳ аст.

Новобаста аз он ки шумо аз кадом зовия нигоҳ кунед, масеҳият муносибати каҷравона ва ғайриқонуниро ба ҳаёт ифода мекунад, ки метавонад

Machine Translated by Google

дар чамъияти солим ба хеч вачх рох додан мумкин нест. Агар руирост гуем. Насронӣ як навъ СПИДи рӯҳонӣ мебошад, ки иммунитети табиии моро бар зидди тафаккури ғайрибиологӣ нобуд кардааст. Ин як бемории ифлоскунандаи ақл аст ва бояд бо ҳама мубориза бурд маънои.

Баръакси насронӣ, сотсиалистии миллӣ бояд зиндагӣ кунад. Вай бояд қобилиятҳои худро васеъ кунад ва шахсияти худро то ҳадди имкон дар ҳудуди табиати биологии худ - ҳам аз ҷиҳати ҷисмонӣ ва ҳам аз ҷиҳати рӯҳонӣ васеъ кунад. Ӯ нест бояд умри худро дар назди худои Шарқи Наздик ба зону зада, барои раҳм ва бахшиш барои «гуноҳ»-и дар табиат таваллуд шуданаш талаб мекард. Мо мехоҳем одамони сарбаланд ва созандаеро бубинем, ки ба худ ва рисолати худ дар зиндагӣ боварӣ доранд - натарсонда ва афсурдашудаи консепсияҳои мисантропӣ ба мисли «гуноҳи аслӣ», ки дар инсон танҳо як умедро дар зиндагӣ боқӣ мегузорад: «Худо» ӯро мебахшад, агар ӯ танҳо бовар кунад ва тавба кунад. Ҳамчунин мо намехоҳем, ки қурбониёни ҷаҳонбинии гуногунандешӣ бо инкори арзишҳои мутлақи худхоҳ ва ноумед шаванд. Сотсиалистҳои миллӣ атеист нестанд. Мо ба худо бовар дорем, аммо худои мо аз Яҳвеи яҳудӣ-масеҳӣ комилан муқобил аст. Барои национал-социализм танхо як худои хакикй вучуд дорад: кувваи бебахои эчодй, ки дар хама чо дар табиат зохир мегардад. Ин худоест, ки мо бо нишон додани эҳтиром ва эҳтиром ба ҳикмати қонунҳои табиат ба ӯ эҳтиром мегузорем. Мо чун национал-сотсиалистҳо, ба ҷуз садои Табиат ва ҳеҷ ахлоқи дигаре ҷуз одоби Табиат пайравӣ намекунем ва танҳо як гуноҳи марговарро медонем: кӯшиш ба исён бар зидди ин ахлоқ. Ин, чунон ки баъзеҳо иддаъо мекунанд, тасаввуф нест, балки пантеизм - ақидаест, ки илоҳӣ тавассути Табиат ифода карда мешавад ва дар ҷои дигар. Пантеизм решаҳои худро аз таърих хеле дур дорад ва яке аз асосҳои идеализм ва романтизми Олмон дар асри 19 мебошад . Ин эътирофи он аст, ки мо мавҷудияти худро ба принсипи ҳаёт қарздор ҳастем, ки на танҳо маҷмӯи ҷузъҳои кимиёвии он аст. Ҳамин тариқ, сотсиализми миллӣ ҳаётро бештар аз мубориза моддӣ барои истеъмоли ҳадди аксар ва қаноатмандии худ медонад - ҳаёт ӯҳдадор аст, ки принсипи илоҳӣ, ки мо қисми он ҳастем, муҳофизат карда шавад. Баъзеҳо метавонанд инро дин меноманд, аммо барои нигоҳ доштани он ба таъсиси ривояте бар хурофот асос ёфтан эҳтиёҷ надорад - ва ин бешубҳа "имон" нест. Он на ба эътиқод, балки ба далелҳо асос ёфтааст.

Machine Translated by Google

Гарчанде ки одам як ҷузъи Табиат аст, национал-сотсиалистҳо, албатта, комилан дарк мекунанд, ки инсон аз ҳама дигар организмҳои зинда бо як ҷиҳат фарқ мекунад: майнаи беназири худ, ки ба ӯ имкон медиҳад, ки ба таври абстрактӣ фикр кунад. Ин қобилият ба инсон имкон дод, ки баъзе бераҳмии табиатро, ки дигар мавҷудот бояд азият кашанд, пешгирӣ ё сабук кунад. Майнаи мо ба мо имкон дод, ки бемориҳоеро, ки дар акси ҳол марговар буданд, табобат кунем ва принсипҳои асосии бисёре аз қонунҳои табиатро пайдо кунем, то мо тавонистем баъзе аз ин принсипҳоро ба манфиати худ истифода барем ва ба беҳтар ё бад - технологияеро таҳия кунем, ки барои омӯхтани замин ва истифодаи сарватҳои он зарур буд.

Мутаассифона, мағзи мо инчунин ба мо имкон дод, ки қонунҳои табиатро огоҳона сарфи назар кунем, вақте ки мо кӯшиш мекунем, ки ба онҳо беэътиноӣ кунем, назар ба риояи онҳо. Дар ҷомеаи ибтидоӣ шумо оқибатҳои чунин қонуншиканиро ба зудӣ эҳсос хоҳед кард, аммо дар ҷомеаи хеле пешрафтаи технологӣ шумо метавонед дар муддати хеле тӯлонӣ бидуни эҳсоси таъқиботи ногузир аз вайрон кардани қонунҳои табиат наҷот ёбед. Аммо, дер ё зуд, онҳо бо қувваи бебозгашт меоянд ва он гоҳ ислоҳ кардани хатогиҳо, агар ғайриимкон набошад, ҳадди аққал ниҳоят душвор хоҳад буд.

Ниҳоят, мағзи нотакрори мо низ ба мо эҳсосоте додааст, ки дар ҳеҷ ҳайвони дигар пайдо намешавад: тарс аз номаълум, итминони марг ва ҳамин тавр, ниёзи шадид ба чизе, ки метавонад ба инсон эҳсоси амнияти рӯҳонӣ диҳад ва ӯро дар зиндагӣ берун аз мубориза барои неъматҳои моддӣ бубинад. Ин эҳтиёҷест, ки дар паси динҳо қарор дорад, аммо бар хилофи онҳо, сотсиализми миллӣ ба қонеъ кардани ин ниёзҳо дар рӯи замин тамаркуз мекунад. Вобаста ба ин бояд гуфт, ки на майна ва на хиссиёт аз хам чудо нестанд, омилхои гайрибиологи, балки як чузъи чудонашавандаи организми зинда ва мисли хислатхои чисмонии инсон «рух» низ дар мавриди ирсият тобеъияти конунхои табии мебошад. Ҳамчун сотсиалистҳои миллӣ мо бар онем, ки ҷомеа дар маҷмӯъ бояд ташкил карда шавад, то тамоми ҷанбаҳои Қонуни табиӣ баррасӣ шаванд. Хамин тавр, бо рохи барпо намудани хаёти муътадили иктисодй конеъ гардондани талаботи моддии одамон кифоя нест. Инчунин бояд дид, ки талаботи маънавй низ конеъ гардад!

Machine Translated by Google

Душмани инсон аксар вақт даъво мекунад, ки олами маънавии сотсиализми националӣ як маҷбурсозӣ ва найранг аст, ки дар он шахс танҳо барои як қисми оммаи беақл шудан аз озодӣ ва шахсияти ӯ дуздида мешавад. Албатта, ин аз ҳақиқат дур аст.
Аслан, ин ба тавсифи Демократия хеле наздиктар аст. Маҳз демократҳо мардумро як массаи бузурги хокистарӣ мешуморанд, ки дар он фарқиятҳои байни шахсони алоҳида танҳо дар натиҷаи таъсироти тасодуфии муҳити зист шарҳ дода мешаванд, ки ҷомеа бояд барои "иҷтимоъ кардани" одамон ба роҳҳои демократӣ "ислоҳ" кунад.
Социализми миллй бошад, одамро эхтиром мекунад. Мо медонем, ки ҳама одамон аз ҷиҳати биологӣ беназиранд ва истеъдод ва қобилиятҳои гуногун доранд. Дар доираи чамъият ба хам пайвастани хамаи ин неъматхои индивидуалй яке аз мухимтарин вазифахои давлати миллим социалистй мебошад.
Танхо бо хамин рох микдори умумии захирахои равониро дар халк — ба манфиати хам шахе ва хам чамъият истифода бурдан мумкин аст.

Аммо мо инчунин медонем, ки нобиға ва пешрафт ҳеҷ гоҳ аз омма набуда, балки ҳамеша аз афроди муҷаррад ва барҷаста ба вуҷуд омадааст ва танҳо бо фароҳам овардани имкони дар ҷомеаи муташаккил ба фард имкони пайдо кардан ва инкишоф додани ҳарчӣ бештари озодонаи инсонро ба сӯи камолоти боз ҳам баландтар пеш бурдан мумкин аст. Агар мо хоҳем, ки мушкилоти азимеро, ки ҷаҳон пас аз ҳафтод соли демократия рӯбарӯ аст, ҳал кунем, ин зарур аст. Азбаски одамонро аз имкониятхои модарзодии тараккиёташон ба дарачае боло бурдан мумкин нест, хама кушишхои бемаънии дар хама бобат баробар кардани хамаи одамон ногузир боиси муттахидшави дар зинаи пасттарин, яъне саркуб кардани хамаи шахсоне мегардад, ки аз чихати зехн ва ё бо ягон рох аз миёна боло мебароянд. Ин тамоюл кори национал-социализм, балки демократия аст ва аз эхтимол дур нест, ки шароити зиндагонии руи замин бехтар шавад.

Бо вуҷуди ин, ҳар як кӯшиши ташаккули элита ба таври ҳуқуқӣ ҳамчун таҳдид ба таҳкурсии системаи демократӣ баррасӣ карда мешавад, ки дар он чунин мешуморанд, ки ҳама бояд на танҳо ҳуқуқҳои баробари ҳуқуқӣ дошта бошанд, балки ба корҳои ҷамъиятӣ, новобаста аз он ки ӯ дорои хислатҳои зарурӣ аст ё не. Чунин система метавонад кишварро танҳо ба варта барад. Дар давлати миллии сотсиалистӣ роҳбарият аз беҳтарин одамони миллат иборат хоҳад буд. Факат онхо

Machine Translated by Google

проблемахоеро, ки ба миён меоянд, хал карда тавонанд ва ба зиммаи худ масъулият гузоранд. Аъзои алоҳидаи маҷлиси демократӣ наметавонад барои аъмоли худ ҷавобгар бошад, зеро ҳама қарорҳо бо овоз қабул карда мешаванд ва ҳама бояд дар назди аксарият таъзим кунанд, новобаста аз он ки ӯ розӣ аст ё не. Равшан аст, ки ин гуна форум барои унсурҳои фосиқтарини ҷомеа фазои мусоид фароҳам меорад. Тааҷҷубовар аст, ки корхонаҳои бузурги тиҷоратӣ барои дарёфт ва таълим додани одамони беҳтарин барои мансабҳои роҳбарикунанда дар дохили корпоратсия миқдори зиёди вақт ва маблағ сарф мекунанд, дар ҳоле ки ҳар як шарлатани сиёсӣ, ки умуман маълумот надорад, метавонад сарвазир ё президенти кишвараш шавад. Вай танҳо бояд робитаҳои дуруст дошта бошад ва набояд зеҳнии аз ҳад зиёд нишон диҳад, ки ин метавонад нишон диҳад, ки ӯро гурӯҳҳои мухталифи манфиатдор ин қадар ба осонӣ идора карда наметавонанд, ки бидуни дастгирии онҳо ҳеҷ гоҳ дар интихобот пирӯз намешаванд. Муҳимтарин хислат дар сиёсатмадори демократӣ маҳорати бешармона ба интихобкунанда дурӯғ гуфтан ва ваъдаҳое мебошад, ки ҳеҷ гоҳ вафо карданӣ нест. Ин даҳшатнок аст!

Инкори фардият ва тафовути биологии байни инсонхо низ боиси саркуб шудани мафхуми «гигиенаи генетики» гардид. Имрӯз гигиена танҳо дар бораи шустани дастҳо ва шустани дандонҳост.

Ҳарчанд инсон принсипи «гигиенаи генетикиро» медонад . Вай барои парвариши аспу гов, саг, кабутар, парапар ва ғайра - ҳама мувофиқи принсипҳои беҳтарини генетикӣ вақт ва қувваи зиёд сарф мекунад, аммо вақте сухан дар бораи такрористеҳсоли зоти худ меравад, аз ин принсипҳо комилан даст мекашад - гӯё онҳо танҳо дар олами ҳайвонот эътибор доранд. Ҳамин тариқ, ӯ бо омодагӣ ба таназзули умумии биологии инсон саҳм мегузорад.

Дар ҳолати табиӣ, ҳар як популятсия зери интихоби биологӣ қарор дорад, ки ин маънои онро дорад, ки фардҳое, ки ба шароитҳои додашуда мувофиқанд, ба болои он ҷомеа мебароянд, дар ҳоле ки онҳое, ки бо ҳаёт аз ӯҳдаи ҳаёт баромада наметавонанд, бояд нобуд шаванд. Ин яке аз қонунҳои оҳанин ва бесобиқаи табиат аст, ки инсон тавонист тавассути сохтани ҷомеаҳое, ки дар он ҷо барои унсурҳои заифтари аҳолӣ ҷой ва муҳофизат вуҷуд дорад, ки онҳо низ дар ҷомеаи пешрафта нақши муҳим доранд, сабуктар кунанд. Аммо, агар мо

Machine Translated by Google

чашмони худро ба мавҷудияти ин Қонуни Табиат комилан пӯшем, мо низ ба фалокат меравем, зеро он гоҳ мо дигар наметавонем сифати зарурии биологиро дар аҳолӣ таъмин кунем, то системае, ки барои ҳифзи заифони кофӣ қавӣ бошад.
Бе назардошти воқеиятҳои биологии ҳаёт мо дар як озод барои ҳама ба охир мерасем, ки дар он шахсони заифтарин аввалин шуда нобуд мешаванд.

Ҳамин тариқ, сотсиализми миллӣ, чунон ки аксар вақт даъво мекунанд, маънои онро надорад, ки заифҳо партофта шудаанд ва ба тақдири худ гузошта шудаанд. Баръакс! Сотсиализми миллӣ ягона кафолатест, ки одамони заиф дар муқобили харобиҳои муайян дошта метавонанд. Бо вуҷуди ин, дар ин ҷо бояд таъкид кард ки заъф идеал нест - он чизест, ки бояд мубориза бурд ва ин танҳо тавассути гигиенаи генетикӣ имконпазир аст. Давлати социалистии миллй одамонро дар бораи механизмхои биологй му-наввар мекунад ва бо хамин ба он муваффак мешавад, ки одам инстинктхои табиии худро дар ин соха баркарор кунад, то ки одам аз чихати биологй пеш равад. Факат аблахон бовар карда метавонанд, ки инсон аллакай ба куллаи баландтарини тараккиёт расидааст. Аммо барои пешрафти минбаъдаи инсон, ҷомеа бояд боварӣ ҳосил кунад, ки бемориҳо ва заъфҳо тавассути мерос ба таври беназорат ҷамъ нашаванд ва абадӣ нашаванд. Озодии дидаву дониста ба фарзандони худ интиқол додани ранҷ ва аз ҷиҳати генетикӣ шикастани аҳолӣ ҷиноят алайҳи наслҳои оянда аст!

Дар баробари ин, ҷомеа низ бояд мутмаин бошад, ки муҳити солим вуҷуд дошта бошад, то бемориҳое, ки аз таъсири беруна ба вуҷуд меоянд, абадан аз байн раванд. Дар ин ҷо мо на танҳо дар бораи муҳити иҷтимоӣ ва шароити ҷои кор, балки дар бораи муҳити экологӣ низ фикр мекунем. Дар чамъияти национали-социалистй чунин факт тамоман кобили кабул нест, ки фоида-хурй ва молпарастии тамаъкорй дар таркиби хурокворй ва либос ба моддахои сунъии бемориовар, дар хонахо ва бинохои чамъиятии мо материалхои синтетикии носолим, ба афзудани ифлосшавии замин, хаво ва об рох медиханд —
ифлосшавии радиоактивии марговарро, ки садхо хазор сол давом хохад кард, нагуфта. Њамаи ин натиљаи мантиќии тањрифи пурраи арзишњои њаќиќии њаёт аст, ки дар ин љомеаи бемори марговар дида мешавад. Гигиенаи генетикӣ ва назорати умумии ифлосшавӣ танҳо ду ҷанбаи як сабаб мебошанд: ҳифзи табиат ва мувозинати экологӣ барои таъмини некӯаҳволии рӯҳӣ ва ҷисмонии инсон. Ҳатто бидуни муҳити солим

Machine Translated by Google

беҳтарин генҳо нобуд мешаванд ва бидуни миқдори кофии ин генҳо касе пайдо намешавад, ки муҳити солимро эҷод кунад.

Барои фароҳам овардани муҳити солим барои ривоҷ ёфтани ҳаёт ба мо оилаҳои солим низ лозим аст, ки кӯдакон дар онҳо метавонанд дар ҳамоҳангӣ ба воя расанд ва хушбахт бошанд. Бадии дигари тартиботи имрӯза дар он аст, ки ин гуна оиларо тафаккури муқаррарии ғайрибиологӣ ва сафсатаҳои озодихоҳи занон вайрон мекунанд. Ҳамон тавре ки нажодҳо гуногунанд, ҷинсҳо низ гуногунанд ва ақидаи аз ҷиҳати биологӣ баробар будани зану мард таҳдиди ҷиддӣ барои зинда мондани инсон аст. Тафовути байни онҳо на натиҷаи «нақшҳои ҷинсӣ»-и аз ҷониби иҷтимоӣ сохташуда, балки аз нақшҳои биологӣ! Тасодуфӣ нест, ки бачахоро худи зан таваллуд мекунад. Вай на танхо аз чихати биологй ба ин вазифа, балки аз чихати рухй хам мувофик аст ва хамчун модари насли нав дар чамъият роли мухимтарин дорад. Фикри он, ки вай бояд «худро ичро кунад», ба кувваи коргарй хамрох шуда, дар конвейер ба кор даромад, дар холе ки фарзандонаш ба дигарон мондаанд, чиноят аст!
Занон метавонанд танҳо дар доираи нақши биологии худ ҳамчун модар худро иҷро кунанд. Бе модар оила вайрон мешавад. Кӯдакон ба ихтиёри худ ё таҳсилоти давлатӣ гузошта мешаванд. Вақте ки онҳо ба хона меоянд, ҳеҷ кас барои онҳо вақт надорад. Ба онхо ягон идеал ёд намедиханд ва аз телевизион, мусикии бад ва аз ин хам бадтар аз адабиёт бутхои худро мегиранд. Онҳо бо ғизои рӯза зиндагӣ мекунанд ва қурбони бадтарин намуди материализми тиҷоратӣ мешаванд. Яъне, агар зан аз таваллуди фарзанд умуман худдорӣ накунад - ё бо истифода аз ягон навъи "таваллуд" ё куштани кӯдак, агар ба ҳар ҳол ҳомиладор шавад. Албатта, феминистҳо иддао доранд, ки ба нигоҳубини кӯдакон ва зан ба кор рафтани мард ҳамон қадар табиист. Гап дар сари он аст, ки агар ин ҳамон қадар табиӣ мебуд, мард ҳам таваллуд мекард.

Баръакс, биологияи зан ҳамеша маънои онро дорад, ки зан дар бозори меҳнат мавқеи заифтар аст, зеро вай ҳамчун мард камтар устувор аст. Дар бораи корхое, ки кувваи муайяни чисмонй талаб мекунанд, сухан рондан лозим нест. Тааҷҷубовар нест, ки Элизабет Бадинтер, як феминисти яҳудию фаронсавӣ дар китоби худ (L'un est l'autre, = "Як дигар аст", нашри О. Якоб (!), Париж 1986 ва тааҷҷубовар нест, ки амалан ба ҳама забонҳои Аврупои Ғарбӣ тарҷума шудааст) трансплантатсияи бачадон ва ба тухмдонҳоро талаб мекунад.

Machine Translated by Google

мардон барои таъмини баробарӣ! Ҷомеае, ки чунин китоб хонанда пайдо мекунад, дарвоқеъ бемори марговар аст!

Ин як ҷузъи табиати биологии инсон аст, ки вай на танҳо як фарди ҷудошуда, балки мавҷудияти иҷтимоӣ аст ва инстинктҳои иҷтимоии ӯ аз оилаи ядроӣ берунтар аст. Аз замонҳои қадим одамон гурӯҳ-гурӯҳ зиндагӣ мекарданд, то тавонанд ба хатарҳои мавҷудияти ибтидоии худ муқобилат кунанд. Агар онҳо ин корро намекарданд, инсон базӯр ҳамчун як намуд зинда намемонд. Ба ибораи дигар, зиндагӣ дар ҷомеаҳои муташаккил шарти мавҷудияти инсон аст ва майли муташаккилӣ ҷузъи табиати мост. Бе ҷомеаи муташаккил ҳар як фард барои ҷамъоварии маводи ниёзи рӯзмарра кофӣ буд. Санъат, илм, маориф ва ягон хидматрасонии тандурустӣ ҳеҷ изофа намемонд. Дарачаи баланди муташаккилй факат шарти пешакии тараккиёти хам маданият ва хам техника мебошад. Аз ин ру, ба хеч вачх тасодуфй нест, ки маданияти олиро хамеша халкхое офаридаанд, ки кобилияти бехтарини ташкилотчигй доранд. Ногуфта намонад, ки аксари инҳо ориёиҳо буданд.

Аммо дар ҳар ҷомеаи муташаккил комилан зарур аст, ки фард ба меъёре мутобиқ шавад, ки бо дигар аъзои ин ҷомеа муштарак бошад ва аз сӯиистифода аз ақлу истеъдод худдорӣ кунад, ки барои худи ҷомеа зараровар бошад, ки рушди ин истеъдодҳоро имконпазир кардааст.

Аммо садоқати зарурӣ дар дохили гурӯҳ наметавонад танҳо ба андешаҳои моддӣ асос ёбад. Доштани идораи умумии таъминот кифоя нест. Даст кашидан аз баъзе озодиҳои шахсии худ дар ҷомеае, ки сарнавишти муштарак дорад, аз одамони дорои заминаҳои умумӣ, меъёрҳо ва арзишҳои умумӣ ва ҳадафи ягонаи зиндагӣ танҳо маъно дорад -
одамоне, ки аҷдодони онҳо дар тӯли наслҳо дар як қаламрав ғолиб омадаанд ва дифоъ кардаанд, зеро онҳо мехостанд хусусияти хоси забонӣ, фарҳангӣ ва биологии худро нигоҳ доранд.

Махз хамин хохиш маданияти моро ба истеъдод, концепцияхо, идеалхо ва арзишхои халки мо — бо он чиро, ки мо рУхи халки мо меномем, зич ба вучуд овард. Халқҳои дигар истеъдод, тасаввурот, идеалҳо ва арзишҳои дигар доранд ва аз ин рӯ онҳо фарҳангҳои дигарро ба вуҷуд овардаанд. Шояд инхо хам мисли мо «хуб» бошанд — вале барои мо бегонаанд, чунон ки маданияти мо барои халкхои дигар бегона аст. Ба

Machine Translated by Google

дар бораи омадани «маданияти чахонй»-и умумихалкй, ки барои хамаи одамон умум аст, сухан рондан сафсата аст. «Фарҳанг», ки ба таври табиӣ ҳамчун оинаи рӯҳи мардум ба вуҷуд наомадааст, инкор кардани худи маънои вожаи «фарҳанг» аст ва таърих басо равшан нишон медиҳад, ки ҳар тамаддуне, ки дигар натавонистааст фарҳанги худро ҳифз ва рушди минбаъдаи худро надошта ва аз ин рӯ ҳар гуна унсурҳои фарҳангии бегонаро ворид ва ҳамгиро кунад, бевосита дар пеши суқути ногузири худ меистод.

Ҷомеа, ки аз омехтаи тасодуфии нажодҳо, динҳо ва фалсафаҳо иборат аст, бешубҳа, ифодагари сарвати маънавӣ ва фарҳангӣ нест, зеро имрӯз аксар вақт иддао мекунанд. Ин як фоҷиаи бемаънист, ки мавҷудияти онро бо ҳеҷ гуна асос исбот кардан мумкин нест - нишонаи муайяни пошхӯрии наздики миллат ва ба куллӣ пароканда шудани тамоми меъёру арзишҳо. Чунин ҷомеа як пародияи таназзули як ҷомеаи ҳақиқӣ аст - ва он наметавонад пойдор бошад, зеро садоқати иҷтимоии гурӯҳҳои мухталифе, ки муваққатан дар як порча замин зиндагӣ мекунанд, бо садоқати хеле қавӣ - рӯҳонӣ - садоқати мазҳабӣ ва фалсафӣ, ки дар худи миллат ва таърихи он асос надоранд, иваз карда мешавад.

Хавфи ҷиддитарин ба ҳамоҳангии ҷомеа, бидуни муқоиса, омехташавии нажодҳои биологӣ мебошад, ки ҳамеша ё бо омезиши фарҳангҳо ҳамроҳ буд ва ё ҳатто шарти пешакии он буд. Худи пошхӯрии фарҳанг метавонад ҳар вақт қатъ карда шавад ва мардум метавонад дубора ба меъёрҳо ва арзишҳои фарҳангии худ баргардад, то даме ки захираи нажодӣ бетағйир бошад. Аммо омехташавии нажодҳо бебозгашт аст ва оқибатҳои он бешумор ва фалокатоваранд. Ин ҳақиқат аст, ки табиат ҳамеша ба самти гуногунии бештари нажодӣ инкишоф ёфтааст, то нажодҳо дар ниҳоят ба намудҳо табдил ёбанд. Тавассути омезиши нажодҳои ғайритабиӣ мо ҳоло шоҳиди яксон шудани тамоми истеъдодҳои гуногуни табиӣ ҳастем, ки ҳамаи онҳо аз рӯи нажод муайян карда мешаванд. Дар он ҷое, ки як нажод дар як самти мушаххас рушд карда ва ҷомеае бунёд кардааст ва бар пояи сифатҳои ривоҷёфтааш фарҳанге ба вуҷуд овардааст, омехтагӣ бо нажодҳои дигар ба он маъност, ки пас аз чанд насл насли харом тамоми шароитро барои фаҳмидани он чизе, ки падаронашон офаридаанд, аз даст медиҳанд.

Мутаассифона, барои таҳсил танҳо имкониятҳои зиёд мавҷуданд чӣ гуна ҷомеаҳое, ки мо дар натиҷаи омехташавии нажодҳо дорем.

Machine Translated by Google

Америкои Лотинӣ, Ҳиндустон ва Миср намунаҳои олӣ мебошанд, инчунин Ҳеллас ва Империяи Рум. Ҳамон тавре ки фарҳангҳои ҳиндӣ, форсӣ ва мисрӣ низ тамаддунҳои юнонӣ ва румӣ аз ҷониби ақаллиятҳои муҳоҷиршуда аз нажоди умдатан скандинавӣ эҷод ва пойдор шуданд. Ин ақаллияти мутараққии олӣ аввал аксарият ва фарҳанги онҳоро пахш кард, вале баъдтар оҳиста-оҳиста ба бартарии шумораи халқҳои мутеъи худ таслим шуданд. Дар натиҷаи ҷангҳои бешуморе, ки хуни пурарзиши онҳоро ба харҷ доданд ва бо ғояҳои осиёии инсондӯстии бардурӯғ заиф шуда, тадриҷан шумораи афзояндаи мардуми мутеъро шаҳрвандии худ доданд ва аз мустамликаҳои худ дар Африқо ва Осиё ғуломон ва коргарони нав оварданд, ки баъдан муттаҳид шуданд ва дар насли оянда шаҳрвандӣ гирифтанд. Ин бешубҳа тасвири шинос аст, ҳамин тавр не? Ва маҳз ҳамин парокандашавии нажоди скандинавӣ давлати пурифтихори Ҳелласро ба Юнони имрӯза ва Румро ба Италия табдил дод - ё ба таври дигар: тамаддунро ба бесарусомонӣ табдил дод! Дар мактаб шумо то ҳол ақаллан вақтро сарф мекунед, ки ба кӯдакон дар бораи фарҳангҳои қадимӣ таълим диҳед, аммо дар бораи одамоне, ки ин фарҳангҳоро офаридаанд, як сухан гуфта намешавад. Чунин ба назар мерасад, ки кобилияти ташкили давлат ин кадар тамоман аз байн рафта метавонад, касеро ба ташвиш намеандозад. Ҳақиқат ин аст, ки аксари одамоне, ки имрӯз худро "румӣ" ниқоб мекунанд, аз ҷиҳати нажодӣ бо пешгузаштагони тавонои худ умумияти хеле кам доранд. Бисёре аз аҷдодони онҳо хонаи худро дар ҷануби баҳри Миёназамин доштанд!

Вақте ки имрӯз дар бораи биологияи нажодӣ сухан меронед, шумо ба зудӣ бо бисёр мамнӯъиятҳо рӯ ба рӯ мешавед. Омӯзиши биологияи нажодӣ як чизи ношоям шудааст, яъне агар ин нажодҳои инсонӣ бошад , ки шумо мехоҳед таҳсил кунед - ва ҳатто аз табибони тиб ё ба истилоҳ антропологҳо интизор шудан мумкин нест, ки дар ин масъала умуман чизе донанд. Ҳатто хоҳиши чунин дониш ба мансаби шумо зараровар аст, пас чаро ғамхорӣ кунед? Ҳамин тавр, ҳамеша бо як тамасхури таҳқиромез таъкид мешавад, ки нажоди сафеди "пок" вуҷуд надорад ва "ориёӣ" истилоҳи сирф забонӣ ва ғайра аст, ки ҳамааш барои исботи он аст, ки илми нажодӣ сафсата аст. Албатта, ин далелҳо комилан нодуруст нестанд - аммо хулоса ин аст! Дуруст аст, ки омехтаи нажодҳои мухталифи аврупоӣ вуҷуд дошт, аммо ин омехтаи нажодҳои ба ҳам наздик дар як нажоди асосӣ буд, ба истилоҳ Нажодҳои Сафед, ки шумо онро хеле хуб метавон ба нажоди ориёӣ меномед, то даме ки шумо дар бораи он чӣ мегӯед! Илова бар ин,

Machine Translated by Google

барои даъво кардан, ки ин омехта, ки ба ҳеҷ ваҷҳ мукаммал нашудааст, барои аврупоиҳо комилан бартарӣ буд, комилан ҳеҷ асосе нест! Эҳтимол, ин баръакс буд ва барои идомаи раванди парокандашавӣ бо miscegenation минбаъда ҳеҷ як сабаби асоснок вуҷуд надорад.

Бехабарон инчунин иддао доранд, ки омехтаи нажодҳо барои пешгирӣ аз "нажодпарастӣ" зарур аст. Ин, албатта, сафсатаи ғайрибиологӣ аст. Инбрединг танҳо ба зотгирии байни шахсони ба ҳам наздик, ки ҳатман аз нуқтаи назари биологӣ ба ҳамдигар шабоҳат доранд, дахл дорад. Тавассути инбридинг мо ҷамъшавии омилҳои гуногуни генетикиро ба даст меорем - хуб ва бад. Агар ҳам падар ва ҳам модар генҳои якхела дошта бошанд, эҳтимолияти хуб вуҷуд дорад - ё хатар - насл ин генҳоро ҷамъ мекунад ва азбаски мо амалан ҳама генҳои бадбахт дорем, бешубҳа матлуб аст, ки онҳо ҷамъ нашаванд. Дар ин ҷо муҳим нест, ки ҷамъшавии генҳои мусбӣ низ хоҳад буд: тамоюли баландтари рушди девонагиро дигар хислатҳои мусбӣ беҳтар кардан мумкин нест.

Бо вуҷуди ин, инбридинг танҳо барои аҳолии хеле кам, масалан, дар ҷазираи хеле хурд ё оилаҳои ба истилоҳ "шоҳӣ" ё "ашрофон" хатар аст. Дар аҳолии дорои миллионҳо нафар он танҳо дар шароити муқаррарӣ вуҷуд надорад.

Дар ҳама ҳолатҳо, илова кардани унсурҳои генетикии аз ҷиҳати нажодӣ бегона роҳи хуби пешгирӣ кардани инбридинг нест. Он танҳо ба шахсони номувофиқ оварда мерасонад, зеро волидон аз ҳад зиёд фарқ мекунанд. Ба ин нодонон эътироз мекунанд, ки шумо дар олами ҳайвонот ва бо наботот - вақте ки шумо нажодҳои гуногунро ҷудо мекунед, натиҷаҳои хеле хуб ба даст меоред. Ин, албатта, хеле дуруст аст, вале дар ин чо сухан дар бораи дурагакунии сахти назоратшаванда меравад, ки олимон пешакӣ муайян кардаанд, ки кадом сифатхои конкретиро парвариш кардан мехоханд. Ҳамин тариқ, шумо волидайнро бо ин мақсад бо назардошти шахсоне интихоб мекунед, ки беҳтарин хислатҳоро, ки шумо мехоҳед дурага кунед. Вақте ки шумо насл ба даст овардед, шумо бори дигар шахсонеро интихоб мекунед, ки дар он шумо аксари хислатҳои дилхоҳатонро пайдо мекунед. Онҳо барои парвариши минбаъда истифода мешаванд. Боқимонда танҳо ҳамчун партовҳои ногузир кушта мешаванд. Парвариши давомдор бо ин ашхос натиҷаҳои баръакс медиҳад, зеро онҳо мехоҳанд. Дар ҳеҷ сурат шумо ба парвариши тасодуфӣ иҷозат намедиҳед. Агар ин хатогӣ рух диҳад - масалан бо сагҳо - шумо наслро нест мекунед!

Machine Translated by Google

Сабаби хеле хуб вуҷуд дорад, ки чаро кишварҳо кӯшиш мекунанд, ки аз ворид шудани растаниҳо ва ҳайвоноти экзотикӣ ба қаламрави худ ҷилавгирӣ кунанд. Онҳо тартиботи табииро вайрон мекунанд ва метавонанд ба экосистемаҳои мавҷуда таҳдид кунанд. Чӣ гуна дурагакунӣ хатарнок буда метавонад, инро ба истилоҳ «занбурҳои қотил» тасвир мекунанд. Онҳо маҳсули сунъии кӯшиши ба вуҷуд овардани мусобиқаи мустаҳкам бо иқтидори баланди ҳосили мебошанд. Дар натиҷа селаи хашмгини занбӯри асал бо шакли гардолудкунии хеле гуногун буд. Тасодуфан, баъзеи онҳо аз лаборатория гурехтаанд ва имрӯз онҳо дар тамоми Амрикои Лотинӣ ва қисматҳои ҷанубии ИМА хатари ҷиддӣ доранд. Аз сабаби рафтори худ, онҳо барои занбӯри асалпарварии тиҷоратӣ мувофиқ нестанд ва вақте ки онҳо занбӯри асали аврупоӣ дар Амрикоро иваз мекунанд, занбӯри қотил барои гардолудкунии тиҷоратии плантатсияҳои мевагӣ мушкилоти ҷиддиро ба вуҷуд меорад. Ин як мисоли хуби он аст, ки агар назорати зарурӣ ноком шавад, омехташавии нажод ба чӣ оварда мерасонад - ва сипас тасаввур кунед, ки омехташавии нажодҳои инсонӣ комилан б

Эҳтимол касе вуҷуд надошта бошад, ки ҷорӣ кардани ҳамон расмиёти дурагакунии нажодҳои одамиро, ки шумо барои ҳайвонот доред, пешниҳод кунад - ба истиснои он, ки мо дар ин ҷо бояд нисбат ба ҳайвонот бо омилҳои хеле мураккабтар кор кунем. На он қадар чизҳои ба осонӣ муайяншаванда, ба монанди қомат, сифати гӯшт ё қобилияти истеҳсоли шир, муайян мекунанд, ки оё одамон метавонанд ба талаботи ҷомеа тоб оварда тавонанд, аммо омилҳое, ба монанди табиати хислат, заковат, эҷодкорӣ ва ҳамоҳангии ботинӣ - ҳама сифатҳое, ки маълуманд, вақте ки шумо нажодҳоро омехта мекунед.

Дар робита ба ин, инчунин бояд қайд кард, ки ҳамаи одамоне, ки тарафдори омехташавии бемаҳдуд будани нажод ҳастанд, комилан натавонистанд ба мо бигӯянд, ки унсурҳои нажодии бегонае, ки ҳоло ба ҷаҳони ориёӣ ворид мешаванд, бо кадом хислатҳои матлуб метавонанд нажоди Сафедро ғанӣ гардонанд!

Дар ҳама ҳолат, тамоюлҳои имрӯзаи парокандагӣ дар тамоми соҳаҳои ҷомеа одамонро ноамнӣ ва бадбахт нагардонанд. Танҳо дар як ҷомеаи воқеии мутафовите, ки аз афроди дорои як фарҳангу таърихӣ ва биологӣ ва бо ҳамон ормонҳои рӯҳонӣ ба оянда иборат аст, метавонад оромии рӯҳӣ ва амнияти ботиниро, ки ба ӯ лозим аст, пайдо кунад. Танҳо дар ин ҷо инсон метавонад ҳис кунад, ки он як ҷузъи табиии як тамоми бузургтар аст, чизест, ки аз худи фард тавонотар аст ва вақте ки фард дигар нест, ҳамон тавре ки вуҷуд дорад, вуҷуд дорад.

Machine Translated by Google

пеш аз таваллуди шахс вуҷуд дошт. Инсон танхо дар чунин чамъияти миллии такдир хаёти човидониеро, ки хамеша дар пайи он буд, пайдо мекунад. Мо дар фарзандони худ ва мардуми худ ҷовидона зиндагӣ хоҳем кард, аммо ин ягона ҳиссаи абадият аст. Бе ин, мо шояд ҳеҷ гоҳ зиндагӣ намекардем!

Агар аз сӯйи дигар, инсон бояд ҳуввият ва ҳадафи худро дар зиндагӣ берун аз ҷомеъаи миллӣ биҷӯяд, ин ҷамоъат маънии худро аз даст додааст ва ногузир мисли издивоҷе, ки шарикон ҷуз суроғаи муштарак чизе надоранд, аз ҳам хоҳад рафт.

Ин як нуқтаи назари бунёдии миллатгароист.

Аммо, садоқат дар дохили гурӯҳ бояд мутақобилан бошад. На танҳо шаҳрванд бояд ба ҷомеа содиқ бошад, балки ҷомеа низ бояд ба шаҳрванд содиқ бошад. Ҳамин тариқ, вафодорӣ шароити одилонаи иҷтимоӣ ва низоми иқтисодиро дар назар дорад, ки дар он ҳеҷ кас истисмор намешавад ва дар он ҳар кас барои манфиати умумӣ тамоми кори аз дасташ меомадаро мекунад, то тартиботе, ки арзишҳои умумиро ҳифз мекунад, ҳаёт ва хушбахтии шаҳрвандони онро кафолат медиҳад ва ба ҳар як фард аз ҳаёти абадии мардум саҳми худро медиҳад.

Ин нуктаи назари асосии социалистӣ аст.

Миллатчигии бидуни сотсиализм бемаънӣ аст ва баръакс: Сотсиализм бидуни ҷомеаи дақиқ муайяншуда маъно надорад.

Имрӯз аксар вақт даъво мекунанд, ки муносибати национал-социалистӣ ба ҷанг ва кӯшиши пахш кардани миллатҳои дигар оварда мерасонад. Ин бемаънӣ аст. Тамоман баръакс дуруст аст. Эҳтиром ба шахсияти фарҳангӣ ва биологии халқҳои дигар танҳо дар сурате имконпазир аст, ки шумо мавҷудият ва матлуб будани тафовутҳои нажодӣ ва фарҳангиро дарк кунед - ва шумо наметавонед ба ҳуввияти мардумони дигар эҳтиром гузоред, агар қадри худро надоред! Агар шумо мавҷудияти тафовути нажодиро рад кунед, комилан равшан аст, ки шумо ҳамеша кӯшиш хоҳед кард, ки ба халқҳои дигар он чизеро, ки худатон беҳтарин меёбед, - бидуни назардошти хислати махсуси худ, бор кунед. Ин муносибат нажодпарастист, агар ягон вақт вуҷуд дошта бошад!

Идеяи фалокатоваре, ки насроният, ислом ва марксизм муштараканд, дар бораи он, ки танҳо як тамаддун вуҷуд дорад, ки новобаста аз нажод барои ҳамаи одамон дуруст аст, барои империяҳои мустамликавии аврупоии асри гузашта ва кӯшишҳои бефосилаи имрӯза барои маҷбур кардани тарзи ҳаёти моддии бесарусомонии ҷаҳони муосири саноатӣ, ки танҳо ба халқҳои соддалавҳи ҷаҳони сеюм асос ёфтааст.

Machine Translated by Google

дурахшонро бинад, аммо харочотро хисоб карда наметавонад. Ин нобудшавии онҳо хоҳад буд, зеро он аз они мост! Ҷамъияти истеъмолӣ танҳо бозорҳо ва истеъмолкунандагонро мебинад ва дар ин ҷо якрангӣ калимаи калидӣ аст. Мизоҷи либоси ягона ягон талаботи махсус надорад ва ин истеҳсолотро соддатар ва арзонтар мекунад, яъне фурӯши бештар ва фоидаи бештар дорад. Хусусиятҳои миллӣ ва шаклу забонҳои гуногуни фарҳангӣ дар ин ҷо як монеаи техникӣ барои тиҷорат мебошанд ва аз ин рӯ мубориза мебаранд. Барои соҳаҳои сермиллат ва занҷирҳо ҳама одамон баробаранд - агар онҳо танҳо истеъмол кунанд. Онҳо ба арзишҳои инсонӣ комилан эҳтиром надоранд. Онҳоро мешикананд.

Барои Сотсиализми Миллӣ фарқият як қисми тартиботи табиӣ аст ва мо мехоҳем ин тартибро бо тамоми фарқиятҳои байни нажодҳо, халқҳо ва шахсони алоҳида нигоҳ дорем. Мо комилан намехоҳем, ки як қабилаи негрро ба дини мо пайравӣ кунем, ғизои моро бихӯрем ё қонунҳои моро истифода барем. Мо мехохем, ки халкхои дигар рохи ояндаи худро пайдо кунанд. Албатта, мо бояд бо хушнудӣ бо онҳо ҳамкорӣ кунем, агар ин ба ҳар ду ҷониб судманд бошад, аммо мо онҳоро халалдор намекунем. Агар онҳо роҳи худро ёфта натавонанд, ин мушкили онҳост, на аз они мо. Мо бо касе ягон ихтилофро намеҷӯем - мо танҳо мехоҳем дар сулҳ бимонем. Бо вуҷуди ин, мо сулҳҷӯ нестем. Мо медонем, ки баъзан ҳар як халқ бояд ҳамчун миллат мубориза барад. Агар ин тавр накунад, вай нобуд мешавад ва мо наметавонем танҳо нишаста, мардуми худамонро нобуд кунем. Агар ба мавчудияти мо тахдид карда шавад, мо бояд худро мухофизат кунем ва мо медонем, ки танхо сохти нави чахонии миллии социалистй, ки аз давлатхои мустакил, ки ба хамдигар эхтиром доранд, сулхи пойдорро таъмин карда, чахонро аз фалокати дар пешистода начот дода метавонад.
Агар чахон национал-социализмро хамчун умеди ягонаи ояндаи худ кабул накунад, одам бо харобй дучор мешавад. Ин окибати мантикии поймол кардани конунхои табиат хохад шуд.
Бо вуҷуди ин, ин охири коинот нахоҳад буд. Аз он ҷо дида мешавад, ки сайёраи Замин ва одамон дар он қисмҳои дақиқ ва комилан ҷудошавандаи як техникаи азим мебошанд. Агар мо аз байн равем, тамаддунҳои мухталифи 10,000 соли охир танҳо як эпизоди ночиз дар фазои беохир ва абадӣ хоҳанд буд - таҷрибае, ки хато рафт. Хатто баъд аз чанги умумии ядрой эхтимол дар баъзе чойхои кураи Замин барои хаёти биологй асос вучуд дошта бошад ва он гох инкишоф ба суи шаклхои боз хам баландтар аз нав сар мешавад. Ҳатто агар Замин бояд дар чунин ҷанг комилан нест карда шавад

Machine Translated by Google

ё бо ягон сабаби дигар - эҳтимоли зиёд вуҷуд дорад, ки ҳаёт дар ягон сайёраи дигар дар системаи офтобии хеле дур дар ҷое дар фазо, шояд квинтилиллион соли рӯшноӣ дур бошад. Дар ҳама ҳодисаҳо табиат ҳамеша вуҷуд хоҳад дошт - инчунин бидуни одамон ва бидуни сайёраи Замин. Ҳатто бе ҳаёт ҳам, дар Коинот тартиботи табиӣ вуҷуд хоҳад дошт. Ин коинот барои инсон ягон қонуни махсусро қабул намекунад ва агар дарк накунад, ӯ сазовори ҳалокати ояндаи худ хоҳад шуд ва ҳеҷ чиз наметавонад онро тағир диҳад.

Бо вуҷуди ин, мо фикр мекунем, ки ба ин иҷозат додан шармовар аст. Аз ин рӯ, мо кӯшиш мекунем, ки одамон дар ин соати хеле дер ба ақл гӯш кунанд. Мо барои аз даст додани вақт надорем. Оё шумо мехоҳед ба мо ҳамроҳ шавед? На ба хотири мо, балки ба хотири фарзандони шумо.

Оё шумо ҷаҳонро бе одамони сафедпӯст тасаввур карда метавонед тамаддуне, ки онҳо офаридаанд? Мо ҳам наметавонем!

Албатта, ин масъалаи сиёсат нест. Мавҷудияти мо ҳамин аст дар хатар. Оё шумо метавонед вақти бештари худро беҳуда сарф кунед?

Machine Translated by Google

Национал-социализм Харакати

чап Повл Х. Риис-Кнудсен

Machine Translated by Google

Дар тӯли солҳои зиёд ба таври васеъ қабул карда шуд, ки национал-сотсиалистҳо ифротгароёни рост ҳастанд ва онҳо хеле кам тардид мекарданд, ки худро чунин номид. Бо вуҷуди ин, дар як нуқтаи муайян, худдорӣ аз истилоҳи "рост" ба сиёсати расмии Иттиҳоди Ҷаҳонии Сотсиалистии Миллӣ табдил ёфт ва иддао кард, ки сотсиализми миллӣ ба намунаи "рост" ва "чап" мувофиқат намекунад ва ба ҷои ин, бояд аз ин тафовут болотар бошад. Ин бешубҳа як қадаме дар самти дуруст буд, аммо дар айни замон ва дар заминаи муборизаи кунунӣ, метавонад фикри хубе бошад, ки тамоми масъалаи ҷиноҳи сиёсиро бознигарӣ карда, чанд нуктаро дар мавриди маънии истилоҳҳои «рост» ва «чап» ва татбиқи онҳо дар саҳнаи сиёсии имрӯза рӯшан созем.

Таърихан вожаҳои «рост» ва «чап» дар робита ба ақидаҳои сиёсӣ дар Фаронсаи пеш аз инқилоб пайдо шудаанд, ки дар он ҷо онҳое, ки мехостанд системаи ҳукуматро каму беш нигоҳ доранд, зеро он дар Маҷлиси Миллӣ дар тарафи рост нишастааст, дар ҳоле ки онҳое, ки мехоҳанд тағйироти куллӣ бештар ба тарафи чап нишастаанд. Аз ин чост, ки истилохи «рост» барои реакционерон ва «чап» барои революционерхо — истилоххое, ки аз он вацт дар хама чо маълум ва истифода шудаанд Аммо на калимаи «реакционӣ» ва на калимаи «революционӣ» дар бораи акидахои алохидаи мавриди назар ягон чизи уму-мӣ намегуяд. Онҳо ҳам нисбӣ буда, танҳо дар доираи шароити муайяни таърихӣ маънои мушаххаси худро мегиранд. Инқилобчиёни замонҳои пеш, масалан, либералҳои миллии аврупоии асри 19, имрӯз чандон инқилобӣ намекунанд - баръакс! — чунон ки реакционерони имрузаро 200 сол пеш аз ин хеле революционӣ хисоб мекарданд. Вакте ки дар соли 1917 коммунистон дар Россия рохбариро ба даст гирифтанд, онхо хамчун революционерхо барои сарнагун кардани режими бесамар ва фасодзада ин корро карданд, хол он ки имруз онхо намояндагони доирахои реакциониро, ки ба чолишхои нави революци-онӣ дучор шудаанд, нишон доданд.

Дар замони мо каноти анъанавии чап асосан марксистист — хатто ба дарачае, ки худи истилохи «каноти чап» синоними калимаи «марксист» аст. Ин, албатта, асосе надорад. Ҳар як революционер чапгарист - танҳо он аст, ки марксистҳо рақобати кам доранд, ки онҳо

Machine Translated by Google

қодир ба мувофиқ кардани истилоҳ.

Дар тарафи дигари спектри сиёсӣ мо каноти рост дорем, ки аз реакционерон иборат аст, ки мехоханд чамъияти хозира ва тамаддуни ба ном насронии Гарбро бо материализм ва капитализми худ нигох доранд. Ҳайати рост тарафдори арзишҳои анъанавии ватандӯстӣ мебошанд: онҳо масеҳиёни хуб ва шаҳрвандони хубанд, ки Конститутсияро ҳимоя мекунанд ва ба кишвар ва монархашон содиқанд, агар онҳо дошта бошанд. Онҳо омодаанд, ки ба муқобили ҳар як миллати дигар барои исботи бузургии худ ҷанг кунанд - ҳатто агар ин маънои онро дорад, ки ҷанги ҳастаӣ бар зидди як кишвари дигари Сафед бошад, агар онҳо фикр кунанд, ки системаи ҳукумати он ба тартиботи дохилии худ таҳдид мекунад, новобаста аз он ки он чӣ қадар фасод ва таназзул аст. Онҳо тарафдори иқтисодест, ки ба соҳибкории озоди бемаҳдуд асос ёфтааст, новобаста аз оқибатҳо, онҳо аз тамоюли либералӣ дар сиёсат, инчунин муҳоҷират ва ҳамгироии нажодӣ норозӣ ҳастанд, зеро онҳо аз ҳар гуна тағйироте, ки метавонад тартиботи одаткардаашонро халалдор кунад, метарсанд.

Дар куҷое, ки дар ин спектор национал-социалистҳоро пайдо кардан мумкин аст, комилан равшан ба назар мерасад: Мо чапканот ҳастем - ба ин шубҳа нест! Мо намехоҳем, ки низоми ҳозира ё ягон қисми онро нигоҳ дорем. Мо ба асосхои низоме бовар намекунем, ки халки моро ба бадбахтии замони хозира бурдааст! Мо намехоҳем ягон муассисаеро, ки барои ду ҷанги ҷаҳонии байни миллатҳои сафедпӯст, инчунин ҷангҳои бешумори хурд, мусаллахшавии ҳастаӣ, ифлосшавии муҳити зист, бекорӣ, ноумедии куллии ҷавонон, ки тамоми бовариро ба оянда гум кардаанд, нашъамандӣ, порнография ва ҳама шаклҳои дигари таназзули комил, ки имрӯз нишон дода мешаванд, дастгирӣ кунем. Мо, национал-социалистхо, аз хама дигаргунихои катъитаринро мехохем: Мо мехохем, ки тамоми тартиботи кухна комилан сарнагун карда шавад!

Дар ҳоле ки марксизм як фалсафаи асосии баробарҳуқуқиро бо Тартиби кӯҳна мубодила мекунад ва худро ҳамчун як ҳаракати материалистӣ муайян мекунад, ки ҳадафи он танҳо аз нав тақсим кардани неъматҳои моддӣ мебошад, сотсиализми миллӣ кӯшиш мекунад, ки Тартиби комилан навро дар асоси идеализм ва эҳтироми амиқ ба қонунҳои Табиат дар тамоми ҷабҳаҳои ҳаёт бунёд кунад. Ин, бешубҳа, инқилобтарин идеяи ин аср аст - ва ба хамин тарик хеле чапгаро! - ва он бешубҳа марксистӣ нест!

Machine Translated by Google

Дар муқоиса бо Сотсиализми Миллӣ, марксизм чизе ҷуз як идеяи псевдореволютсионӣ нест, ки онро масеҳият ихтироъ кардааст ва онро демократияи либералӣ дастгирӣ мекунад: Агар ҳама одамон баробар офарида шуда бошанд, чаро тамоми сарват дар байни ҳама одамон баробар тақсим карда намешавад? Аз ин рӯ, марксизм танҳо як қисми Тартиби кӯҳна аст, ки мо мехоҳем нобуд кунем.

Агар сотсиализми миллӣ дар моҳияти худ як ҷунбиши чап бошад, бешубҳа, парадоксист, ки сотсиалистҳои миллӣ бояд ин қадар вақт ва қувваи зиёдеро барои қонеъ кардани муносибатҳои анъанавии рост сарф мекарданд, дар ҳоле ки онҳо аз ҳама кушоӣ ба тарафи чап канорагирӣ мекарданд. Оё таааччубовар аст, ки хамаи кушишхои дар ин асос барпо намудани харакати национали социалистӣ тамоман бебарор буданд?

Аввалин шарти эҷоди чизе дар ин ҷаҳон ин аст, ки шахс тасаввуроти равшане дошта бошад, ки шахс ба чӣ ноил шудан мехоҳад ва чӣ гуна метавонад ба он муваффак шудан мумкин аст. Ҳайкалтарош, ки мехоҳад асари бадеиро эҷод кунад, аз як консепсияи равонӣ оғоз мекунад ва сипас барои амалӣ кардани он дар маводи интихобкардааш кӯшиш мекунад. Вай на фацат бе-хаёёна бо чизель дар болои порчаи мармар чарх зада, фикр мекунад, ки натичаи нихой чй мешавад.

Ҳамин тариқ, фаҳмидан муҳим аст, ки сотсиализм на танҳо як шакли ростизми шадид аст. Хар касе, ки дар катори мо то хол чунин мафхумхо дорад, бояд худро ба омузиши идеяи сотсиализми националй бахшад, то маъно ва ахамияти хакикии онро пайдо кунад — ё агар кувва ва кобилият надошта бошад, барои фаъолияти худ рохи дигаре пайдо кунад. Ин Ҳаракат барои бадбинони рӯҳафтода ё хаёлпарастони динӣ ҷой надорад, балки танҳо барои инқилобчиёни вафодори Миллии Сотсиалистӣ ҷой дорад!

Биёед ба таври воқеӣ рӯ ба рӯ шавем: ҷиноҳи рост асосан як конгломерати афсӯс аз одамоне мебошад, ки ақидаҳои хеле норавшан доранд. Онҳо дарк мекунанд, ки чизе нодуруст аст. Аммо онҳо аз тарк кардани Тартиби кӯҳна худдорӣ мекунанд. Ба ҷои ин, бо тамоми қувва ба он часпида, мехоҳанд, ки ба ҳолати 75 ё 100 сол пеш баргарданд ва фикр мекунанд, ки ин ҳама мушкили онҳоро ҳал мекунад. Онҳо танҳо намефаҳманд, ки бесарусомоние, ки мо имрӯз дар он қарор дорем, натиҷаи мантиқии системаест, ки мо 100 сол пеш доштем.

Machine Translated by Google

— ки пояхои он система ба кадри кифоя хуб ва устувор набуданд, ки моро аз тараккиёти хозира эмин гардонанд. Падари аксари мушкилоти моро дар ҳамон ақидаи масеҳӣ пайдо кардан мумкин аст, ки фалсафаи баробарҳуқуқӣ ва таълимоти бегона ва ғайритабиаш рӯҳи мардуми моро ғорат кардааст, аммо онҳо ҳамчун сипари таназзуле, ки дар атрофашон мебинанд, ҳамчун сипари худ ситоиш мекунанд. Вақте ки ҳама кӯшишҳои беҳудаи онҳо барои боздоштани рушд ноком мешаванд, онҳо ноумед мешаванд ва ба бадбинони оддӣ табдил меёбанд, зеро онҳо диди воқеӣ ва идеология надоранд.

Чунин факти таърихӣ аст, ки аз тарафи рост ягон чизи хубе набаромадааст. Агар Коперник, Кеплер, Ҷордоно Бруно ва Галилей барин инқилобчиён намебуданд, мо бояд ба ҳар ҳол бовар кунем, ки замин ҳамвор ва маркази коинот аст. Вакте ки капитализм инкишоф ёфт, муассиса барои халли проблемахои социалие, ки дар натичаи революцияи саноатӣ ба амал омада буд, кушиш намекард, балки синфи нави коргарро берахмона истисмор мекард ва бо хамин фикрхои революциониро, ки дар идеологияи марксистӣ ифода ёфтааст, ба вучуд меовард.
Ва ҳама беҳбудиҳои зарурӣ ва одилонаи иҷтимоӣ, ки мо дар тӯли 100 соли охир мушоҳида кардем, танҳо пас аз фишори шадид аз ҷиноҳи чап бо муҳофизакорони рост дар ақибнишинии доимӣ ва бадбахтона кӯшиш карданд, ки то ҳадди имкон барои худ нигоҳ доранд.

Албатта, ин маънои онро надорад, ки хар як кушиши сарнагун кардани системаи муътадил, худаш хуб аст. Агар инсон дар эҷоди як тартиботи нави табиӣ муваффақ шавад, ки санг нашавад, балки як организми зинда боқӣ мемонад ва дар ҳудуди қонуни табиӣ рушд кунад, дар бораи табиати ҳаёт фаҳмишҳои нави илмӣ ва фалсафиро қабул кунад, бидуни часпида ба консепсияҳои кӯҳна, кӯшиши решакан кардани он ва баргардонидани ин тартибот ва баргардонидани ҳар гуна маводизми ғайрифаъолӣ ё худпарастӣ. Он чӣ хуб ва бад аст, танҳо дар асоси қонуни табиӣ доварӣ кардан мумкин аст - ҳар қадар ба он наздиктар бошад, ҳамон қадар беҳтар аст.

Қариб дар ҳама ҷо эътироф шудааст, ки дар байни национал-социализм ва марксизм фосила вуҷуд дорад. Аммо бо худи хамин, национал-социалистхо хам бешубха ростхо нестанд. Ягона асоси умумие, ки ба назар чунин менамояд, ки сотсиализми националӣ бо қаноти рост дорад, масъалаи нажодпарастист. Аммо дар ин ҷо низ фарқияти шадид вуҷуд дорад

Machine Translated by Google

дар дурнамо. Ростгароён бар ин боваранд, ки Сафед будан дар худ арзиши мутлақ дорад, ки нажоди ориёиро бар ҳама дигар организмҳои зинда боло мебарад ва ба он ҳақ медиҳад, ки бо дунё он чи мехоҳад, бикунад. Аммо, чун милли сотсиалистҳо, мо на танҳо дар бораи ҳаёт ва некӯаҳволии нажоди худамон нигарон ҳастем. Мо нажоди Сафедро ҳамчун як ҷузъи тамоми тартиботи табиии коинот мебинем ва хоҳиши мо барои нигоҳ доштани он бо хоҳиши мо барои нигоҳ доштани тамоми муҳити табиӣ, аз ҷумла дигар нажодҳои инсонӣ, бо эҳтироми амиқ ба ҳикмати бебаҳои табиат алоқаманд а

Бешубҳа, нажоди мо дар иқтидори зеҳнии худ имкониятҳои калон дорад, аммо қобилиятҳои он ба қадри кофӣ арзише надоранд, аммо агар онҳо мувофиқи қонунҳои табиат дуруст истифода бурда нашаванд. Дар муддати хеле тӯлонӣ мо ба хор даъвои "Қувваи Сафед" ҳамроҳ шудем ва ба далели ғамангез, ки нажоди мо ҳадди аққал 2000 сол қудрати мутлақ дошт, нодида гирифтем. Ва маҳз ҳамин қудрат боиси он шудааст, ки ҷомеаи имрӯза дорем.

Ҳамин тариқ, мо эътиқоди ростро ба тавсеаи пайвастаи технологӣ ва иқтисодӣ, ки аллакай боиси ифлосшавии ҳаво ва об гаштааст ва минтақаҳои бузурги ҷаҳонро барои зиндагӣ барои ҳама намудҳо номувофиқ кардааст, шарик нестем - ин пешрафт маънои онро дорад, ки қабати озон дар атмосфера мунтазам вайрон карда мешавад, то наслҳои оянда ба радиатсияҳои тропикӣ, ки барои ҳаёт хатарноканд, дучор мешаванд. кислородро бурида, барои рушди саноат ҷой ҷудо мекунанд ва биёбонҳо обёрӣ карда мешаванд, то сатҳи оби зеризаминӣ дар минтақаҳои ҳосилхез паст шавад ва баъдан онҳо ба биёбон табдил ёбанд. Њамаи ин натиљаи нобиѓаи ориёист, ки бе он мављуд намешуд – нобиѓае, ки барои бунёди дунёи бењтар барои фарзандону наберањои мо, балки танњо барои қонеъ кардани нафси инсонии лањза, барои таъмини зиндагии гуворо њоло бидуни таваљљўњ ба оянда кор гузошта шудааст. Ин тамоюли марговар, ки аз рӯи меъёрҳои қонуни табиӣ, бешубҳа, кишварҳои саноатии сафедпӯсти Ғарбро ба як ҳолати таназзули бештар аз ҳама гуна ҷомеаи ба истилоҳ ибтидоии ҷаҳони сеюм табдил додааст, аз ҷониби ростгароҳо шадидан дастгирӣ карда мешавад, ки ба назар чунин менамояд, ки агар танҳо сиёҳпӯстон, яҳудиён ва қаиқҳо ронда шаванд, ҳама чиз хуб хоҳад буд. Мо медонем, ки ин худ аз худ чизеро тагьир намеді

Machine Translated by Google

умуман.

Мақсади мо эҳёи комили рӯҳонӣ аст ва ҳадафи бевоситаи мо муайян кардан ва бунёд кардани заминаҳои ин бозсозӣ мебошад, ки ягона чизест, ки ба муборизаи нажодӣ ҳар гуна маънӣ дода метавонад. Ва ин муборизаро на хамчун муборизаи зидди нажодхои дигар, балки хамчун муборизаи беамон ба мукобили таназзули нажоди худамон фахмидан лозим аст. Даъвати ҷудогона ба Нажод ҳамчун асоси ҷомеаи нав бемаънӣ аст, магар ин ки мо ин таназзулро паси сар карда, роҳи худро ба арзишҳои табиӣ пайдо карда натавонем. Агар нажоди мо танҳо дар доираи низоми ҳозира зинда монад, мо намехоҳем, ки он зинда монад, зеро он гоҳ он ҷуз шакли дағалонаи таназзули зиддитабиӣ чизе намебошад. Даъво дар бораи "Қувваи Сафед" танҳо метавонад маъное пайдо кунад, агар бо ин мо хоҳиши дубора фаъол кардани қудрати Табиатро дар назар дошта бошем, зеро он дар нобиғаи одами Сафед ҷойгир аст, ки вазифаи ӯ истифодаи ин қудратро барои риояи принсипи ҳаёт истифода бурдан аст.

Албатта, ин маънои онро надорад, ки мо тарафдори хар гуна нажоди сермиллатем. Нажод яке аз асосҳои тартиботи табиӣ аст ва аз ин рӯ, бояд мисли дигар принсипҳои табиӣ ҳимоя карда шавад.
Ин бешубҳа маънои онро надорад, ки ранги сафеди пӯст ҳатман як аломати хоси сифатҳои инсонист. Нажоди Сафед имкон дод, ки ҷаҳон ба остонаи фалокат биравад ва агар дарк накунад, ки сифати зиндагиро бо иваз кардани ҷомеаи истеъмолии моддӣ, ки ҳадафи олии ҳам марксизм ва ҳам либерализм аст, бо арзишҳои табиӣ ва маънавӣ беҳтар кардан мумкин аст, вай маҳбуб аст ва тамоми сайёраро дар раванди таназзули мутлақи он танҳо нобуд хоҳад кард.

Табиист, ки сотсиалистҳои миллӣ фикр намекунанд, ки мо набояд ба ғорҳои асри санг баргардем, аммо мо фикр мекунем, ки мо набояд ҳеҷ гоҳ аз Табиат бештар аз он чизе, ки ба он баргардонем, бигирем. Сифати зиндагонй бояд барои мо назар ба микдори неъматхои моддй бештар маъно дошта бошад.

Дар ҷомеаи имрӯзи ноумедшуда шумори афзояндаи одамон инро дарк мекунанд ва бештар аз он, онҳо алайҳи тартиботи ҳукмрон эътироз мекунанд. Аммо, онҳо бо як сабаби оддӣ национал-сотсиалистӣ намешаванд: онҳо намедонанд, ки Сотсиализми Миллӣ ва танҳо Сотсиализми Миллӣ! — масъалахои халкунандаи имрузаро хал карда метавонад. Баръакс, онҳо иҷозат медиҳанд, ки ҳаракатҳои эътирозии онҳо ба дасти онҳо гирифта шавад

Machine Translated by Google

Марксистонҳо, ки маҳсулоти худро аз мо беҳтар мефурӯшанд, сарфи назар аз он, ки ҳеҷ як ҳукумати марксистӣ барои ҳалли ин масъалаҳо кӯшиш накардааст, зеро худи мафҳуми марксизм материалистӣ аст ва ҳеҷ гоҳ ба арзишҳои табиӣ дахл надорад. Марксистҳо танҳо норозигии мардумро аз таъсисот барои таблиғи марксизм истифода мебаранд. Худи шахсони норозӣ умуман марксист нестанд.

Дар ҳоле ки национал-сотсиалистҳо дар гирди ҳам медаванд, то гурӯҳҳои хурди ҳошияи ростқароёни анъанавиро бо тамоми овезонҳои сиёсӣ ва мазҳабии худ, мегаломанияи маъруфи худ ва надоштани ӯҳдадориҳои онҳо ба ягон кор - дар натиҷаи пайваста дар дифоъ буданашон барои наҷот додани он чизе, ки бояд рафт, ба даст оранд - марксистҳо дар байни шаҳрвандони нигаронкунанда, ки аз ғамхории идеализми ояндаи сайёраи мо даст мекашанд, пойгоҳ пайдо мекунанд. Аксарият ин одамон намефаҳманд, ки ҳифзи тартиботи табиӣ назар ба назорати ифлосшавӣ ва барҳам додани энергияи атомӣ ва бомбаи атомӣ чораҳои васеътарро талаб мекунад. Онҳо намедонанд, ки ин ҳам ҷудоии нажодӣ ва эҳёи умумии рӯҳиро талаб мекунад, ки метавонад Инсонро ба сарчашмаҳои ҳаёт баргардонад. Онҳо инчунин метавонанд инро омӯзанд, аммо дурусттараш, онҳо наметавонанд онро бубинанд, агар онҳо бо иттилоот ва фаҳмиши зарурӣ таъмин карда шаванд ва ба таъсири истисноии таълимоти марксистӣ дучор нашаванд. Ин одамон идеалист ва барои табиат ҳастанд ва аз ин рӯ, онҳо воқеан ба мо тааллуқ доранд - ва онҳо ба таври умум ҳамчун ҷанговарон аз ҷавонони рӯҳафтода, ки худро Миллат Сотсиалистӣ меноманд, барои баланд бардоштани нафси худ ва пинҳон кардани мушкилот ва ноамнии шахсии худ дар паси либоси худсохта ва унвонҳои хандаовар арзишмандтаранд. Аммо экологҳоро Stormtroopers ё таблиғоти нафрат ҷалб намекунанд, ки ҳама таассуроти манфии онҳоро дар бораи Сотсиализми Миллӣ тасдиқ мекунанд. Бо онҳо дар бораи аҳамияти Нажод сӯҳбат кардан ҳам кӯмак намекунад, зеро онҳо ҳанӯз дар рушди худ ба он дараҷае нарасидаанд, ки аҳамияти масъалаи нажодро дида тавонанд. Ба онҳо бояд дар куҷо ҳастанд ва дар бораи масъалаҳое, ки дар ин ҷо ва ҳозир ба онҳо дахл доранд, муроҷиат кардан лозим аст. Барои ин, дар бораи муҳити зист маводи хуб истеҳсол кардан лозим аст

Machine Translated by Google

проблемахое, ки аз нуктаи назари национал-социалистӣ дида мешаванд ва ба гуруххое дохил шаванд, ки ин одамон ба нишони эътироз ба мукобили яроки ядрой, ифлосшавӣ ва чанги ядрой чамъ мешаванд. Мо интизор шуда наметавонем, ки экологҳо ба назди мо меоянд, зеро онҳо ҳеҷ роҳе надоранд, ки дар бораи чӣ будани сотсиализм фаҳманд; ва агар мо бо онхо алока карда натавонем, онхо ба марксистоне гум мешаванд, ки онхо дар дасти онхо харгиз окибати пурраи муносибати худро дарк карда наметавонанд.

Ин эътирозгарони нав ба мо душманӣ доранд, танҳо аз сабаби таблиғоти даҳсолаҳои душман, ки на танҳо одамони солим ва оқилро аз ҳар гуна ҳаракате, ки ғояҳои миллии сотсиалистиро ошкоро ифода мекунанд, дур кардааст, балки инчунин муваффақ шудааст, ки шумораи зиёди шахсони алоҳидаро ба ҳаракати мо ҷалб кунад, ки ба ин симои тарғиботии национал-социализм хеле мувофиқанд ва танҳо барои он ки онҳо мехоҳанд, ки ин симои сотсиализмро баланд бардоранд. Онҳо мехоҳанд, ки чунин ҳайвонҳои қотил ва хунхор бошанд, зеро онҳо аз истеҳсолоти бешумори Ҳолливуд ва гузоришҳои зард дар матбуоти даҳшатноки "нацистӣ" медонанд.

Дар муддати хеле тӯлонӣ мо чунин психопатҳоро дар сафҳои худ истиқбол кардем ва дар муддати хеле тӯлонӣ мо натавонистем худро аз дигар созмонҳое, ки ҳамин тавр мекунанд, ҷудо кунем. Он ки мардум худро национал-социалистҳо меноманд ва бо Свастика даст мезананд, онҳоро рафиқони мо намегардонад! Бисёре аз созмонҳо то ҳол инро дарк намекунанд ва то даме ки ин корро намекунанд, онҳо ба ҳалокат мерасанд - ва, мутаассифона, мо хам, агар мо аз тамоми имкониятхое, ки барои дар назди омма фош кардани онхо ба миён меоянд, истифода набарем. Бисёр вақт гуфта мешуд, ки мо набояд дар пеши душманонамон “катан ифлоси худро бишӯем” ва ҳама “низоъҳои дохилӣ” бояд дар дохили худ нигоҳ дошта шаванд. деворҳои худ. Аммо, ин матои мо нест ва бешубҳа, «низоъҳои дохилӣ» нест - ин як амалиёти зарурии тозакунӣ аст ва он бояд дар назди омма анҷом дода шавад.

Душманони ашаддии мо на яхудиён ва на коммунистон, балки худи одамоне мебошанд, ки дар ҳоле ки худро сотсиалистҳои миллӣ номидаанд, бо рафтори худ мафҳумҳои асосии фалсафаи миллии сотсиалистиро таҳқир мекунанд ва бо ҳамин таассуроти таҳрифшудаи Идеяи моро, ки душмани мо ба омма расонидааст, тасдиқ мекунанд.

Воқеан, мо нисбати ин гуна одамон вафодорӣ эҳсос карда наметавонем ва на

Machine Translated by Google

дустӣ. Баръакс, мо бояд худро аз ҳар гуна иртибот бо онҳо раҳо кунем ва ба мардум нишон диҳем, ки онҳо аз они мо нестанд. Пеш аз ҳама, мо бояд кӯшиш кунем, то корҳоеро, ки аз мо интизор нестанд, иҷро кунем. Мо

Интизор меравад, ки тақрибан ҳар як ҷиноҳи ростро, ки свастикаро мавҷ мезанад, ба оғӯш кашад - ва бешубҳа моро интизор нест, ки дар ҳеҷ ҷое дар наздикии ҷиноҳи чап пайдо шавад, зеро ба одамон борҳо гуфтаанд, ки мо ростгӯёнем. Аз ин рӯ, мо бояд дидаю дониста ба онҳо нишон диҳем, ки онҳо маълумоти нодуруст додаанд. Таъсири ногаҳонӣ эҳтимол дорад, ки ҳадди аққал баъзе одамон ба суханони мо гӯш кунанд. Ғайр аз он, он одамонро водор мекунад, ки дар бораи он чизе, ки ба онҳо дар бораи Сотсиализми Миллӣ гуфта шудааст, ду бор андеша кунанд, вақте ки онҳо дарк мекунанд, ки дар ин мавзӯъ як бор ба онҳо дурӯғ гуфта шудааст.

Ба ин муносибат бояд гуфт, ки мо иттиходи таърихӣ нестем. Аз афти кор, бисьёр национал-социалистхо чунин мешуморанд, ки мо Германияи национал-социалистиро аз нав зинда карда, онро ба дигар китъахои чахон кучонданӣ мешавем. Чунин аст, ки душмани мо мехоҳад моро ба назар орад, аммо ин тавр нест! Германияи национали-социалис-тиро ифода мекунад — кушиши на тамоман муваффакиятнок! – ки дар як вакт ва дар шароити муайяни таърихӣ чамъияти национали-социалистӣ ташкил карда шавад. Он метавонад ба мо илҳом бахшад ва мо метавонем аз он ибрат гирем, аммо мо онро эҳё карда наметавонем - ва ҳеҷ гоҳ набояд кӯшиш кунем. Ин як озмоише буд, ки барои ҳалли як қатор мушкилоте тарҳрезӣ шудааст, ки дар он вақт мардуми Олмонро ба ташвиш меоварданд, аммо аз ҷониби одамони имрӯза ҳатман он қадар муҳим нестанд.

Вакте ки Гитлер такрибан 60 сол пеш аз ин ба миссияи таърихии худ барои аз нав ташкил кардани Германия баромад, тамоми халки немис аз чихати иктисодӣ, харбӣ ва сиёсӣ ба зону зада буд. Пас аз шикаст дар Ҷанги Якуми Ҷаҳонӣ, Олмон на танҳо тамоми колонияҳояшро аз даст дод, балки як қисми зиёди қаламрави Аврупоии худро аз ҷониби якчанд миллион немисҳо, ки худро аз кишвари модари худ ҷудо карданд ва дар кишварҳои хориҷӣ ҳамчун ақаллиятҳои бадбахтона зиндагӣ мекарданд, ки танҳо мехостанд онҳоро нест кунанд. Он чизе, ки аз Олмон боқӣ монда буд, комилан буд

Machine Translated by Google

аз харбй холй карда шуда, вазни даъвохои дахшатангез дар бораи товони товони истилогарон ба миён гу-зоштанд, ки инфляция дар таърихи чахонй ба амал омада, хар як имкони-яти баркарор намудани иктисодиётро барбод дод. Дар ин вазъият акаллияти хурди му-хочирони яхудй аз Шарк охиста-охиста иктисодиёти харобшуда, инчунин тамоми хаёти маданию сиёсии мамлакатро ба дасти худ гирифтанд.

Дар муқоиса бо ин вазъият ҳама гапҳо дар бораи бӯҳрони иқтисодии имрӯза хандаоваранд. Аз ҷиҳати моддӣ, ҳар як кишвари Ғарб ва аксарияти кишварҳои коммунистӣ назар ба Олмон дар солҳои 20-ум хеле беҳтаранд. Имрӯз гап фурӯши мошини оилавӣ ва шояд ба манзили арзонтар гузаштан аст. Дар Олмон ин танҳо масъалаи зинда мондан буд.

Бо вуҷуди ин, аз ҷиҳати ахлоқӣ, мо бо таҳдиди шадидтар аз Гитлер дучор мешавем. Олмони ӯ то ҳол як кишвари хеле якхела буд, ки дар он аксарияти мардум маҷмӯи арзишҳо ва меъёрҳои умумӣ ва эътиқоди умумӣ ба анъанаҳои фарҳангии миллатро муштарак доштанд. Онҳо мехостанд қудрати пештараи худро дубора ба даст оранд - онҳо мехостанд, ки тавоно бошанд ва дар байни дигар миллатҳо эҳтиром дошта бошанд. Гитлер набояд ба онҳо бигӯяд, ки халқ ва нажоди худро дӯст доред. Ӯ метавонист онро ҳамчун як чизи муқаррарӣ қабул кунад, ки онҳо карданд. Арзишҳо ва меъёрҳои онҳо на ҳатман ба фалсафаи миллии сотсиалистӣ мувофиқ буданд, балки онҳо асоси солим буданд, ки дар он давлати миллии сотсиалистиро бидуни душвориҳои зиёд бунёд кардан мумкин буд ва ба ҳамин тариқ Гитлер метавонист пропагандаи сиёсии худро ба чизҳои оддитаре мутамарказ кунад.

Вай дар замони комилан инқилобӣ зиндагӣ мекард, ки дар он эҳтиёҷ ба кор ва ғизо аҳамияти аввалиндараҷа дорад ва ӯ медонист, ки барномае, ки ин чизҳоро таъмин карда метавонад, ба ӯ дастгирии интихобкунандагон медиҳад ва ба ин васила ба ӯ имкон медиҳад, ки қудратро ба даст орад, то ӯ кӯшиш кунад, ки диди сиёсии худро амалӣ созад, ки бешубҳа, аз эҳтиёҷоти бевосита ба чизҳои моддӣ хеле зиёдтар аст.

Аммо, чунон ки ба хамаи мо маълум аст, дар он вакт национал-социализм дар Германия ягона кувваи революционй набуд. Коммунистон мисли Гитлер бартариҳои якхела доштанд: аҳолии гуруснае, ки омодааст барои зинда мондан қариб ҳама чизро кӯшиш кунад. Онҳо инчунин доштанд

Machine Translated by Google

нисбат ба Гитлер бартарй доранд, ки онхо метавонистанд революцияи муваффакиятноки Россияро нишон диханд. Гитлер чизе надошт, ки вай муборизаи худро ба он вобаста карда тавонад. Ва чолиби диккат аст, ки вай харакати худро ба ягон идеологияи тавонои рости гузашта, аз кабили монархия ё калисохо вобаста накардааст. Муносибати вай комилан чапгаро буд ва ба таври баробар ба таъсис ва Партияи Коммуниста мухолиф буд. Вақте ки дар ниҳоят, вай коммунистонро ба даст овард, ин на бо задани онҳо ба хомӯшӣ, балки тавассути он буд, ки дастгирии онҳо бо ҳалли ҳамон масъалаҳое, ки коммунистон буданд ва роҳи ҳалли беҳтареро нишон доданд, - ҳамаи ин

коргари немисро бовар кунонд, ки вай бехтару бештар шуда метавонад нисбат ба Таэлман, ки сардори Партияи коммунистии Германия буд, рохбари босалохият мебуд. Ӯ бо мардум дар бораи он чизе, ки онҳоро бо забони замони худ ба ташвиш овардааст, сӯҳбат мекард ва услуби низомиро қабул кард, ки дар як кишвари пур аз сарбозони собиқ маъмул буд, ки барои ҳисси хиёнат аз ҷониби ҳукумат ягон сабаб дошт ва дар вазъияте муфид буд, ки шумо бояд бо гурӯҳҳои сершумори куштори коммунистӣ мубориза баред, ки хеле услуб ва забоне мисли Гитлерро истифода мебурд.

Кушиш кардан ба услуби Гитлер имруз худкушии сиёсй мебуд. Воқеан, ин охири ҳар гурӯҳе буд, ки то имрӯз онро санҷидааст. Хамчунин шумо материалхои пропагандистки Гитлерро гирифта наметавонед. Тарҷума кардан, дубора чоп кардан ё тақлид кардан дар заминаи дигар, зеро чизе ҷуз маводи омӯзиши таърихӣ хандаовар аст. Гитлер дар солхои 30-ум ба оммаи немисхо хизмат мекард. Ба ҷуз аз ҳама чизи дигар мо бояд дарк кунем ва қабул кунем, ки дар шароити кунунӣ роҳи ба даст овардани омма вуҷуд надорад. Имруз мо шумораи ками идеалистхоро чустучу мекунем. Барои пайдо кардани онҳо мо бояд худамонро гардонем

диккат ба проблемахое, ки махз ба типи одамоне, ки мо меко-шем, дахл доранд: ифлосшавй, тахдиди ядрой, лаънати капитализми сермиллат ва гайра. Аксарияти ин проблемахо ба хамзамонони гитлерй маълум набуданд — аммо ин барои хал накардани онхо сабаб нест! Ҷаҳони мо нисбат ба 50 соли пеш хеле мураккабтар шудааст ва ҳар як ҳаракати сиёсӣ, ки инро ба назар намегирад, худро ба як фосилаи анахронистӣ табдил медиҳад.

Мо бояд иқрор шавем, ки умуман мо майл ба гуфтугӯ ва навиштан доштем аз хад зиёд дар бораи Германияи миллим социалистй. Сарфи назар аз хамаи

Machine Translated by Google

хуб аст, ки мо метавонем нишон диҳем, ки Гитлер барои Олмон кор кардааст, одамоне, ки мо имрӯз ҷустуҷӯ мекунем, воқеан ба он чизе, ки 50 сол пеш рӯй дода буд, таваҷҷӯҳ надоранд. Онҳо дар бораи вақт ва ояндаи худ ғамхорӣ мекунанд.

Вақте ки мо ба гузашта ин қадар сахт часпида истодаем, яке аз сабабҳо, албатта, он аст, ки Германияи Миллии Сотсиалистӣ ягона намунаи сотсиализми амалӣ дар ҷаҳон аст ва он 12 соли кӯтоҳ ягона шӯҳрат ва муваффақияти Ҳаракати мост. Ин фахмост. Ба мо дар ин айёми душвори хорию таъкибот лозим аст. Ба мо лозим аст, ки ба худ нишон дихем, ки социализм як вактхо — сарфи назар аз хамаи душворихо галаба карда буд. Аммо, вақте ки ин эҳтиром ва эҳтиром ба гузашта, ба ҷои илҳомбахши пурмаҳсул будан, ба як ҳасрати ҳасрат ба даврони гузашта, ишқи кур-курона ба абзори НСДП, либосу рамзҳо, рутбаҳо, мӯи сар ва ҳатто ба услуби забонии солҳои 30 табдил меёбад, ниҳоят хатарнок аст. На намуди зоҳирӣ, балки идеяи модарзод муҳим аст ва мо бояд аз он ҷо кор кунем. Мисли Гитлер мо бояд ба доми таърих наафтем. Ба ибораи дигар, мо бояд нишон диҳем, ки чӣ гуна сотсиализми миллӣ имрӯз мушкилоти бекориро ҳал карда метавонад -

на фадат Гитлер онро дар соли 1933 чй тавр хал карда буд.

Идеяи социализми миллй аз худи Гитлер ва национал-социализм бартарй дорад. Гитлер онро ба замон ва макони пештара истифода бурд; мо бояд онро ба худамон татбик кунем. Ин беохир аст, зеро вай худи принсиперо ифода мекунад, ки табиат мувофиқи он зиндагӣ ва эҷод мекунад. Он аз ибтидои замон вуҷуд дошт ва то абад вуҷуд хоҳад дошт, то даме ки коинот вуҷуд дорад, новобаста аз он ки нажоди ориёӣ - ё башарият, вуҷуд дорад ё на.

Инсон аз ин принсип даст кашидааст ва вазифаи мо ба ӯ нишон додан аст, ки вай ин корро беҷазо карда наметавонад ва тамоми мушкилоти ҳозираи ӯ аз эътиқоди девонавор ба он вобаста аст, ки инсон аз табиат болотар аст. Дар ин кор мо бояд бо Германияи Национали Социалистй, чунон ки дигар чапдастхо бо Иттифоки Советй алокаманданд, кам алокаманд бошем.

Machine Translated by Google

Мо бояд аз тарзи ташкили гуруххои дигари чап бисьёр чизхоро омузем. Чунин даъво кардан маъмул аст, ки гуё ташкилотхои марксистй аз партовхои одамон иборат бошанд. Албатта, ин метавонад ба пайравии баъзе гурӯҳҳо дахл дошта бошад, аммо ядрои сахти ташкилотҳои ҷиддии марксистӣ аз рӯи хатҳое ташкил карда шудааст, ки сифат ва садоқатро кафолат медиҳанд. Аъзоён хеле зуд-зуд дацица мегузаранд ва аз онхо талаб карда мешавад, ки хар хафта микдори муайяни шабро бо тарбияи идеявй ва фаъолияти амалй гузаронанд. Дар маҷмӯъ,
талабхое, ки дар назди марксист гузошта мешаванд, аз он чизе, ки мо аз аъзоёни худ чуръат карда будем, хеле зиёд аст. Ин дар бораи сифат чизе мегӯяд ва инчунин мефаҳмонад, ки чаро марксистҳо назар ба мо ин қадар беҳтар кор мекунанд - бо вуҷуди он ки он чизе, ки онҳо мавъиза мекунанд, сафсата аст.

Бо вуҷуди ин, дар байни сотсиалистҳои миллӣ мавқеъ гирифтан ё қабул кардани усулҳое, ки одатан марксистӣ ҳисобида мешаванд, бо тарси зиёде аз тарси он, ки аз ҷониби марксизм «олуда» мешаванд, ба назар мерасад. Онҳо мегӯянд, ки ин ба мо дар байни дӯстон ва душманон номи бад мегузорад. Ҳоло, бешубҳа, мо аллакай номи бад дорем - ростқавлона, он метавонад бадтар шавад. Аммо азбаски мо дар бораи ғалаба бар консерваторҳои анъанавӣ он қадар нигарон нестем, ин чӣ муҳим аст? Агар онҳо байни коммунизм ва сотсиализми миллӣ фарқ карда натавонанд, ин мушкили онҳост, на аз они мо!
Дар ин ҳолат, онҳо норасоии зеҳниро нишон медиҳанд, ки онҳоро дар ҳама ҳолат барои мо бефоида мегардонад. Мо наметавонем ба душманонамон иҷозат диҳем, ки нуқтаи назари национали сотсиалистӣ чист ва чӣ неро муайян кунанд ва мо бешубҳа наметавонем тамоми сабабҳои некро ба марксистҳо вогузор кунем, то ба одамоне, ки ба ҳар ҳол комилан бефоида будани худро исбот кардаанд, писанд ояд. Мо инро аллакай муддати тӯлонӣ анҷом додаем - ва ин як сабаби дигари он аст, ки марксистон ин қадар муваффақ буданд ва доран ки табакахои васеи маданият ва хаёти интеллектуалии моро ишгол карда тавонистанд, дар сурате ки национал-социалистхо ба худ ичозат доданд, ки худро вазифадор хис кунанд, ки ба НАТО, бозори умумии Европа, бомба, капитализм, «корхонаи озод»-и номахдуд ва гайра «ха» бигуянд. Вакти он расидааст, ки ин корро дигар кунем! Биёед кореро, ки мардум аз мо интизор буданд, идома надиҳем. Биёед он чизеро кунем, ки сотсиализми миллӣ ба мо таълим медиҳад, на он чизеро, ки одамон фикр мекунанд, ки бояд ба мо таълим диҳад.

Дар робита ба ин ҳақиқати ғамангез ин аст, ки бисёре аз сотсиалистҳои миллӣ дар тафаккури анъанавии худ қурбони навъҳои бадтарин шудаанд.

Machine Translated by Google

пропагандам рост, зиддикоммунистй. Хавфи асосй ба мукобили Инсон бешубха аз Москва, Пекин ва Гавана нест. Ҳеҷ гуна роҳе нест, ки шумо коммунистонро барои вазъи ногувори ҷаҳони имрӯза айбдор кунед - барои нашъамандӣ, ҷинояткорӣ, порнография, мусаллахшавии ҳастаӣ, ҳамгироии нажодӣ, ифлосшавӣ ва ғайра. Айбдор — на коммунистон ва на яҳудиён — системаи ҳозираи худи мост! Мо бояд дарк кунем, ки ин бадиҳоро сиёсатмадорон ва брокерҳои фасодзада ва ахлоқии худамон сохтаанд ва мо, мардуми ориёии ҷаҳон, худамон иҷоза додаем, ки ба ин бад гирифтор шавад. На хукумати хоричй, балки ин системам хозира ба мавчудияти сайёра тахдид мекунад ва бе ин система имруз ягон Иттифоки Советй ва ё ягон давлати дигари коммунистй вучуд нахохад дошт. Агар Гарб ба Иттифоки Советй яроку техникаи зарурироро намедихад, коммунизм дар давоми чанги дуйуми чахон нест карда мешуд. Хатто имруз хам хамаи давлатхои коммунистй, агар онхоро хукуматхо ва банкирхои Гарб, ки аз тичорат бо ин мамлакатхо сарвати калон ба даст меоваранд ва аз хисоби карз додан ба онхо доимо дастгирй намекарданд, фавран пароканда мешуданд. Албатта, коммунистон инро медонанд ва онҳо барои дар як саф нигоҳ доштани Аврупои Шарқӣ ва таъмини режими коммунистӣ дар Афғонистон, ки барои Ғарб хатари ҷиддӣ эҷод мекунанд, беш аз кофист. Ҷолиб он аст, ки ҳамон корпоратсияҳои сермиллате, ки аз тиҷорат бо блоки коммунистӣ фоидаи калон ба даст меоранд, аз истеҳсоли аслиҳа боз як сарвати дигар ба даст меоранд, сиёсатмадорони мо кӯшиш мекунанд, ки моро бовар кунонанд, ки худро аз коммунистон муҳофизат кардан лозим аст, гӯё шумо тамоми ҳаётро дар ҷанги ядроӣ несту нобуд карда метавонед. Ин, албатта, комилан хандаовар аст, аммо бо вуҷуди ин, он системаи сиёсӣ ва молиявӣ аз ҷониби ростҳо хеле сахт дастгирӣ карда мешавад.

Шубҳае нест: коммунизм бешубҳа як чизи хеле ногувор хоҳад буд, аммо ин охири дунё нахоҳад буд.

Демократияи либералии масеҳӣ эҳтимол дорад! Дар Аврупои Шарқӣ нисбат ба ҳама ҷо дар Ғарб покии нажодӣ хеле зиёдтар аст - танҳо аз он сабаб, ки системаи иқтисодии бесамари онҳо муҳоҷирати васеъмиқёси ҷаҳони сеюмро ҷалб намекунад; ва шуури нажодии русхо, ки миллати бартаридошта дар

Machine Translated by Google

Иттиҳоди Шӯравӣ бешубҳа дурнамои беҳтареро барои зинда мондани нажоди ориёӣ ваъда медиҳад, ки назар ба дидгоҳҳои сиёсатмадорони либералӣ ва консервативии Амрико. Албатта, дуруст аст, ки коммунизм принсипҳои нажодро дар назария дастгирӣ намекунад - аммо бо коммунизм назария ва амалия ду чизи хеле гуногунанд. Бешубҳа, материализме, ки Ғарб пешниҳод мекунад, дар ин ҷо ва ҳоло ҷолибтар аст, аммо эҳтимоли зиёд ин зиндагии гувороро тӯфоне пайгирӣ мекунад, ки метавонад тамоми ҳаётро дар рӯи замин нест кунад. Аммо бо системаи сиёсии солим дар Ғарб давлатҳои коммунистӣ вуҷуд дошта наметавонанд. Онҳо танҳо мустақилона зиндагӣ карда наметавонанд ва аҳолии гуруснаашон исён мекарданд. Агар коммунистон Гарбро ба дасти худ гиранд, хеле хамин ходиса руй медод — режими онхо чандон дароз давом намекунад.

Дар ин лаҳза касе метавонад бипурсад, ки оё мо набояд ҳама гапҳоро дар бораи Сотсиализми Миллӣ ва Свастика бекор кунем ва худро ҳамчун чапгароёни "ҳақиқӣ" бо як идеяи нав, ки ба осонӣ ба одамон бо номи дигар фурӯхта мешавад, пинҳон кунем. Ин, албатта, имконнопазир аст. Озмоиши ин гуна муносибат ба душманони мо кам баҳо додан аст. Онҳо воқеан ба ном ё рамз зид нестанд.
Он чизе ки онҳо фикр мекунанд, ин идея аст ва шумо онро ба таври шинохтанашаванда пинҳон карда наметавонед. Душмани мо хамеша ба хар чизи хуб мукобил мебарояд барои халки мо ва онхо — хакконӣ! — даъво кунед, ки мо факат «нацист» хастем. Он гох ба мо лозим меомад, ки барои «исбот кардан» кувваи зиёде сарф кунем, ки не. Ин хандаовар мебуд. Бисьёр ташкилотхо онро санчиданд; ба хеч кас муяссар нашудааст.

Факат рохи душвор мавчуд аст: исбот кардан, ки социализм националӣ он чизест, ки одамон фикр мекунанд, на он аст, ки вай ягона рохи таъмини зинда мондани хаёт дар ин сайёра мебошад. Мо медонем, ки мо дар мавкеи заифем, вале руирост гуфтан лозим аст, ки мо бояд дар ин чо ва хозир дар бораи ба дасти худ гирифтани хокимият хавотир нашавем. Мо танҳо аз ӯҳдаи он баромада наметавонем. Ин яке аз далелҳои ногуворест, ки бисёре аз Сотсиалистҳои Миллӣ ва одамоне, ки худро Сотсиалистҳои Миллӣ меноманд, ба назар комилан нодида мегиранд. Фардо, вакте ки оммаро ба даст овардан ба мо кам фоида мебахшад

Machine Translated by Google

мо шумораи зарурии коршиносони национал-социалистиро надорем, ки давлати милли-социалистиро кор кунад. Ба мо иктисодчиён, хукукшиносон, маъмурон, биологхо ва гайра лозиманд, ки онхо хам национал-социалистхо мебошанд. Ҳокимият ҳеҷ гоҳ набояд ҳадафи худ бошад. Мо мехоҳем Тартиби нав эҷод кунем, зеро мо ҷаҳони беҳтареро мехоҳем, аммо ҷаҳони беҳтарро танҳо аз осмони кабуд сохтан мумкин нест. Барои ичрои чунин вазифа бисьёр одамони фидокор, ки маълумоти мукаммал доранд, лозим аст: хозир бошад, ба як катор ин одамон галаба кардан лозим аст, аз он ки дар кучахо бо чанги маглубият мубориза бурда, ба як зумра мутаассибон ва зиёнкорон таъсир расонем.

Боз Германияи Социалистии Миллат ба мо мисоли хеле ибратбахш нишон медихад. Яке аз сабабхои аз аввал анчом наёфтани тачриба барои ба вучуд овардани тартиботи национали сотсиалисти ва давлати нав ба фишори чахони беруна тоб оварда натавонистани он буд, ки Адольф Гитлер бояд ба шумораи зиёди коршиносоне такя кунад, ки ба чуз нафрат нисбат ба Сотсиализми Миллат чизе надоштанд. Вай танҳо вақт надошт, ки ба қадри кофӣ Миллат-Сотсиалистҳоро таълим диҳад ва тарбия кунад, зеро ӯ бояд пеш аз он ки коммунистон ба сари қудрат омадан, ба ғалабаи мардум тамаркуз мекарданд. Мо бояд шукрона кунем, ки чунин ташвиш надорем. Мо дар шароити хозира хеч гох галабаи револю-ционй ба даст оварда наметавонем, бинобар ин, биёед диккати худро ба барпо намудани тахкурсии мустахками харакати ояндаи оммавй дихем.

Бо вуҷуди ин, биёед реалист бошем. Ин ҳам метавонад ҷанги бохт бошад. Мо кафолат надорем, ки мо ҳамеша ғалаба хоҳем кард. Рости гап, мо ба ҷуз як умеди хеле норавшан барои дастгирӣ кардани эътиқод, ки мо метавонем ғолибояд, чизе надорем. Бо вуҷуди ин, худи табиат метавонад инсониятро аз рӯи замин нест кунад, зеро вай қонунҳои коинотро сарфи назар кардааст. Ин шояд он чизест, ки барои мо интизор аст. Вале мо, национал-социалистхо, карор додем, ки ба ин гуна тараккиёт бе мубориза кабул нашавем — хатто ба мукобили хар гуна монеахо! Аммо мо намехоҳем, ки барои як кори гумшуда шаҳид шавем - ва агар мо ба усулҳои кӯҳна пайравӣ кунем, маҳз ҳамин чиз хоҳем буд. Ҳамчун Ҳаракат, мо то ҳол ба таври қобили мулоҳиза муваффақ набудем. Вакти он расидааст, ки бедор шавем ва ахамияти хакикии идеяхои моро дарк кунем. Қадами аввал ин аст, ки мутахассисони инқилобӣ шаванд. Мо бояд ҳама муносибатҳои рости нимгурӯҳро паси сар гузорем ва дарк кунем, ки мо чап ҳастем.

Machine Translated by Google

вингерхо. Илова бар ин, мо бояд дар бадбахтии худ дигаронро айбдор карданро бас кунем. Мо аз ҳама ҷиҳат душмани ашаддии худамон будем ва ба мо бузғола лозим нест! Ҳар як тағйироте, ки мо мехоҳем, бояд ҳамчун тағирот дар муносибати асосии мардуми худамон оғоз шавад. Ин як вазифаи вазнин аст - аммо фикр дар бораи он ки агар мо ғолиб нашавем, чӣ рӯй медиҳад, кӯшиш карданро бамаврид месозад!